

U S T A W A

z dnia 2016 r.

o Krajowej Administracji Skarbowej

Uznając doniosłość konstytucyjnego obowiązku ponoszenia ciężarów i świadczeń publicznych, w szczególności podatków i należności celnych, troszcząc się o bezpieczeństwo finansowe Rzeczypospolitej Polskiej oraz chroniąc bezpieczeństwo obszaru celnego Unii Europejskiej, w celu zapewnienia nowoczesnego i przyjaznego wykonywania obowiązków podatkowych i celnych a także efektywnego poboru danin publicznych, uchwała się, co następuje:

DZIAŁ I

PRZEPISY OGÓLNE

Art. 1. 1. Ustanawia się Krajową Administrację Skarbową, zwaną dalej „KAS”, stanowiącą wyspecjalizowaną administrację rządową wykonującą zadania z zakresu realizacji dochodów z tytułu podatków, należności celnych, opłat oraz niepodatkowych należności budżetowych, ochrony interesów Skarbu Państwa oraz ochrony obszaru celnego Unii Europejskiej, a także zapewniającą obsługę i wsparcie podatnika, płatnika i przedsiębiorcy w prawidłowym wykonywaniu obowiązków podatkowych i celnych.

2. W ramach KAS wyodrębnia się Służbę Celno-Skarbową, będącą jednolitą i umundurowaną formacją, którą tworzą funkcjonariusze Służby Celno-Skarbowej, zwani dalej „funkcjonariuszami”.

3. Ustawa określa:

- 1) zadania, organy i organizację KAS;
- 2) formy realizacji niektórych zadań KAS oraz szczególne uprawnienia organów KAS oraz funkcjonariuszy;
- 3) warunki pracy i służby a także zasady odpowiedzialności dyscyplinarnej funkcjonariuszy.

Art. 2. 1. Do zadań KAS należy:

- 1) realizacja dochodów z podatków, opłat oraz niepodatkowych należności budżetowych, jak również innych należności, na podstawie odrębnych przepisów, z wyjątkiem podatków i należności budżetowych, w zakresie których właściwe są inne organy;
- 2) realizacja dochodów z należności celnych oraz innych opłat związanych z przywozem i wywozem towarów;
- 3) realizacja polityki celnej wynikającej z członkostwa w unii celnej Unii Europejskiej;
- 4) obejmowanie towarów procedurami celnymi i regulowanie sytuacji towarów związanych z przywozem i wywozem towarów;
- 5) zapewnienie obsługi i wsparcia podatnika, płatnika oraz przedsiębiorcy w prawidłowym wykonywaniu obowiązków podatkowych i celnych;
- 6) wykonywanie egzekucji administracyjnej należności pieniężnych;
- 7) prowadzenie działalności informacyjnej i edukacyjnej w zakresie prawa podatkowego i celnego;
- 8) wykonywanie audytu, czynności audytowych i urzędowego sprawdzenia;
- 9) kształcenie i doskonalenie zawodowe kadr KAS w zakresie zadań KAS;
- 10) prowadzenie działalności analitycznej, prognostycznej i badawczej dotyczącej zjawisk występujących we właściwości KAS oraz analizy ryzyka;
- 11) przeciwdziałanie praniu pieniędzy oraz finansowaniu terroryzmu;
- 12) badanie przestrzegania przez rezydentów i nierezydentów ograniczeń i obowiązków określonych w przepisach prawa dewizowego oraz warunków udzielonych na ich podstawie zezwoleń dewizowych, a także warunków wykonywania działalności kantorowej;
- 13) rozpoznawanie, wykrywanie, zapobieganie i zwalczanie przestępstw skarbowych i wykroczeń skarbowych oraz ściganie ich sprawców;
- 14) rozpoznawanie, wykrywanie, zapobieganie i zwalczanie przestępstw i wykroczeń związanych z naruszeniem przepisów dotyczących towarów, którymi obrót podlega zakazom lub ograniczeniom na mocy przepisów krajowych, przepisów unijnych lub umów międzynarodowych oraz ściganie ich sprawców, jeżeli zostały ujawnione przez Służbę Celno-Skarbową;
- 15) rozpoznawanie, wykrywanie, zapobieganie i zwalczanie przestępstw określonych w art. 258, art. 270, art. 271, art. 273 oraz w art. 286 § 1 ustawy z dnia 6 czerwca 1997 r. -

- Kodeks karny (Dz. U. poz. 553, z późn. zm.¹⁾), zwanej dalej „Kodeksem karnym”, w związku z którymi nastąpiło uszczuplenie lub narażenie na uszczuplenie należności publicznoprawnej, oraz ściganie ich sprawców, jeżeli zostały ujawnione przez KAS;
- 16) rozpoznawanie, zapobieganie i wykrywanie przestępstw określonych w:
- a) art. 228-231 Kodeksu karnego, popełnionych przez osoby zatrudnione albo pełniące służbę w jednostkach organizacyjnych KAS, w związku z wykonywaniem czynności służbowych,
 - b) art. 229 Kodeksu karnego, popełnionych przez osoby niezatrudnione albo niepełniące służby w jednostkach organizacyjnych KAS, w związku z wykonywaniem czynności służbowych przez osoby, o których mowa w lit. a,
 - c) art. 190, art. 222, art. 223 i art. 226 Kodeksu karnego skierowanych przeciwko osobom zatrudnionym albo pełniącym służbę w jednostkach organizacyjnych KAS podczas lub w związku z pełnieniem obowiązków służbowych
- oraz ściganie ich sprawców;
- 17) wykonywanie zadań wynikających z przepisów unijnych regulujących statystykę dotyczącą obrotu towarowego pomiędzy państwami członkowskimi Unii Europejskiej (INTRASTAT) oraz obrotu towarowego państw członkowskich Unii Europejskiej z pozostałymi państwami (EXTRASTAT) oraz prowadzenie postępowań w zakresie INTRASTAT;
- 18) wykonywanie zadań wynikających z zakazów i ograniczeń w obrocie towarowym z zagranicą ustanowionych, w szczególności ze względu na ochronę życia i zdrowia ludzi i zwierząt, roślin, środowiska, zdrowia i bezpieczeństwa publicznego, ochronę konsumentów, bezpieczeństwa międzynarodowego, dziedzictwa narodowego i środków polityki handlowej;
- 19) współdziałanie przy realizacji Wspólnej Polityki Rolnej;

¹⁾ Zmiany wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 1997 r. poz. 840, z 1999 r. poz. 729 i 931, z 2000 r. poz. 548, 1027 i 1216, z 2001 r. poz. 1071, z 2003 r. poz. 1061, 1142, 1750, 1935 i 2255, z 2004 r. poz. 219, 626, 889 i 2426, z 2005 r. poz. 732, 757, 1109, 1363, 1479 i 1493, z 2006 r. poz. 1409, 1592 i 1648, z 2007 r. poz. 589, 850, 859 i 1378, z 2008 r. poz. 560, 782, 1056, 1080 i 1344, z 2009 r. poz. 504, 533, 1317, 1323, 1474, 1540 i 1589, z 2010 r. poz. 46, 227, 229, 625, 626, 842, 857, 1018, 1021, 1228, 1474 i 1602, z 2011 r. poz. 78, 130, 202, 245, 381, 549, 678, 767, 964, 1135, 1280, 1381 i 1431, z 2012 r. poz. 611, z 2013 r. poz. 849, 905, 1036 i 1247, z 2014 r. poz. 538, z 2015 r. poz. 396, 541, 1549, 1707 i 1855 oraz z 2016 r. poz. 189, 428 i 437.

20) współpraca z właściwymi organami innych państw oraz organizacjami międzynarodowymi i instytucjami międzynarodowymi;

21) wykonywanie innych zadań określonych w odrębnych przepisach.

2. Kontrolę celno-skarbową w zakresie, o którym mowa w art. 50 ust. 1 pkt 2 i ust. 2 pkt 1, 5 i 8, art. 58 ust. 5 pkt 1 lit. a, b, e i f oraz w art. 62 ust. 2, czynności, o których mowa w art. 110-123, art. 125, art. 128 i art. 130 oraz zadania:

- 1) wymiar należności celnych i podatkowych oraz innych opłat związanych z przywozem i wywozem towarów w oddziałach urzędu celno-skarbowego,
- 2) obejmowanie towarów procedurami celnymi i regulowanie sytuacji towarów związanych z przywozem i wywozem towarów w oddziałach urzędu celno-skarbowego,
- 3) wynikające z zakazu obejmowania procedurą celną dopuszczenia do obrotu paliw stałych niespełniających wymagań określonych w ustawie z dnia 25 sierpnia 2006 r. o systemie monitorowania i kontrolowania jakości paliw (Dz. U. z 2014 r. poz. 1728, z późn. zm.²⁾),
- 4) określone w ust. 1 pkt 14 i 16 oraz w art. 14 ust. 1 pkt 18 i art. 33 ust. 1 pkt 14 – wykonują wyłącznie upoważnieni przez właściwy organ KAS funkcjonariusze.

Art. 3. Minister właściwy do spraw finansów publicznych określi, w drodze rozporządzenia, wzory legitymacji służbowych pracowników i funkcjonariuszy oraz znaku identyfikacyjnego funkcjonariuszy, organy właściwe do ich wydawania, tryb wydawania, składania do depozytu, wymiany i zwrotu, mając na względzie potrzebę właściwej ich ochrony oraz zapewnienia możliwości identyfikacji wykonującego czynności służbowe.

Art. 4. 1. Minister właściwy do spraw finansów publicznych nadaje sztandar KAS oraz może nadawać sztandary izbom administracji skarbowej.

2. Minister właściwy do spraw finansów publicznych określi, w drodze rozporządzenia:

- 1) wzór sztandaru KAS,
 - 2) podstawowe elementy wzoru sztandaru nadawanego izbom administracji skarbowej, którym ten sztandar jest nadawany,
 - 3) tryb nadawania sztandarów, o których mowa w ust. 1
- uwzględniając wizerunek orła białego ustalony dla godła państwowego oraz mając na uwadze tradycje Służby Celnej, administracji podatkowej i kontroli skarbowej.

²⁾ Zmiany tekstu jednolitego wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 2015 r. poz. 1361 oraz z 2016 r. poz. 266.

3. Nazwa Krajowa Administracja Skarbowa oraz znak graficzny KAS przysługuje Krajowej Administracji Skarbowej.

4. Minister właściwy do spraw finansów publicznych określi, w drodze rozporządzenia, wzór znaku graficznego KAS. Wzór znaku graficznego powinien nawiązywać do tradycji Służby Celnej, administracji podatkowej i kontroli skarbowej.

Art. 5. Dzień 21 września jest Dniem Krajowej Administracji Skarbowej.

Art. 6. 1. W celu uhonorowania osób szczególnie zasłużonych dla KAS ustanawia się odznakę honorową „Zasłużony dla Krajowej Administracji Skarbowej”.

2. Odznaka „Zasłużony dla Krajowej Administracji Skarbowej” dzieli się na stopnie:

- 1) I stopień - złota odznaka „Zasłużony dla Krajowej Administracji Skarbowej”;
- 2) II stopień - srebrna odznaka „Zasłużony dla Krajowej Administracji Skarbowej”;
- 3) III stopień - brązowa odznaka „Zasłużony dla Krajowej Administracji Skarbowej”.

3. Odznakę nadaje minister właściwy do spraw finansów publicznych.

4. Osoba, której nadano odznakę „Zasłużony dla Krajowej Administracji Skarbowej”, otrzymuje legitymację potwierdzającą jej nadanie.

5. Odznaka „Zasłużony dla Krajowej Administracji Skarbowej” tego samego stopnia może być nadana tej samej osobie tylko raz.

6. Osobie wyróżnionej odznaką „Zasłużony dla Krajowej Administracji Skarbowej” nie nadaje się tej odznaki w stopniu niższym od posiadanego.

7. Minister właściwy do spraw finansów publicznych określi, w drodze rozporządzenia:

- 1) tryb postępowania w sprawach o nadanie odznaki „Zasłużony dla Krajowej Administracji Skarbowej”, osoby uprawnione do występowania z wnioskiem o nadanie tej odznaki oraz termin rozpatrzenia wniosku,
- 2) wzór odznaki „Zasłużony dla Krajowej Administracji Skarbowej”, wzór wniosku o nadanie odznaki zawierający informację uzasadniającą jej nadanie oraz wzór legitymacji potwierdzającej nadanie odznaki,
- 3) sposób wręczania i noszenia odznaki „Zasłużony dla Krajowej Administracji Skarbowej”,
- 4) sposób ewidencjonowania informacji o osobach wyróżnionych odznaką „Zasłużony dla Krajowej Administracji Skarbowej”

– mając na uwadze sprawne przeprowadzenie postępowania, ujednoclenie sposobu składania wniosków oraz zapewnienie przyznawania odznaczeń osobom szczególnie zasłużonym.

Art. 7. 1. Minister właściwy do spraw finansów publicznych, w celu zapewnienia skutecznej i efektywnej realizacji zadań KAS oraz wysokiej jakości jej działania określi, w drodze zarządzenia, czteroletnie kierunki działania i rozwoju KAS, wskazując w nich cele do osiągnięcia, wskaźniki ich pomiaru oraz zasady raportowania z realizacji czteroletnich kierunków działania i rozwoju KAS.

2. Minister właściwy do spraw finansów publicznych może, w drodze zarządzenia, określić podstawy do przygotowania przez Szefa Krajowej Administracji Skarbowej rocznych kierunków działania i rozwoju KAS oraz zasad raportowania z realizacji rocznych kierunków działania i rozwoju KAS.

3. Szef Krajowej Administracji Skarbowej, w celu zapewnienia realizacji kierunków, o których mowa w ust. 1, corocznie określa kierunki działania i rozwoju KAS, wskazując w nich cele do osiągnięcia, wskaźniki ich pomiaru oraz zasady raportowania przez dyrektorów izb administracji skarbowej z realizacji kierunków działania i rozwoju KAS.

4. Podstawą oceny pracy dyrektorów izb administracji skarbowej jest stopień realizacji kierunków, o których mowa w ust. 1-3, w kierowanych przez nich izbach administracji skarbowej.

Art. 8. 1. Szef Krajowej Administracji Skarbowej może, w drodze zarządzenia, tworzyć organy opiniodawczo-doradcze w sprawach należących do zadań KAS.

2. Szef Krajowej Administracji Skarbowej, tworząc organy opiniodawczo-doradcze, określa ich nazwę, skład, zakres działania, długość kadencji, na jaką zostały powołane, oraz tryb postępowania tych organów.

Art. 9. Działalność KAS jest finansowana z wyodrębnionej części budżetu państwa, której dysponentem jest Szef Krajowej Administracji Skarbowej.

Art. 10. Działalność duszpasterska w KAS jest prowadzona na podstawie porozumienia Szefa Krajowej Administracji Skarbowej z przedstawicielami kościoła lub związku wyznaniowego.

DZIAŁ II

ORGANY KRAJOWEJ ADMINISTRACJI SKARBOWEJ

Art. 11. 1. Organami KAS są:

- 1) minister właściwy do spraw finansów publicznych;

- 2) Szef Krajowej Administracji Skarbowej;
- 3) dyrektor Krajowej Informacji Skarbowej;
- 4) dyrektor izby administracji skarbowej;
- 5) naczelnik urzędu skarbowego;
- 6) naczelnik urzędu celno-skarbowego.

2. Minister właściwy do spraw finansów publicznych, w porozumieniu z ministrem właściwym do spraw administracji publicznej, określi, w drodze rozporządzenia, terytorialny zasięg działania oraz siedzibę dyrektorów izb administracji skarbowej, naczelników urzędów skarbowych, naczelników urzędów celno-skarbowych, a także siedzibę dyrektora Krajowej Informacji Skarbowej, uwzględniając potrzebę właściwej organizacji wykonywania zadań.

3. Niektóre kategorie podatników i płatników o istotnym znaczeniu gospodarczym lub społecznym, w szczególności wykonujących określony rodzaj działalności gospodarczej lub osiągających określoną wysokość przychodu netto w rozumieniu przepisów o rachunkowości, mogą być obsługiwane przez innego niż właściwego miejscowo naczelnika urzędu skarbowego.

4. Minister właściwy do spraw finansów publicznych może określić, w drodze rozporządzenia:

- 1) kategorie podatników i płatników, o których mowa w ust. 3,
- 2) warunki zaliczania podatników i płatników, o których mowa w ust. 3, do odpowiedniej kategorii,
- 3) naczelników urzędów skarbowych właściwych do obsługi podatników i płatników, o których mowa w ust. 3, terytorialny zasięg ich działania i siedzibę,
- 4) tryb zawiadamiania o zmianie właściwości naczelnika urzędu skarbowego – mając na względzie gospodarcze lub społeczne potrzeby podatników i płatników obsługiwanych przez KAS.

5. Niektóre zadania organów KAS mogą być wykonywane przez inne organy KAS.

6. Minister właściwy do spraw finansów publicznych może wyznaczyć, w drodze rozporządzenia, organ KAS do wykonywania niektórych zadań KAS oraz określić terytorialny zasięg jego działania, mając na względzie sprawne i efektywne wykonywanie zadań KAS.

7. Zadania, o których mowa w art. 28 ust. 1 pkt 1 i 2, w zakresie poboru podatków, opłat oraz niepodatkowych należności budżetowych, jak również innych należności, na podstawie odrębnych przepisów, z wyjątkiem podatków i należności budżetowych, w zakresie których

właściwe są inne organy a także w zakresie poboru należności celnych oraz innych opłat, związanych z przywozem i wywozem towarów, mogą być wykonywane przy użyciu wspólnego rachunku bankowego, w odniesieniu do określonego rodzaju należności.

8. Minister właściwy do spraw finansów publicznych może wyznaczyć, w drodze rozporządzenia, naczelnika urzędu skarbowego do dysponowania środkami pieniężnymi zgromadzonymi na rachunku, o którym mowa w ust. 7, oraz określić rodzaj należności pieniężnych, które będą obsługiwane przy użyciu tego rachunku, mając na względzie przygotowanie techniczne i organizacyjne urzędu obsługującego tego naczelnika.

Art. 12. Minister właściwy do spraw finansów publicznych koordynuje i współdziała w kształtowaniu polityki państwa w zakresie zadań KAS.

Art. 13. 1. Szef Krajowej Administracji Skarbowej podlega ministrowi właściwemu do spraw finansów publicznych.

2. Szefa Krajowej Administracji Skarbowej - sekretarza stanu w urzędzie obsługującym ministra właściwego do spraw finansów publicznych - powołuje Prezes Rady Ministrów, na wniosek ministra właściwego do spraw finansów publicznych.

Art. 14. 1. Do zadań Szefa Krajowej Administracji Skarbowej należy:

- 1) nadzór nad działalnością dyrektora Krajowej Informacji Skarbowej, dyrektorów izb administracji skarbowej, naczelników urzędów skarbowych, naczelników urzędów celno-skarbowych, dyrektora Krajowej Szkoły Skarbowości oraz dyrektora Centrum Informatyki KAS, dyrektorów właściwych w sprawach KAS komórek organizacyjnych w urzędzie obsługującym ministra właściwego do spraw finansów publicznych, zwanych dalej „komórkami organizacyjnymi urzędu obsługującego ministra”;
- 2) kształtowanie polityki kadrowej i szkoleniowej w jednostkach organizacyjnych KAS;
- 3) realizacja budżetu państwa w zakresie ustalonym dla KAS;
- 4) nadzorowanie, koordynowanie i wykonywanie czynności, o których mowa w art. 110-123, art. 125, art. 128 i art. 130;
- 5) rozpoznawanie, wykrywanie, zapobieganie i zwalczanie przestępstw skarbowych i wykroczeń skarbowych oraz ściganie ich sprawców, w zakresie określonym w ustawie z

- dnia 10 września 1999 r. - Kodeks karny skarbowy (Dz. U. z 2013 r. poz. 186, z późn. zm.³⁾), zwanej dalej „Kodeksem karnym skarbowym”;
- 6) realizacja zadań, o których mowa w art. 2 ust. 1 pkt 15 i 16;
 - 7) wykonywanie kontroli celno-skarbowej w zakresie prawidłowości i prawdziwości składanych oświadczeń o stanie majątkowym przez osoby pełniące służbę albo zatrudnione w jednostkach organizacyjnych KAS;
 - 8) przeciwdziałanie praniu pieniędzy oraz finansowaniu terroryzmu;
 - 9) koordynowanie kontroli celno-skarbowych wykonywanych przez naczelników urzędów celno-skarbowych;
 - 10) audyt gospodarowania środkami pochodzącymi z budżetu Unii Europejskiej oraz niepodlegającymi zwrotowi środkami z pomocy udzielanej przez państwa członkowskie Europejskiego Porozumienia o Wolnym Handlu (EFTA);
 - 11) współpraca z właściwymi organami innych państw oraz organizacjami międzynarodowymi i instytucjami międzynarodowymi;
 - 12) wykonywanie zadań centralnej jednostki koordynującej w rozumieniu Konwencji sporządzonej na podstawie artykułu K.3 Traktatu o Unii Europejskiej w sprawie wzajemnej pomocy i współpracy między administracjami celnymi sporządzonej w Brukseli dnia 18 grudnia 1997 r. (Dz.U. z 2008 r. poz. 31);
 - 13) wykonywanie funkcji specjalnej jednostki w rozumieniu art. 85 rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 1306/2013 z dnia 17 grudnia 2013 r. w sprawie finansowania wspólnej polityki rolnej, zarządzania nią i monitorowania jej oraz uchylającego rozporządzenia Rady (EWG) nr 352/78, (WE) nr 165/94, (WE) nr 2799/98, (WE) nr 814/2000, (WE) nr 1290/2005 i (WE) nr 485/2008 (Dz. Urz. UE L 347 z 20.12.2013, str. 549);
 - 14) wykonywanie funkcji instytucji audytowej w rozumieniu art. 123 ust. 4 rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 1303/2013 z dnia 17 grudnia 2013 r. ustanawiającego wspólne przepisy dotyczące Europejskiego Funduszu Rozwoju Regionalnego, Europejskiego Funduszu Społecznego, Funduszu Spójności, Europejskiego Funduszu Rolnego na rzecz Rozwoju Obszarów Wiejskich oraz Europejskiego Funduszu Morskiego i Rybackiego oraz ustanawiającego przepisy ogólne

³⁾ Zmiany tekstu jednolitego wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 2013 r. poz. 1036, poz. 1149, poz. 1247 i poz. 1304, z 2014 r. poz. 312, poz. 1215 i poz. 1328 oraz z 2015 r. poz. 396, poz. 1479, poz. 1649, poz. 1712, poz. 1855, poz. 1932 oraz z 2016 r. poz. 178 i 437.

dotyczące Europejskiego Funduszu Rozwoju Regionalnego, Europejskiego Funduszu Społecznego, Funduszu Spójności, Europejskiego Funduszu Morskiego i Rybackiego oraz uchylającego rozporządzenie Rady (WE) nr 1083/2006 oraz art. 31 ust. 4 rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 223/2014 z dnia 11 marca 2014 r. w sprawie Europejskiego Funduszu Pomocy Najbardziej Potrzebujących oraz art. 25 ust. 1 pkt b rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 514/2014 z dnia 16 kwietnia 2014 r. ustanawiającego przepisy ogólne dotyczące Funduszu Azylu, Migracji i Integracji oraz instrumentu na rzecz wsparcia finansowego współpracy policyjnej, zapobiegania i zwalczania przestępczości oraz zarządzania kryzysowego oraz art. 20 ust. 2 rozporządzenia wykonawczego Komisji (UE) nr 897/2014 z dnia 18 sierpnia 2014 r. ustanawiającego przepisy szczegółowe dotyczące wdrażania programów współpracy transgranicznej finansowanych na podstawie rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 232/2014 ustanawiającego Europejski Instrument Sąsiedztwa;

- 15) wykonywanie funkcji jednostki certyfikującej w rozumieniu art. 9 rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 1306/2013 z dnia 17 grudnia 2013 r. w sprawie finansowania wspólnej polityki rolnej, zarządzania nią i monitorowania jej oraz uchylającego rozporządzenia Rady (EWG) nr 352/78, (WE) nr 165/94, (WE) nr 2799/98, (WE) nr 814/2000, (WE) nr 1290/2005 i (WE) nr 485/2008 (Dz. Urz. UE L 347 z 20.12.2013, str. 549);
- 16) wykonywanie zadań wynikających z rozporządzenia Rady (WE) nr 2173/2005 z dnia 20 grudnia 2005 r. w sprawie ustanowienia systemu zezwoleń na przywóz drewna do Wspólnoty Europejskiej FLEGT (Dz. Urz. UE L 347 z 30.12.2005, str. 1);
- 17) wykonywanie zadań, o których mowa w art. 6 ust. 1 lit. a rozporządzenia wykonawczego Komisji (UE) 2015/1850 z dnia 13 października 2015 r. ustanawiającego szczegółowe zasady wykonania rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (WE) nr 1007/2009 w sprawie handlu produktami z fok (Dz. Urz. UE L 271 z 16.10.2015, str. 1);
- 18) zapewnianie ochrony fizycznej i technicznej osobom zatrudnionym albo pełniącym służbę w jednostkach organizacyjnych KAS, a w uzasadnionych przypadkach także innym osobom, organom i instytucjom państwowym;
- 19) wykonywanie innych zadań określonych w odrębnych przepisach.

2. Szef Krajowej Administracji Skarbowej, w celu zapewnienia sprawnego i efektywnego wykonywania zadań, w szczególności nadzoru nad działalnością dyrektora Krajowej Informacji Skarbowej, dyrektorów izb administracji skarbowej, naczelników urzędów skarbowych, naczelników urzędów celno-skarbowych, dyrektora Krajowej Szkoły Skarbowości, dyrektora Centrum Informatyki KAS oraz dyrektorów komórek organizacyjnych urzędu obsługującego ministra oraz kształtowania polityki kadrowej i szkoleniowej w KAS, może wydawać zarządzenia.

Art. 15. 1. Szef Krajowej Administracji Skarbowej prowadzi w systemie teleinformatycznym listę naczelników urzędów skarbowych, zawierającą imię i nazwisko, stanowisko, oznaczenie właściwego urzędu skarbowego, datę powołania naczelnika urzędu skarbowego, datę odwołania lub przeniesienia ze stanowiska naczelnika urzędu skarbowego, informacje o zawieszeniu stosunku pracy oraz datę wygaśnięcia stosunku pracy. Przepis stosuje się do zastępców naczelników urzędów skarbowych.

2. Szef Krajowej Administracji Skarbowej zapewnia sądom prowadzącym księgi wieczyste dostęp do listy, o której mowa w ust. 1, za pośrednictwem systemu teleinformatycznego w celu automatycznej weryfikacji naczelników urzędów skarbowych oraz zastępców naczelników urzędów skarbowych.

Art. 16. 1. W celu realizacji zadania określonego w art. 14 ust. 1 pkt 13 Szef Krajowej Administracji Skarbowej jest uprawniony do:

- 1) żądania od organów administracji publicznej oraz państwowych jednostek organizacyjnych i osób prawnych wszelkich niezbędnych informacji;
- 2) zlecenia wykonania określonych czynności organom administracji publicznej oraz państwowym jednostkom organizacyjnym i osobom prawnym uprawnionym do kontroli dokumentów, które mają znaczenie dla realizacji zadań określonych w tytule V rozdziale III rozporządzenia (UE) nr 1306/2013.

2. Pisemne wystąpienie o dostarczenie informacji lub wykonanie określonych czynności powinno w szczególności zawierać oznaczenie treści żądania lub zlecenia oraz termin dostarczenia informacji lub wykonania określonej czynności. W przypadku podmiotów innych niż przeprowadzające kontrole zgodnie z tytułem V rozdziałem III rozporządzenia (UE) nr 1306/2013 wystąpienie powinno zawierać ponadto wskazanie okoliczności będących podstawą tego wystąpienia.

3. W czynnościach zleconych na podstawie ust. 1 pkt 2 oraz realizowanych na podstawie art. 50 ust. 2 pkt 5 mogą uczestniczyć osoby uprawnione na podstawie ratyfikowanych przez Rzeczpospolitą Polską umów międzynarodowych oraz przedstawiciele organów Unii Europejskiej.

4. Organy administracji publicznej oraz państwowe jednostki organizacyjne przeprowadzające kontrole zgodnie z rozporządzeniem (UE) nr 1306/2013 są obowiązane do przekazywania Szefowi Krajowej Administracji Skarbowej projektu propozycji zastosowania analizy ryzyka oraz projektów programów kontroli, o których mowa w art. 84 rozporządzenia (UE) nr 1306/2013, i sprawozdań z ich realizacji, o których mowa w art. 86 rozporządzenia (UE) nr 1306/2013, najpóźniej na 21 dni przed terminami określonymi w tym rozporządzeniu, w celu ich weryfikacji i przekazania do Komisji Europejskiej.

Art. 17. Szef Krajowej Administracji Skarbowej wykonuje zadania na obszarze całego kraju.

Art. 18. Szef Krajowej Administracji Skarbowej wykonuje zadania przy pomocy zastępców Szefa Krajowej Administracji Skarbowej, dyrektora Krajowej Informacji Skarbowej, dyrektorów izb administracji skarbowej, naczelników urzędów skarbowych, naczelników urzędów celno-skarbowych, dyrektora Krajowej Szkoły Skarbowości, dyrektora Centrum Informatyki KAS oraz dyrektorów komórek organizacyjnych urzędu obsługującego ministra.

Art. 19. Zastępców Szefa Krajowej Administracji Skarbowej - podsekretarzy stanu w urzędzie obsługującym ministra właściwego do spraw finansów publicznych - powołuje, w liczbie nie większej niż trzech, Prezes Rady Ministrów, na wniosek ministra właściwego do spraw finansów publicznych.

Art. 20. 1. Szefa Krajowej Administracji Skarbowej zastępuje wyznaczony przez niego Zastępca Szefa Krajowej Administracji Skarbowej.

2. Zakres czynności Zastępcy Szefa Krajowej Administracji Skarbowej określa Szef Krajowej Administracji Skarbowej w drodze zarządzenia.

Art. 21. 1. Dyrektora Krajowej Informacji Skarbowej powołuje minister właściwy do spraw finansów publicznych na wniosek Szefa Krajowej Administracji Skarbowej.

2. Powołanie następuje z dniem wskazanym w akcie powołania.

3. Dyrektorem Krajowej Informacji Skarbowej można być nie dłużej niż pięć lat.

4. Minister właściwy do spraw finansów publicznych na wniosek Szefa Krajowej Administracji Skarbowej może przedłużyć termin, o którym mowa w ust. 3, nie dłużej jednak niż o kolejne pięć lat.

5. Osoba odwołana ze stanowiska dyrektora Krajowej Informacji Skarbowej zachowuje prawo do dotychczasowego wynagrodzenia przez okres 3 miesięcy, jeżeli jest ono wyższe od przysługującego na nowym stanowisku pracy w KAS.

Art. 22. 1. Do zadań dyrektora Krajowej Informacji Skarbowej należy:

- 1) zapewnienie jednolitej i powszechnie dostępnej informacji podatkowej i celnej, w tym jej przetwarzanie i udostępnianie;
- 2) prowadzenie spraw dotyczących interpretacji indywidualnych przepisów prawa podatkowego;
- 3) prowadzenie działalności informacyjnej i edukacyjnej w zakresie przepisów prawa podatkowego i celnego;
- 4) realizacja polityki kadrowej i szkoleniowej w Krajowej Informacji Skarbowej;
- 5) identyfikowanie obszarów zagrożeń mogących mieć wpływ na prawidłowość wykonywania obowiązków podatkowych i celnych.

2. Dyrektor Krajowej Informacji Skarbowej wykonuje zadania na obszarze całego kraju przy pomocy Krajowej Informacji Skarbowej.

Art. 23. Zastępcę Dyrektora Krajowej Informacji Skarbowej powołuje Szef Krajowej Administracji Skarbowej na wniosek dyrektora Krajowej Informacji Skarbowej. Przepisy art. 21 ust. 2 i 5 stosuje się.

Art. 24. 1. Dyrektora izby administracji skarbowej powołuje minister właściwy do spraw finansów publicznych na wniosek Szefa Krajowej Administracji Skarbowej.

2. Powołanie następuje z dniem wskazanym w akcie powołania.

3. Dyrektorem izby administracji skarbowej w tej samej jednostce organizacyjnej można być nie dłużej niż pięć lat.

4. Minister właściwy do spraw finansów publicznych, na wniosek Szefa Krajowej Administracji Skarbowej, może przedłużyć termin, o którym mowa w ust. 3, nie dłużej jednak niż o kolejne pięć lat.

5. Osoba odwołana ze stanowiska dyrektora izby administracji skarbowej zachowuje prawo do dotychczasowego wynagrodzenia albo uposażenia przez okres 3 miesięcy, jeżeli jest ono wyższe od przysługującego na nowym stanowisku pracy albo służby.

Art. 25. 1. Do zadań dyrektora izby administracji skarbowej należy:

- 1) nadzór nad działalnością naczelników urzędów skarbowych i naczelników urzędów celno-skarbowych, z wyłączeniem zastrzeżonego dla Szefa Krajowej Administracji Skarbowej nadzoru nad czynnościami, o których mowa w art. 110-123, art. 125 i art. 128;
- 2) rozstrzyganie w drugiej instancji w sprawach należących w pierwszej instancji do naczelników urzędów skarbowych lub naczelników urzędów celno-skarbowych z wyjątkiem spraw, o których mowa w art. 77 ust. 1 i art. 80 ust. 1;
- 3) rozstrzyganie w pierwszej instancji w sprawach określonych w odrębnych przepisach;
- 4) wykonywanie czynności audytowych;
- 5) wykonywanie audytu, o którym mowa w art. 92 ust. 1 pkt 2-6;
- 6) ustalanie i udzielanie dotacji przedmiotowych dla przedsiębiorców oraz analizowanie prawidłowości ich wykorzystywania w zakresie określonym przez ministra właściwego do spraw finansów publicznych;
- 7) prowadzenie działalności informacyjnej i edukacyjnej w zakresie przepisów prawa podatkowego i celnego, w tym zapobiegającej nieprawidłowemu wypełnianiu obowiązków podatkowych i celnych;
- 8) wykonywanie zadań wynikających z przepisów unijnych regulujących statystykę dotyczącą obrotu towarowego pomiędzy państwami członkowskimi Unii Europejskiej (INTRASTAT) oraz obrotu towarowego państw członkowskich Unii Europejskiej z pozostałymi państwami (EXTRASTAT) oraz prowadzenie postępowań w zakresie INTRASTAT;
- 9) realizacja polityki kadrowej i szkoleniowej w izbie administracji skarbowej w rozumieniu art. 37;
- 10) wykonywanie innych zadań określonych w odrębnych przepisach.

2. Dyrektor izby administracji skarbowej wykonuje swoje zadania przy pomocy izby administracji skarbowej.

3. Dyrektor izby administracji skarbowej jest organem wyższego stopnia w stosunku do naczelnika urzędu skarbowego i naczelnika urzędu celno-skarbowego.

Art. 26. Zastępcę dyrektora izby administracji skarbowej powołuje Szef Krajowej Administracji Skarbowej na wniosek dyrektora izby administracji skarbowej. Przepisy art. 24 ust. 2 i 5 stosuje się.

Art. 27. Naczelnika urzędu skarbowego powołuje Szef Krajowej Administracji Skarbowej na wniosek dyrektora izby administracji skarbowej. Przepisy art. 24 ust. 2-5 stosuje się odpowiednio.

Art. 28. 1. Do zadań naczelnika urzędu skarbowego należy:

- 1) ustalanie, określanie, pobór podatków, opłat i niepodatkowych należności budżetowych oraz innych należności na podstawie odrębnych przepisów;
- 2) pobór należności celnych oraz innych opłat, związanych z przywozem i wywozem towarów;
- 3) wykonywanie zadań wierzyciela należności pieniężnych;
- 4) wykonywanie egzekucji administracyjnej należności pieniężnych;
- 5) zapewnienie obsługi i wsparcia podatnika, płatnika w prawidłowym wykonywaniu obowiązków podatkowych;
- 6) prowadzenie ewidencji podatników i płatników;
- 7) wykonywanie kontroli podatkowej oraz czynności sprawdzających;
- 8) współpraca w zakresie wymiany informacji podatkowych i finansowych z państwami członkowskimi Unii Europejskiej oraz z państwami spoza Unii Europejskiej określonych przepisami prawa międzynarodowego;
- 9) realizacja zadań związanych z udzielaniem oraz korzystaniem z pomocy państw członkowskich oraz państw trzecich przy dochodzeniu podatków, należności celnych i innych należności pieniężnych;
- 10) rozpoznawanie, wykrywanie, zapobieganie i zwalczanie przestępstw skarbowych i wykroczeń skarbowych oraz ściganie ich sprawców, w zakresie określonym w Kodeksie karnym skarbowym oraz rozpoznawanie, wykrywanie, zapobieganie i zwalczanie przestępstw określonych w ustawie z dnia 29 września 1994 r. o rachunkowości (Dz. U. z 2013 r. poz. 330, z późn. zm.⁴⁾) oraz ściganie ich sprawców;
- 11) wykonywanie kar i środków karnych oraz wykonywanie zabezpieczania kar i środków karnych, w zakresie określonym w ustawie z dnia 6 czerwca 1997 r. - Kodeks karny wykonawczy (Dz. U. poz. 557, z późn. zm.⁵⁾) oraz w Kodeksie karnym skarbowym;

⁴⁾ Zmiany tekstu jednolitego wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 2013 r. poz. 613, z 2014 r. poz. 768 i 1100 oraz z 2015 r. poz. 4, 978, 1045, 1166, 1333, 1844 i 1893.

⁵⁾ Zmiany tekstu jednolitego wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 1997 r. poz. 1083, z 1999 r. poz. 931, z 2000 r. poz. 701 i 1268, z 2001 r. poz. 1071 i 1194, z 2002 r. poz. 676 i 1679, z 2003 r. poz. 1061, 1380 i 1750, z 2004 r. poz. 889, 2135, 2405, 2426 i 2703, z 2005 r. poz. 1363 i 1479, z 2006 r. poz. 708 i

12) wykonywanie innych zadań określonych w odrębnych przepisach.

2. Naczelnik urzędu skarbowego dysponuje środkami pieniężnymi zgromadzonymi na rachunkach bankowych obsługującego go urzędu.

3. Przez obsługę i wsparcie, o których mowa w ust. 1 pkt 5, należy rozumieć działania polegające na udzielaniu pomocy w samodzielnym, prawidłowym i dobrowolnym wypełnianiu obowiązków podatkowych, realizowane w szczególności przez centrum obsługi.

4. Naczelnik urzędu skarbowego wykonuje swoje zadania przy pomocy urzędu skarbowego.

Art. 29. 1. Obsługa i wsparcie realizowane w centrum obsługi polega na:

- 1) przyjmowaniu podań i deklaracji, wydawaniu zaświadczeń oraz udzielaniu wyjaśnień w zakresie przepisów prawa podatkowego, w tym także podmiotom, które zamierzają podjąć działalność gospodarczą;
- 2) udzielaniu informacji w zakresie sposobu wypełniania zeznań i deklaracji podatkowych;
- 3) zapewnieniu stanowiska komputerowego z dostępem do portalu podatkowego;
- 4) informowaniu o danych kontaktowych właściwych organów wraz ze wskazaniem zakresu ich kompetencji.

2. Zadania polegające na przyjmowaniu podań, deklaracji, wydawaniu zaświadczeń oraz udzielaniu wyjaśnień w zakresie przepisów prawa podatkowego są wykonywane w każdym centrum obsługi, niezależnie od terytorialnego zasięgu działania naczelnika urzędu skarbowego.

3. Obsługa i wsparcie realizowana w centrum obsługi nie obejmuje sporządzania pism, opinii, zeznań oraz deklaracji podatkowych.

Art. 30. 1. Naczelnik urzędu skarbowego może powierzyć prowadzenie, w jego imieniu, niektórych spraw należących do właściwości tego organu, jednostce samorządu terytorialnego lub związkowi takich jednostek, jeżeli odrębne przepisy tak stanowią.

2. Powierzenie prowadzenia spraw następuje na podstawie porozumienia naczelnika urzędu skarbowego z jednostką samorządu terytorialnego lub związkiem takich jednostek.

3. Do porozumienia stosuje się odpowiednio art. 8 ust. 2b-5 ustawy z dnia 8 marca 1990 r. o samorządzie gminnym (Dz. U. z 2016 r. poz. 446).

4. Porozumienie może stanowić, że powierzenie prowadzenia spraw następuje bez przekazania środków finansowych na ich realizację.

Art. 31. Zastępcę naczelnika urzędu skarbowego powołuje dyrektor izby administracji skarbowej na wniosek naczelnika urzędu skarbowego. Przepisy art. 24 ust. 2 i 5 stosuje się.

Art. 32. Naczelnika urzędu celno-skarbowego powołuje Szef Krajowej Administracji Skarbowej na wniosek dyrektora izby administracji skarbowej. Przepisy art. 24 ust. 2-5 stosuje się odpowiednio.

Art. 33. 1. Do zadań naczelnika urzędu celno-skarbowego należy:

- 1) wykonywanie kontroli celno-skarbowej, z wyłączeniem kontroli, o której mowa w art. 50 ust. 2 pkt 9;
- 2) ustalanie i określanie podatków, opłat i niepodatkowych należności budżetowych oraz innych należności na podstawie odrębnych przepisów;
- 3) rozstrzyganie w drugiej instancji w sprawach, o których mowa w art. 77 ust. 1 i art. 80 ust. 1;
- 4) prowadzenie urzędowego sprawdzenia;
- 5) obejmowanie towarów procedurami celnymi oraz wykonywanie innych czynności przewidzianych przepisami prawa celnego;
- 6) wymiar należności celnych i podatkowych oraz innych opłat, związanych z przywozem i wywozem towarów;
- 7) prowadzenie w pierwszej instancji postępowań w sprawach celnych przewidzianych przepisami prawa celnego oraz w sprawach podatkowych związanych z przywozem lub wywozem towarów;
- 8) rozpoznawanie, wykrywanie, zapobieganie i zwalczanie przestępstw skarbowych i wykroczeń skarbowych oraz ściganie ich sprawców, w zakresie określonym w Kodeksie karnym skarbowym oraz rozpoznawanie, wykrywanie, zapobieganie i zwalczanie przestępstw określonych w ustawie z dnia 29 września 1994 r. o rachunkowości oraz ściganie ich sprawców;
- 9) rozpoznawanie, wykrywanie, zapobieganie i zwalczanie przestępstw i wykroczeń określonych w:
 - a) art. 55, art. 57, art. 61 i art. 66 ustawy z dnia 29 lipca 2005 r. o przeciwdziałaniu narkomanii (Dz. U. z 2016 r. poz. 224 i 437),

- b) art. 109 ustawy z dnia 23 lipca 2003 r. o ochronie zabytków i opiece nad zabytkami (Dz. U. z 2014 r. poz. 1446, z późn. zm.⁶⁾) i w art. 53 ustawy z dnia 14 lipca 1983 r. o narodowym zasobie archiwalnym i archiwach (Dz. U. z 2015 r. poz. 1446, z późn. zm.⁷⁾),
- c) art. 116-118 ustawy z dnia 4 lutego 1994 r. o prawie autorskim i prawach pokrewnych (Dz. U. z 2006 r. poz. 631, z późn. zm.⁸⁾) i w art. 305 ustawy z dnia 30 czerwca 2000 r. - Prawo własności przemysłowej (Dz. U. z 2013 r. poz. 1410, z późn. zm.⁹⁾),
- d) art. 128 i art. 131 pkt 4 w zakresie, o którym mowa w art. 73 ust. 1 pkt 2 ustawy z dnia 16 kwietnia 2004 r. o ochronie przyrody (Dz. U. z 2015 r. poz. 1651, z późn. zm.¹⁰⁾) oraz art. 131 pkt 10 i 14 tej ustawy,
- e) art. 183 § 2 i 4-6, w przypadku czynów, o których mowa w art. 183 § 2, 4 i 5 Kodeksu karnego,
- f) art. 244 Kodeksu karnego, w zakresie niestosowania się do zakazu wstępu do ośrodków gier i uczestnictwa w grach hazardowych,
- g) art. 33 ust. 1, 2 i 3 ustawy z dnia 29 listopada 2000 r. o obrocie z zagranicą towarami, technologiami i usługami o znaczeniu strategicznym dla bezpieczeństwa państwa, a także dla utrzymania międzynarodowego pokoju i bezpieczeństwa (Dz. U. z 2013 r. poz. 194),
- h) art. 12a, art. 13 i art. 14 ustawy z dnia 2 marca 2001 r. o wyrobie alkoholu etylowego oraz wytwarzaniu wyrobów tytoniowych (Dz. U. z 2015 r. poz. 103 i 1893),
- i) art. 41, art. 43 i art. 44 ustawy z dnia 18 października 2006 r. o wyrobie napojów spirytusowych oraz o rejestracji i ochronie oznaczeń geograficznych napojów spirytusowych (Dz. U. z 2013 r. poz. 144, z późn. zm.¹¹⁾);

⁶⁾ Zmiany tekstu jednolitego wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 2015 r. poz. 397, 774 i 1505.

⁷⁾ Zmiany tekstu jednolitego wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 2015 r. poz. 566, 978 oraz z 2016 r. poz. 352.

⁸⁾ Zmiany tekstu jednolitego wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 2006 r. poz. 658 i poz. 843, z 2007 r. poz. 662 i poz. 1293, z 2009 r. poz. 1241, z 2010 r. poz. 1016 oraz z 2015 r. poz. 932, 994, 1639 i 1923.

⁹⁾ Zmiany tekstu jednolitego wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 2015 r. poz. 1266, 1505 i 1615.

¹⁰⁾ Zmiany tekstu jednolitego wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 2015 r. poz. 1936 oraz z 2016 r. poz. 422.

¹¹⁾ Zmiany tekstu jednolitego wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 2015 r. poz. 978 oraz 1893.

- j) art. 12 ustawy z dnia 13 kwietnia 2016 r. o bezpieczeństwie obrotu prekursorami materiałów wybuchowych (Dz. U. z 2016 r. poz. 669)
 - oraz ściganie ich sprawców, jeżeli zostały ujawnione przez Służbę Celno-Skarbową;
- 10) realizacja zadań, o których mowa w art. 2 ust. 1 pkt 15;
- 11) wykonywanie czynności, o których mowa w art. 110-114, art. 116, art. 118-120, art. 122-123, art. 125, art. 128 ust. 2-4 i art. 130;
- 12) współpraca w zakresie wymiany informacji podatkowych, celnych i finansowych z państwami członkowskimi Unii Europejskiej oraz z państwami spoza Unii Europejskiej określonych przepisami prawa międzynarodowego;
- 13) prowadzenie działalności analitycznej, prognostycznej i badawczej oraz analizy ryzyka dotyczącej zjawisk występujących w obszarze właściwości;
- 14) zapewnianie ochrony fizycznej i technicznej osobom zatrudnionym albo pełniącym służbę w jednostkach organizacyjnych KAS, a w uzasadnionych przypadkach także innym osobom, organom i instytucjom państwowym;
- 15) wykonywanie innych zadań określonych w odrębnych przepisach.

2. Naczelnik urzędu celno-skarbowego wykonuje swoje zadania przy pomocy urzędu celno-skarbowego.

Art. 34. Zastępcę naczelnika urzędu celno-skarbowego powołuje dyrektor izby administracji skarbowej na wniosek naczelnika urzędu celno-skarbowego. Przepisy art. 24 ust. 2 i 5 stosuje się.

Art. 35. 1. Organy KAS wykonują swoje zadania w szczególności przy wykorzystaniu Centralnego Rejestru Danych Podatkowych, prowadzonego w systemie teleinformatycznym, zwanego dalej „CRDP”.

2. Administratorem danych zawartych w CRDP jest Szef Krajowej Administracji Skarbowej.

3. CRDP służy do:

- 1) gromadzenia oraz przetwarzania danych wynikających w szczególności z:
 - a) deklaracji składanych przez podatników, płatników i ich następców prawnych,
 - b) decyzji, postanowień oraz innych dokumentów związanych z obowiązkami wynikającymi z przepisów prawa podatkowego,
 - c) tytułów wykonawczych i innych dokumentów przekazanych naczelnikowi urzędu skarbowego w celu realizacji jego zadań, o których mowa w art. 28 ust. 1 pkt 4;

2) przetwarzania danych zgromadzonych w Centralnym Rejestrze Podmiotów - Krajowej Ewidencji Podatników.

4. Szef Krajowej Administracji Skarbowej, dyrektor Krajowej Informacji Skarbowej, dyrektor izby administracji skarbowej, naczelnik urzędu skarbowego oraz naczelnik urzędu celno-skarbowego wprowadzają do CRDP dane zawarte w dokumentach, o których mowa w ust. 3 pkt 1.

DZIAŁ III

JEDNOSTKI ORGANIZACYJNE KRAJOWEJ ADMINISTRACJI SKARBOWEJ

Rozdział 1

Przepisy ogólne

Art. 36. 1. Jednostkami organizacyjnymi KAS są:

- 1) komórki organizacyjne urzędu obsługującego ministra;
- 2) Krajowa Informacja Skarbowa;
- 3) izby administracji skarbowej;
- 4) urzędy skarbowe;
- 5) urzędy celno-skarbowe;
- 6) Krajowa Szkoła Skarbowości;
- 7) Centrum Informatyki KAS.

2. Minister właściwy do spraw finansów publicznych może, w drodze rozporządzenia, tworzyć oddziały jednostek organizacyjnych KAS, określając terytorialny zasięg ich działania oraz siedzibę, mając na względzie sprawne i efektywne wykonywanie zadań KAS.

Art. 37. W sprawach organizacyjno-finansowych izba administracji skarbowej wraz z podległymi urzędami skarbowymi oraz urzędami celno-skarbowymi, stanowi jednostkę organizacyjną, której kierownikiem jest dyrektor izby administracji skarbowej.

Art. 38. Jednostki organizacyjne KAS podlegają Szefowi Krajowej Administracji Skarbowej.

Art. 39. Minister właściwy do spraw finansów publicznych, w drodze zarządzenia, określa organizację Krajowej Informacji Skarbowej, izby administracji skarbowej, urzędu skarbowego, urzędu celno-skarbowego, Krajowej Szkoły Skarbowości, Centrum Informatyki KAS oraz nadaje im statuty.

Art. 40. Minister właściwy do spraw finansów publicznych może, w drodze zarządzenia, tworzyć w ramach jednostek organizacyjnych KAS, laboratoria oraz określać ich organizację i zakres działania, w celu prawidłowej realizacji zadań KAS.

Rozdział 2

Krajowa Szkoła Skarbowości

Art. 41. 1. Zadaniem Krajowej Szkoły Skarbowości, zwanej dalej „Szkołą”, jest kształcenie i doskonalenie zawodowe kadr KAS oraz kadr innych jednostek organizacyjnych podległych ministrowi właściwemu do spraw finansów publicznych lub przez niego nadzorowanych, w tym urzędu obsługującego tego ministra.

2. Do zadań Szkoły należy w szczególności:

- 1) realizacja polityki szkoleniowej Szefa Krajowej Administracji Skarbowej;
- 2) koordynowanie działalności szkoleniowej w KAS;
- 3) tworzenie i rozwój systemu szkoleń.

3. W celu realizacji zadań Szkoła może współpracować z krajowymi i zagranicznymi organizacjami i instytucjami, szkołami i placówkami naukowo-badawczymi.

Art. 42. 1. Działalnością Szkoły kieruje dyrektor, którego powołuje Szef Krajowej Administracji Skarbowej. Przepisy art. 24 ust. 2 i 5 stosuje się.

2. Zastępcę dyrektora Szkoły powołuje Szef Krajowej Administracji Skarbowej na wniosek dyrektora Szkoły. Przepisy art. 24 ust. 2 i 5 stosuje się.

Rozdział 3

Centrum Informatyki KAS

Art. 43. Zadaniem Centrum Informatyki KAS, zwanego dalej „Centrum”, jest dostarczanie usług informatycznych jednostkom organizacyjnym KAS.

Art. 44. 1. Działalnością Centrum kieruje dyrektor, którego powołuje Szef Krajowej Administracji Skarbowej. Przepisy art. 24 ust. 2 i 5 stosuje się.

2. Zastępcę dyrektora Centrum powołuje Szef Krajowej Administracji Skarbowej na wniosek dyrektora Centrum. Przepisy art. 24 ust. 2 i 5 stosuje się.

DZIAŁ IV

POMOC I INFORMACJE

Art. 45. 1. Organy KAS, w celu realizacji ustawowych zadań w zakresie, o którym mowa w art. 2 ust. 1 pkt 1, 2, 6 i 8, mogą:

- 1) zbierać i wykorzystywać informacje, w tym dane osobowe,
- 2) występować o udostępnienie dokumentów zawierających informacje, w tym dane osobowe

- od osób prawnych, jednostek organizacyjnych niemających osobowości prawnej oraz osób fizycznych prowadzących działalność gospodarczą, o zdarzeniach mających bezpośredni wpływ na powstanie lub wysokość zobowiązania podatkowego lub należności celnych, oraz przetwarzać je w rozumieniu ustawy z dnia 29 sierpnia 1997 r. o ochronie danych osobowych (Dz. U. z 2015 r. poz. 2135, z późn. zm.¹²⁾), także bez wiedzy i zgody osoby, której dane te dotyczą. Organ KAS nie może żądać dokumentów i informacji, do których ma dostęp.

2. Informacje i dokumenty, o których mowa w ust. 1, są udostępniane nieodpłatnie na podstawie postanowienia organu KAS, w terminie i formie określonej przez ten organ. W uzasadnieniu postanowienia należy wskazać okoliczności, z których wynika konieczność pozyskania żądanych informacji.

3. Obowiązek udostępnienia dokumentów i informacji, o którym mowa w ust. 1, dotyczy również dokumentów elektronicznych, o których mowa w art. 3 pkt 2 ustawy z dnia 17 lutego 2005 r. o informatyzacji działalności podmiotów realizujących zadania publiczne (Dz. U. z 2014 r. poz. 1114 oraz z 2016 r. poz. 352).

4. Na postanowienie, o którym mowa w ust. 2, przysługuje zażalenie. W zakresie nieuregulowanym stosuje się odpowiednio przepisy ustawy z dnia 29 sierpnia 1997 r. - Ordynacja podatkowa (Dz. U. z 2015 r. poz. 613, z późn. zm.¹³⁾), zwanej dalej „Ordynacją podatkową”.

5. Organ KAS może, w drodze decyzji, nałożyć karę pieniężną w wysokości do 10.000 zł na podmiot, który pomimo prawidłowego wezwania w wyznaczonym terminie nie udostępnił dokumentów lub nie udzielił informacji, o których mowa w ust. 1 i 3, lub udzielił

¹²⁾ Zmiany tekstu jednolitego wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 2015 r. poz. 2281 oraz z 2016 r. poz. 195.

¹³⁾ Zmiany tekstu jednolitego wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 2015 r. poz. 699, 978, 1197, 1269, 1311, 1649, 1923, 1932 i 2184 oraz z 2016 r. poz. 195.

ich w niepełnym zakresie. W zakresie nieuregulowanym przepisy rozdziału 22 Działu IV Ordynacji podatkowej stosuje się odpowiednio.

Art. 46. 1. Organy administracji rządowej i samorządowej, państwowe osoby prawne oraz państwowe i samorządowe jednostki organizacyjne są obowiązane współdziałać, nieodpłatnie udostępniać informacje w sprawach indywidualnych oraz udzielać pomocy, w tym pomocy technicznej, organom KAS przy wykonywaniu ich zadań.

2. Przy wykonywaniu zadań organy KAS są uprawnione do nieodpłatnego korzystania z informacji zgromadzonych w aktach spraw, zbiorach danych, ewidencjach i rejestrach przez organy administracji rządowej i samorządowej, sądy, państwowe i samorządowe jednostki organizacyjne oraz państwowe osoby prawne, w tym również z informacji zapisanych w postaci elektronicznej, z zastrzeżeniem odrębnych przepisów.

3. Rada Ministrów określi, w drodze rozporządzenia, sposoby, warunki i zakres:

- 1) współdziałania organów KAS z organami i jednostkami, o których mowa w ust. 1,
- 2) pomocy technicznej udzielanej organom KAS

- uwzględniając konieczność zapewnienia sprawnego i skutecznego wykonywania zadań organów KAS i podmiotów współdziałających.

Art. 47. 1. Organy KAS, w związku z:

- 1) realizacją zadań z zakresu bezpieczeństwa publicznego, ważnego interesu ekonomicznego lub finansowego Państwa lub Unii Europejskiej,
- 2) prowadzonymi postępowaniami w sprawach o przestępstwa lub wykroczenia, o których mowa w:
 - a) ustawie z dnia 29 lipca 2005 r. o przeciwdziałaniu narkomanii,
 - b) ustawie z dnia 23 lipca 2003 r. o ochronie zabytków i opiece nad zabytkami i w ustawie z dnia 14 lipca 1983 r. o narodowym zasobie archiwalnym i archiwach,
 - c) ustawie z dnia 4 lutego 1994 r. o prawie autorskim i prawach pokrewnych i w ustawie z dnia 30 czerwca 2000 r. - Prawo własności przemysłowej,
 - d) ustawie z dnia 16 kwietnia 2004 r. o ochronie przyrody,
 - e) ustawie z dnia 2 marca 2001 r. o wyrobie alkoholu etylowego oraz wytwarzaniu wyrobów tytoniowych,
 - f) ustawie z dnia 18 października 2006 r. o wyrobie napojów spirytusowych oraz o rejestracji i ochronie oznaczeń geograficznych napojów spirytusowych,

- g) Kodeksie karnym w zakresie, o którym mowa w art. 2 ust. 1 pkt 15 i 16, a także w zakresie zadań określonych w art. 33 ust. 1 pkt 9 lit. e i f,
 - h) ustawie z dnia 29 listopada 2000 r. o obrocie z zagranicą towarami, technologiami i usługami o znaczeniu strategicznym dla bezpieczeństwa państwa, a także dla utrzymania międzynarodowego pokoju i bezpieczeństwa,
 - i) ustawie z dnia 29 września 1994 r. o rachunkowości,
- 3) prowadzonymi postępowaniami w sprawach o przestępstwa skarbowe lub wykroczenia skarbowe, o których mowa w Kodeksie karnym skarbowym
- mogą zbierać i wykorzystywać niezbędne informacje zawierające dane osobowe oraz przetwarzać je w rozumieniu przepisów ustawy z dnia 29 sierpnia 1997 r. o ochronie danych osobowych, także bez wiedzy i zgody osoby, której dane dotyczą.

2. Dane, o których mowa w art. 27 ust. 1 ustawy z dnia 29 sierpnia 1997 r. o ochronie danych osobowych, mogą być zbierane i wykorzystywane oraz przetwarzane przez organy KAS wyłącznie, gdy jest to niezbędne ze względu na zakres lub charakter prowadzonego postępowania lub przeprowadzanych czynności, z zastrzeżeniem ust. 4.

3. Administrator danych jest obowiązany nieodpłatnie udostępnić dane na podstawie pisemnego żądania organu KAS albo imiennego upoważnienia organu KAS, okazanego wraz z legitymacją służbową przez kontrolującego jednostki organizacyjnej KAS. Fakt udostępnienia danych podlega ochronie zgodnie z przepisami o ochronie informacji niejawnych.

4. Organy KAS mogą również zbierać i wykorzystywać oraz przetwarzać informacje, dostarczane tym organom na podstawie przepisów odrębnych.

5. Uprawnienie, o którym mowa w ust. 1, dotyczy w szczególności danych dotyczących podróży w rozumieniu art. 1 pkt 40 rozporządzenia delegowanego Komisji (UE) 2015/2446 z dnia 28 lipca 2015 r. uzupełniającego rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 952/2013 w odniesieniu do szczegółowych zasad dotyczących niektórych przepisów unijnego kodeksu celnego (Dz. Urz. UE L 343 z 29.12.2015, str. 1), osób dokonujących przemieszczania towarów, o którym mowa w art. 5 ustawy z dnia 19 marca 2004 r. - Prawo celne (Dz. U. z 2015 r. poz. 858, z późn. zm.¹⁴⁾), oraz danych zawartych w rejestrach publicznych, o których mowa w art. 3 pkt 5 ustawy z dnia 17 lutego 2005 r. o informatyzacji działalności podmiotów realizujących zadania publiczne, w tym również

¹⁴⁾ Zmiany tekstu jednolitego wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 2015 r. poz. 1649, 1844 i 1893.

danych w formie dokumentu elektronicznego. Dane w formie dokumentu elektronicznego przekazuje się w szczególności na informatycznym nośniku danych lub przy użyciu systemów teleinformatycznych, o których mowa w art. 2 pkt 3 ustawy z dnia 18 lipca 2002 r. o świadczeniu usług drogą elektroniczną (Dz. U. z 2013 r. poz. 1422, późn. zm.¹⁵⁾).

6. W przypadkach, o których mowa w ust. 1 i 4, organy władzy publicznej oraz podmioty prowadzące rejestry, o których mowa w ust. 5, mogą wyrazić zgodę na udostępnianie za pomocą środków komunikacji elektronicznej informacji zgromadzonych w tych rejestrach organom KAS, bez konieczności składania pisemnych wniosków, jeżeli jest to uzasadnione rodzajem lub zakresem wykonywanych zadań albo prowadzonej działalności oraz jeżeli organy KAS posiadają:

- 1) urządzenia umożliwiające odnotowanie w systemie, kto, kiedy, w jakim celu oraz jakie dane lub informacje uzyskał, oraz
- 2) zabezpieczenia techniczne i organizacyjne uniemożliwiające wykorzystanie danych lub informacji niezgodnie z celem ich uzyskania.

7. Wyrażenie zgody na udostępnienie informacji zgodnie z ust. 6 może nastąpić po złożeniu przez organ KAS oświadczenia o posiadaniu urządzeń oraz zabezpieczeń, o których mowa w ust. 6.

8. Organy KAS, w zakresie zbierania i wykorzystywania informacji, o których mowa w ust. 1 i 4, są uprawnione do korzystania z informacji gromadzonych w systemach teleinformatycznych przez inne organy podatkowe oraz organy Straży Granicznej. Organy podatkowe oraz organy Straży Granicznej umożliwiają organom KAS dostęp do gromadzonych przez siebie informacji za pośrednictwem środków komunikacji elektronicznej lub oprogramowania interfejsowego, o którym mowa w art. 3 pkt 11 ustawy z dnia 17 lutego 2005 r. o informatyzacji działalności podmiotów realizujących zadania publiczne.

9. Udostępnianie informacji, o których mowa w ust. 1, w sposób określony w ust. 8, następuje na wniosek organu KAS zawierający:

- 1) wskazanie systemu, z którego informacje będą udostępniane;
- 2) zakres informacji udostępnianych w związku z realizacją poszczególnych zadań ustawowych;
- 3) dane osób uprawnionych oraz zakres informacji, które te osoby mogą uzyskiwać;
- 4) wskazanie celu dostępu do informacji.

¹⁵⁾ Zmiany tekstu jednolitego wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 2015 r. poz. 1844 oraz z 2016 r. poz. 147.

Art. 48. 1. Na pisemne żądanie Szefa Krajowej Administracji Skarbowej lub naczelnika urzędu celno-skarbowego, wydane w związku z wszczętym postępowaniem przygotowawczym w sprawie o przestępstwa lub wykroczenia oraz przestępstwa skarbowe lub wykroczenia skarbowe, banki są obowiązane do sporządzenia i przekazania informacji dotyczących podejrzanego lub osoby prawnej lub jednostki organizacyjnej niemającej osobowości prawnej w przypadku, gdy postępowanie przygotowawcze prowadzone jest w związku z czynami popełnionymi w zakresie działalności osoby prawnej lub jednostki organizacyjnej niemającej osobowości prawnej, w zakresie:

- 1) posiadanych lub współposiadanych rachunków bankowych lub posiadanych pełnomocnictw do dysponowania rachunkami bankowymi, liczby tych rachunków lub pełnomocnictw, obrotów i stanów tych rachunków, z podaniem wpływów, obciążeń rachunków i ich tytułów oraz odpowiednio ich nadawców i odbiorców;
- 2) posiadanych lub współposiadanych rachunków pieniężnych, rachunków papierów wartościowych lub posiadanych pełnomocnictw do dysponowania takimi rachunkami, liczby tych rachunków, a także obrotów, stanów tych rachunków oraz ich historii;
- 3) zawartych umów kredytowych lub umów pożyczki, z podaniem wysokości zobowiązań wynikających z tych kredytów lub pożyczek, celów, na jakie zostały udzielone, i sposobu zabezpieczenia ich spłaty, a także umów depozytowych, umów udostępniania skrytek sejfowych oraz ich historii;
- 4) nabytych za pośrednictwem banków akcji Skarbu Państwa lub obligacji emitowanych przez Skarb Państwa, a także obrotu tymi papierami wartościowymi;
- 5) obrotu wydawanymi przez banki certyfikatami depozytowymi lub innymi papierami wartościowymi.

2. Przepisy ust. 1 pkt 1 i 3 stosuje się odpowiednio do spółdzielczych kas oszczędnościowo-kredytowych.

3. Przepisy ust. 1 pkt 2 i 4 stosuje się odpowiednio do innych niż banki podmiotów prowadzących działalność maklerską.

4. Towarzystwo funduszy inwestycyjnych, na pisemne żądanie Szefa Krajowej Administracji Skarbowej lub naczelnika urzędu celno-skarbowego, jest obowiązane do sporządzania i przekazywania informacji o dacie nabycia, liczbie, cenie i wartości nabytych jednostek uczestnictwa i certyfikatów inwestycyjnych oraz o dacie odkupienia, liczbie i wartości odkupionych jednostek uczestnictwa i certyfikatów inwestycyjnych, kwocie wypłaconej uczestnikowi funduszu za odkupione jednostki uczestnictwa, a także o dacie i

kwocie dochodów funduszu wypłaconych uczestnikowi. Przepis ust. 1 stosuje się odpowiednio.

5. Zakład ubezpieczeń, osoby i podmioty, przy pomocy których zakład ubezpieczeń wykonuje czynności ubezpieczeniowe, oraz towarzystwo emerytalne, na pisemne żądanie Szefa Krajowej Administracji Skarbowej lub naczelnika urzędu celno-skarbowego, są obowiązane do sporządzenia i przekazania informacji o stronie umowy ubezpieczeniowej lub o osobie będącej członkiem otwartego funduszu emerytalnego oraz o wpłaconych i wypłaconych kwotach w związku z zawartymi umowami ubezpieczeniowymi oraz o wpłaconych składkach i środkach wypłaconych, jak również przekazanych na fundusz emerytalny Funduszu Ubezpieczeń Społecznych w związku z członkostwem w otwartym funduszu emerytalnym. Przepis ust. 1 stosuje się odpowiednio.

6. Przepis ust. 1 stosuje się odpowiednio do dostawców usług płatniczych.

7. Udzielenie informacji, o których mowa w ust. 1-6, następuje nieodpłatnie.

8. W żądaniach, o których mowa w ust. 1-6, Szef Krajowej Administracji Skarbowej lub naczelnik urzędu celno-skarbowego określa zakres informacji oraz termin ich przekazania.

9. Przekazanie żądań, o których mowa w ust. 1-6, następuje w trybie przewidzianym dla dokumentów zawierających informacje niejawne o klauzuli „zastrzeżone” w rozumieniu przepisów o ochronie informacji niejawnych.

10. Informacje, o których mowa w ust. 1-6, mogą być przekazane za pomocą środków komunikacji elektronicznej lub na informatycznym nośniku danych zapisanych w edytowalnej formie elektronicznej.

11. Szef Krajowej Administracji Skarbowej lub naczelnik urzędu celno-skarbowego może, w drodze decyzji, nałożyć karę pieniężną w wysokości do 10.000 zł na podmiot, który pomimo prawidłowego wezwania w wyznaczonym terminie nie udzielił informacji, o których mowa w ust. 1-6, lub udzielił ich w niepełnym zakresie. W zakresie nieuregulowanym przepisy rozdziału 22 Działu IV Ordynacji podatkowej stosuje się odpowiednio.

Art. 49. 1. Dane uzyskane w wyniku wykonywania zadań, o których mowa w art. 2 ust. 1 pkt 17, mogą być udostępnione odbiorcom innym niż uprawnieni na podstawie odrębnych przepisów, o ile ich udostępnienie nie będzie stanowiło naruszenia przepisów prawa lub prawnie chronionych interesów podmiotów i osób, których informacje te dotyczą.

Udostępnianie danych powinno nastąpić z zachowaniem zasad wynikających z art. 38 ustawy z dnia 29 czerwca 1995 r. o statystyce publicznej (Dz. U. z 2012 r. poz. 591, z późn. zm.¹⁶⁾).

2. Za przetwarzanie danych, o których mowa w ust. 1, w zakresie niezbędnym dla ich udostępnienia, mogą być pobierane opłaty, w wysokości nie niższej niż wysokość kosztów poniesionych na ich wygenerowanie i przetworzenie.

3. Minister właściwy do spraw finansów publicznych określi, w drodze rozporządzenia, tryb udostępniania danych, o których mowa w ust. 1, oraz wysokość opłat, o których mowa w ust. 2, uwzględniając konieczność zapewnienia pokrycia kosztów przetwarzania informacji.

4. W zakresie nieuregulowanym do spraw, o których mowa w dziale IV, stosuje się odpowiednio przepisy działów VII i VIII Ordynacji podatkowej.

DZIAŁ V

KONTROLA CELNO-SKARBOWA, AUDYT, CZYNNOŚCI AUDYTOWE, URZĘDOWE SPRAWDZENIE ORAZ SZCZEGÓLNE UPRAWNIENIA ORGANÓW KRAJOWEJ ADMINISTRACJI SKARBOWEJ ORAZ FUNKCJONARIUSZY SŁUŻBY CELNO-SKARBOWEJ

Rozdział 1

Kontrola celno-skarbowa

Art. 50. 1. Kontroli celno-skarbowej podlega przestrzeganie przepisów:

- 1) prawa podatkowego w rozumieniu art. 3 pkt 2 Ordynacji podatkowej;
- 2) prawa celnego oraz innych przepisów związanych z przywozem i wywozem towarów w obrocie między obszarem celnym Unii Europejskiej a państwami trzecimi, w szczególności przepisów dotyczących towarów objętych ograniczeniami lub zakazami;
- 3) regulujących urządzenie i prowadzenie gier hazardowych, o których mowa w ustawie z dnia 19 listopada 2009 r. o grach hazardowych (Dz. U. z 2015 r. poz. 612, z późn. zm.¹⁷⁾), oraz zgodność tej działalności z udzieloną koncesją lub zezwoleniem oraz zatwierdzonym regulaminem;

¹⁶⁾ Zmiany tekstu jednolitego wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 2013 r. poz. 2, z 2014 r. poz. 1161 i 1662, z 2015 r. poz. 855, 1240, 1893 i 2281 oraz z 2016 r. poz. 352.

¹⁷⁾ Zmiany tekstu jednolitego wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 2015 r. poz. 1201, 1639, 1830 i 1916.

- 4) prawa dewizowego w zakresie ograniczeń i obowiązków określonych dla rezydentów i nierezydentów oraz warunków udzielonych na ich podstawie zezwoleń dewizowych, a także warunków wykonywania działalności kantorowej.

2. Kontroli celno-skarbowej podlega również:

- 1) rodzaj paliwa w zbiornikach pojazdów lub innych środków przewozowych;
- 2) przystosowanie zakładów produkcyjnych do rejestrowania i stosowania receptur zarejestrowanych we właściwej agencji płatniczej ustanowionej zgodnie z art. 3 ustawy z dnia 30 lipca 2003 r. o uruchamianiu środków pochodzących z Sekcji Gwarancji Europejskiego Funduszu Orientacji i Gwarancji Rolnej (Dz. U. Nr 166, poz. 1611, z późn. zm.¹⁸⁾);
- 3) stosowanie receptur, o których mowa w pkt 2, oraz prawidłowość deklaracji dotyczących surowców wykorzystywanych przy produkcji towarów wywożonych z refundacją wywozową;
- 4) działalność zakładów produkcyjnych i przetwórczych w zakresie prawidłowości deklaracji dotyczących surowców wykorzystywanych przy produkcji towarów wywożonych z wnioskiem o refundację wywozową;
- 5) prawidłowość wypłaty refundacji wywozowych przyznawanych w przypadku wywozu produktów rolnych do państw trzecich, realizowanych w ramach finansowania wspólnej polityki rolnej, zgodnie z rozporządzeniem (UE) nr 1306/2013 i na zasadach określonych w tytule V rozdziale III tego rozporządzenia;
- 6) ruch drogowy w trybie i przypadkach określonych w ustawie z dnia 20 czerwca 1997 r. - Prawo o ruchu drogowym (Dz. U. z 2012 r. poz. 1137, z późn. zm.¹⁹⁾);
- 7) transport drogowy na zasadach określonych w przepisach odrębnych;
- 8) przestrzeganie przepisów z zakresu ochrony zdrowia zwierząt oraz bezpieczeństwa produktów pochodzenia zwierzęcego, ochrony roślin, środków ochrony roślin oraz jakości handlowej artykułów rolno-spożywczych, w zakresie należącym do właściwości Inspekcji Weterynaryjnej, Państwowej Inspekcji Ochrony Roślin i Nasiennictwa oraz Inspekcji Jakości Handlowej Artykułów Rolno-Spożywczych, określonym w rozporządzeniu wydanym na podstawie ust. 4;

¹⁸⁾ Zmiany wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 2004 r. Nr 42, poz. 386, Nr 93, poz. 890.

¹⁹⁾ Zmiany tekstu jednolitego wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 2012 r. poz. 1448, z 2013 r. poz. 700, 991, 1446 i 1611, z 2014 r. poz. 312, 486, 529, 768, 822 i 970, z 2015 r. poz. 211, 541, 591, 933, 1038, 1045, 1273, 1326, 1335, 1830, 1844, 1893, 2183 i 2281 oraz z 2016 r. poz. 266 i 352.

- 9) prawidłowość i prawdziwość oświadczeń o stanie majątkowym składanych przez osoby pełniące służbę albo zatrudnione w jednostkach organizacyjnych KAS;
- 10) przesyłka pocztowa w rozumieniu art. 3 pkt 21 ustawy z dnia 23 listopada 2012 r. - Prawo pocztowe (Dz. U. poz. 1529 i poz. 1830);
- 11) wywóz i przywóz na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej towarów podlegających ograniczeniom lub zakazom;
- 12) wykonywanie innych obowiązków wynikających z przepisów odrębnych, których kontrola przestrzegania należy do zadań KAS.

3. Minister właściwy do spraw finansów publicznych w porozumieniu z Ministrem Obrony Narodowej i ministrem właściwym do spraw wewnętrznych określi, w drodze rozporządzenia, sposób i warunki wykonywania kontroli celno-skarbowej, o której mowa w ust. 1 pkt 2, w odniesieniu do okrętów wojennych i wojskowych statków powietrznych oraz wyposażenia i sprzętu jednostek wojskowych, a także wyposażenia i sprzętu jednostek organizacyjnych służb podległych lub nadzorowanych przez ministra właściwego do spraw wewnętrznych, mając na uwadze uproszczenie czynności kontrolnych podejmowanych wobec tego rodzaju towarów oraz zapewnienie skuteczności kontroli.

4. Minister właściwy do spraw finansów publicznych w porozumieniu z ministrem właściwym do spraw rolnictwa i ministrem właściwym do spraw rynków rolnych może określić, w drodze rozporządzenia:

- 1) zakres kontroli celno-skarbowej, o której mowa w ust. 2 pkt 8, uwzględniając ich możliwości techniczne i zakres wiedzy specjalistycznej funkcjonariuszy, a także potrzebę wykonywania sprawnej i efektywnej kontroli przy zapewnieniu płynności ruchu na przejściach granicznych dla ochrony bezpieczeństwa obszaru celnego Unii Europejskiej;
- 2) sposób i warunki wykonywania kontroli celno-skarbowej, o której mowa w ust. 2 pkt 8, uwzględniając specyfikę danego rodzaju kontroli oraz możliwości techniczne.

Art. 51. 1. Kontrola celno-skarbowa w zakresie przestrzegania przepisów prawa:

- 1) podatkowego w zakresie produkcji, przemieszczania i zużycia wyrobów akcyzowych, w szczególności ich wytwarzania, uszlachetniania, przerabiania, skazania, rozlewu, przyjmowania, magazynowania, wydawania, przewozu i niszczenia oraz w zakresie stosowania znaków akcyzy i oznaczania znakami akcyzy tych wyrobów;

2) regulujących urządzenie i prowadzenie gier hazardowych, o których mowa w ustawie z dnia 19 listopada 2009 r. o grach hazardowych, oraz zgodność tej działalności z udzieloną koncesją lub zezwoleniem oraz zatwierdzonym regulaminem

– może być wykonywana jako kontrola stała polegająca na wykonywaniu czynności kontrolnych w sposób ciągły.

2. Kontrola celno-skarbowa w zakresie, o którym mowa w ust. 1 pkt 1, trwa do czasu uiszczenia należnego podatku akcyzowego od wyrobów akcyzowych. Ograniczenia określone w zdaniu poprzednim nie stosuje się w przypadku kontroli celno-skarbowej w zakresie dotyczącym wyrobów korzystających ze zwolnienia albo wyrobów opodatkowanych ze względu na przeznaczenie stawką podatku akcyzowego niższą od stawki maksymalnej dla danej grupy wyrobów oraz czynności dokonywanych przez podmioty dokonujące obrotu wyrobami akcyzowymi.

Art. 52. 1. Kontroli celno-skarbowej nie podlegają wyroby akcyzowe, które zostały przeznaczone na cele specjalne w jednostkach podległych lub nadzorowanych przez Ministra Obrony Narodowej, Policji, Państwowej Straży Pożarnej, Straży Granicznej, oraz w jednostkach organizacyjnych Agencji Bezpieczeństwa Wewnętrznego, Agencji Wywiadu, Biura Ochrony Rządu oraz Centralnego Biura Antykorupcyjnego.

2. Rada Ministrów określi w drodze rozporządzenia cele specjalne, o których mowa w ust. 1, organy uprawnione do przeprowadzania kontroli i tryb tej kontroli, uwzględniając charakter zadań realizowanych przez organy i jednostki, o których mowa w ust. 1.

Art. 53. Kontroli celno-skarbowej podlegają podmioty zobowiązane do przestrzegania przepisów prawa w zakresie, o którym mowa w art. 50 ust. 1 i 2, zwane dalej „kontrolowanymi”.

Art. 54. 1. Kontrole celno-skarbowe, inne niż kontrole losowe lub wynikające z przepisów prawa, powinny uwzględniać ryzyko wystąpienia nieprawidłowości oraz ustalenie i ocenę środków niezbędnych do jego ograniczenia.

2. Ryzyko, o którym mowa w ust. 1, oznacza prawdopodobieństwo i skutki wystąpienia naruszenia przepisów prawa.

Art. 55. 1. Czynności kontrolne mogą być wykonywane w urzędzie celno-skarbowym, w siedzibie kontrolowanego, w miejscu prowadzenia lub przechowywania ksiąg podatkowych oraz w każdym innym miejscu związanym z prowadzoną przez kontrolowanego działalnością, w tym w lokalu mieszkalnym lub w miejscach, w których mogą się znajdować

urządzenia, towary lub dokumenty dotyczące tych urzędów, towarów lub czynności podlegających kontroli. Czynności kontrolne mogą być również wykonywane w innych urzędach obsługujących organy KAS.

2. Czynności kontrolne w zakresie określonym w art. 50 ust. 1 pkt 2 i ust. 2 pkt 1 i 11 oraz w zakresie przemieszczania i obrotu wyrobami akcyzowymi, mogą być wykonywane w każdym miejscu znajdującym się na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej lub - jeżeli ratyfikowane umowy międzynarodowe tak stanowią - poza nim. W tym zakresie funkcjonariusze mogą w szczególności podejmować czynności kontrolne wobec towaru znajdującego się na terytorium kraju w celu ustalenia, czy towar został wprowadzony na obszar celny Unii Europejskiej zgodnie z przepisami prawa.

3. Kontrole celno-skarbowe, o których mowa w art. 50 ust. 2 pkt 8, wykonywane są na przejściach granicznych oraz w oddziałach urzędów celno-skarbowych.

Art. 56. 1. Naczelnik urzędu celno-skarbowego właściwy dla portu morskiego:

- 1) informuje organ upoważniony na podstawie przepisów odrębnych do przeprowadzania kontroli towarów przywożonych z państw trzecich o przywozie na obszar celny Unii Europejskiej towaru, który podlega obowiązkowi kontroli przeprowadzanej przez ten organ;
- 2) ustala termin, w tym godzinę, i miejsce kontroli towarów przywożonych z państw trzecich, w uzgodnieniu z operatorem portowym i dysponentem towaru, uwzględniając informację o planowanych kontrolach przekazaną przez organ, o którym mowa w pkt 1.

2. Z wyłączeniem przypadku, gdy zachodzi konieczność przeprowadzenia badań laboratoryjnych lub poddania towaru kwarantannie lub - w przypadku żywych zwierząt - izolacji, czas trwania w portach morskich kontroli towarów przywożonych z państw trzecich, w tym kontroli wykonywanej przez organ, nie powinien przekraczać 24 godzin liczonych od chwili przedstawienia towaru do kontroli, złożenia kompletnego wniosku o dokonanie kontroli do właściwych organów, o których mowa w ust. 1 pkt 1, oraz przekazania informacji, o której mowa w ust. 1 pkt 2, do zwolnienia towaru do procedury celnej. Termin ten ulega wydłużeniu do 48 godzin w przypadkach uzasadnionych w szczególności względami bezpieczeństwa publicznego, ochroną życia lub zdrowia ludzi lub zwierząt lub ochroną środowiska.

3. Terminy, o których mowa w ust. 2, nie będą, jeżeli przeprowadzenie kontroli towarów przywożonych z państw trzecich jest niemożliwe z przyczyn niezależnych od organów, o których mowa w ust. 1 pkt 1.

4. Terminy, o których mowa w ust. 2, nie biegną w soboty i dni ustawowo wolne od pracy.

5. Przepisów ust. 2-4 nie stosuje się, jeżeli przepisy Unii Europejskiej określają inne terminy dokonywania czynności kontroli towarów przywożonych z państw trzecich, w tym kontroli wykonywanej przez organ.

Art. 57. Naczelnik urzędu celno-skarbowego może wykonywać kontrolę celno-skarbową na całym terytorium Rzeczypospolitej Polskiej.

Art. 58. 1. Wszczęcie kontroli celno-skarbowej następuje z urzędu, na podstawie upoważnienia do przeprowadzenia kontroli celno-skarbowej udzielonego kontrolującemu.

2. Datą wszczęcia kontroli celno-skarbowej jest dzień doręczenia upoważnienia do przeprowadzenia kontroli celno-skarbowej.

3. W przypadku podejrzenia, że nie są przestrzegane przepisy oraz okoliczności faktyczne uzasadniają niezwłoczne przeprowadzenie kontroli, jest ona wszczynana na podstawie okazywanej legitymacji służbowej.

4. W zakresie kontroli, o której mowa w art. 50 ust. 1 pkt 1, kontrolowanemu przysługuje w terminie 14 dni od dnia doręczenia upoważnienia do przeprowadzenia kontroli celno-skarbowej uprawnienie do skorygowania deklaracji w zakresie objętym tą kontrolą. Korekta deklaracji złożona po upływie tego terminu, a przed zakończeniem kontroli celno-skarbowej, nie wywołuje skutków prawnych.

5. Kontrole:

- 1) na drogach publicznych lub drogach wewnętrznych, w morskich portach i przystaniach, na morskich wodach wewnętrznych, morzu terytorialnym, strefie przyległej lub wodach śródlądowych oraz w miejscach innych niż określone w art. 55, w przypadku kontroli:
 - a) przestrzegania przepisów prawa celnego oraz innych przepisów związanych z przywozem i wywozem towarów w obrocie między obszarem celnym Unii Europejskiej a państwami trzecimi, w szczególności przepisów dotyczących towarów objętych ograniczeniami lub zakazami,
 - b) przestrzegania przepisów prawa podatkowego w zakresie produkcji, przemieszczania i zużycia wyrobów akcyzowych, w szczególności ich wytwarzania, uszlachetniania, przerabiania, skażania, rozlewu, przyjmowania, magazynowania, wydawania, przewozu i niszczenia oraz w zakresie stosowania i oznaczania tych wyrobów znakami akcyzy,

- c) urządzania i prowadzenia gier hazardowych, o których mowa w ustawie z dnia 19 listopada 2009 r. o grach hazardowych, oraz zgodności tej działalności z udzieloną koncesją lub zezwoleniem oraz zatwierdzonym regulaminem,
 - d) przestrzegania przepisów prawa podatkowego w zakresie wydobywania uróbku rudy miedzi, produkcji koncentratu, wydobywania gazu ziemnego lub ropy naftowej, o których mowa w ustawie z dnia 2 marca 2012 r. o podatku od wydobywania niektórych kopalin (Dz. U. poz. 362, z późn. zm.²⁰⁾),
 - e) rodzaju paliwa w zbiornikach pojazdów lub innych środków przewozowych;
 - f) wywozu i przywozu na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej towarów podlegających ograniczeniom lub zakazom;
- 2) dokonywane poza punktem stałej lokalizacji (sprzedaż obwoźna i obnośna na targowiskach - w rozumieniu art. 15 ust. 2 ustawy z dnia 12 stycznia 1991 r. o podatkach i opłatach lokalnych (Dz. U. z 2014 r. poz. 849, z późn. zm.²¹⁾);
 - 3) w podmiotach zobowiązanych do ewidencjonowania obrotu za pomocą kas rejestrujących;
 - 4) w podmiotach, w których przeprowadzono urzędowe sprawdzenie, o którym mowa w art. 103;
 - 5) w podmiotach innych niż określone w pkt 4 podlegających kontroli, w przypadku gdy czynności są przeprowadzane w oparciu o zgłoszenie dokonane na podstawie przepisów wydanych na podstawie art. 108 ust. 1 oraz w przypadku gdy obowiązek ich przeprowadzenia w określonym czasie wynika z przepisów prawa
- są wykonywane na podstawie legitymacji służbowej oraz stałego upoważnienia do wykonywania kontroli. Kontrole, o których mowa w pkt 1 lit. a, b, e i f, wykonuje umundurowany funkcjonariusz, a legitymacja służbowa i stałe upoważnienie są okazywane na żądanie podmiotu podlegającego kontroli. Do kontroli, o których mowa w zdaniu pierwszym, przepisu ust. 2 nie stosuje się.

6. Upoważnienie do przeprowadzenia kontroli celno-skarbowej zawiera:

- 1) oznaczenie organu;
- 2) datę i miejsce wystawienia;
- 3) wskazanie kontrolujących przeprowadzających kontrolę celno-skarbową;

²⁰⁾ Zmiany wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 2014 r. poz. 1215 oraz z 2015 r. poz. 211.

²¹⁾ Zmiany tekstu jednolitego wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 2015 r. poz. 528, 699, 774, 1045, 1283, 1777 i 1890.

- 4) oznaczenie kontrolowanego;
- 5) wskazanie zakresu kontroli celno-skarbowej i przewidywany termin jej zakończenia;
- 6) podpis osoby udzielającej upoważnienia;
- 7) pouczenie o prawach i obowiązkach kontrolowanego.

7. Przepis ust. 6 stosuje się odpowiednio do stałych upoważnień, o których mowa w ust. 5.

8. W uzasadnionych przypadkach naczelnik urzędu celno-skarbowego może dokonać zmiany upoważnienia do przeprowadzenia kontroli celno-skarbowej.

9. W przypadkach innych niż określone w ust. 5, legitymację służbową okazuje się na żądanie kontrolowanego.

10. Na żądanie osoby, która dysponuje towarem, pojazdem, środkiem przewozowym lub dokumentami podlegającymi sprawdzeniu w toku kontroli celno-skarbowej okazuje się upoważnienie do przeprowadzenia kontroli oraz legitymację służbową.

11. Czynności kontrolne wykonywane na przejściach granicznych, w oddziałach urzędów celno-skarbowych lub w innych miejscach wyznaczonych lub uznanych przez właściwy organ KAS, wykonuje umundurowany funkcjonariusz na podstawie znaku identyfikacyjnego.

12. W czynnościach kontrolnych mogą uczestniczyć osoby uprawnione na podstawie ratyfikowanych przez Rzeczpospolitą Polską umów międzynarodowych, w tym przedstawiciele instytucji Unii Europejskiej, osoby uprawnione na podstawie porozumień zawartych przez ministra właściwego do spraw finansów publicznych w zakresie przebywania upoważnionych przedstawicieli tej władzy w siedzibach naczelników urzędów celno-skarbowych oraz ich obecności w toku kontroli celno-skarbowej.

Art. 59. 1. Kontrola celno-skarbowa powinna być zakończona bez zbędnej zwłoki jednak nie później niż w terminie do 3 miesięcy od dnia jej wszczęcia.

2. O każdym przypadku niezakończenia kontroli celno-skarbowej w terminie, o którym mowa w ust. 1, zawiadamia się pisemnie kontrolowanego, podając przyczyny przedłużenia terminu zakończenia kontroli celno-skarbowej i wskazując nowy termin jej zakończenia.

3. Przepis ust. 1 nie ma zastosowania w przypadku, gdy kontrola celno-skarbowa jest wykonywana na podstawie bezpośrednio stosowanych przepisów powszechnie obowiązującego prawa unijnego albo na podstawie ratyfikowanej umowy międzynarodowej.

4. Dokumenty zgromadzone po upływie terminu, o którym mowa w ust. 1 i 2, nie stanowią dowodu w kontroli celno-skarbowej, postępowaniu podatkowym, postępowaniu

celnym lub postępowaniu karnym skarbowym chyba, że został wskazany nowy termin zakończenia kontroli.

Art. 60. Podmioty, o których mowa w art. 48 ust. 1-6, są obowiązane na pisemne żądanie naczelnika urzędu celno-skarbowego w związku z wszczętą kontrolą celno-skarbową w zakresie, o którym mowa w art. 50 ust. 1 pkt 1-3, do sporządzenia i przekazania, także w formie elektronicznej, posiadanych informacji dotyczących kontrolowanego, o których mowa w art. 48 ust. 1-6. Przepis art. 48 ust. 7-11 stosuje się odpowiednio.

Art. 61. 1. Dostęp do informacji uzyskanych w trybie, o którym mowa w art. 60, przysługuje kontrolującemu wykonującemu kontrolę celno-skarbową, jego przełożonemu, a także naczelnikowi urzędu celno-skarbowego.

2. Informacje uzyskane w trybie, o którym mowa w art. 60, należy przechowywać zgodnie z przepisami o ochronie informacji niejawnych zawierających informacje o klauzuli „zastrzeżone”.

Art. 62. 1. W ramach kontroli celno-skarbowej przysługuje uprawnienie do:

- 1) żądania udostępniania akt, ewidencji, ksiąg i wszelkiego rodzaju dokumentów związanych z przedmiotem kontroli celno-skarbowej oraz do sporządzania z nich odpisów, kopii, wyciągów, notatek, wydruków i udokumentowanego pobierania danych w formie elektronicznej;
- 2) wstępu, przebywania i poruszania się na gruncie oraz w budynku, lokalu lub innym pomieszczeniu kontrolowanego;
- 3) dokonywania oględzin;
- 4) legitymowania lub ustalania w inny sposób tożsamości osób jeżeli jest to niezbędne dla potrzeb kontroli;
- 5) przesłuchiwania kontrolowanego lub świadków;
- 6) przeszukiwania lokali, w tym lokali mieszkalnych, innych pomieszczeń i miejsc oraz rzeczy, w tym z użyciem urządzeń technicznych i psów służbowych;
- 7) zasięgania opinii biegłych;
- 8) zabezpieczania zebranych dowodów;
- 9) żądania przeprowadzenia spisu z natury;
- 10) sporządzania szkiców, kopiowania, filmowania, fotografowania oraz dokonywania nagrań dźwiękowych;
- 11) zbierania innych niezbędnych materiałów w zakresie objętym kontrolą celno-skarbową;

- 12) badania towarów, surowców, półproduktów i wyrobów, w tym pobrania próbek towarów, surowców, półproduktów i wyrobów gotowych w celu ich zbadania;
- 13) żądania powtórzenia, jeżeli to możliwe, każdej czynności, w wyniku której uzyskuje się dane o przyjmowanych, wydawanych lub wprowadzanych do procesu produkcyjnego surowcach, materiałach, produkcji w toku i półproduktach oraz uzyskanych produktach, wyrobach gotowych i wysokości strat produkcyjnych;
- 14) przeprowadzania w uzasadnionych przypadkach, w drodze eksperymentu, doświadczenia lub odtworzenia możliwości gry na automacie lub gry na innym urządzeniu;
- 15) żądania zamknięcia dokumentacji dotyczącej towarów i czynności podlegających kontroli w celu umożliwienia porównania rzeczywistego stanu ze stanem ewidencyjnym;
- 16) uczestniczenia w podlegających kontroli celno-skarbowej czynnościach, przestrzegania prawa podatkowego w zakresie produkcji, przemieszczania i zużycia wyrobów akcyzowych, w szczególności ich wytwarzania, uszlachetniania, przerabiania, skażania rozlewu, przyjmowania, magazynowania, wydawania, przewozu i niszczenia oraz w zakresie stosowania i oznaczania tych wyrobów znakami akcyzy;
- 17) żądania złożenia wyjaśnień dotyczących przedmiotu kontroli celno-skarbowej;
- 18) nakładania zamknięć urzędowych na urządzenia, pomieszczenia, naczynia oraz środki transportu.

2. Funkcjonariusze w ramach kontroli celno-skarbowej są uprawnieni również do:

- 1) przeprowadzania rewizji towarów, wyrobów i środków transportu, w tym z użyciem urządzeń technicznych i psów służbowych;
- 2) przeszukania osób;
- 3) konwoju i strzeżenia towarów;
- 4) kontroli przesyłek pocztowych;
- 5) zatrzymywania pojazdów i wykonywania innych czynności z zakresu kontroli ruchu drogowego w trybie i przypadkach określonych w ustawie z dnia 20 czerwca 1997 r. - Prawo o ruchu drogowym;
- 6) zatrzymywania i kontrolowania statków w rozumieniu ustawy z dnia 18 września 2001 r. - Kodeks morski (Dz. U. z 2016 r. poz. 66) i ustawy z dnia 21 grudnia 2000 r. o żegludze śródlądowej (Dz. U. z 2013 r. poz. 1458 oraz z 2015 r. poz. 1690 i 1960);

7) przeprowadzenia kontroli rodzaju używanego paliwa przez pobranie próbek paliwa ze zbiornika pojazdu lub innego środka przewozowego.

3. Żądanie, o którym mowa w ust. 1 pkt 1, może dotyczyć akt, ksiąg i wszelkiego rodzaju dokumentów związanych z przedmiotem kontroli, także za okres inny niż okres objęty kontrolą, jeżeli nie upłynął jeszcze termin ich przechowywania przewidziany w odrębnych przepisach.

4. Kontrolujący są uprawnieni do wstępu na teren kontrolowanego oraz poruszania się po tym terenie na podstawie legitymacji służbowej bez potrzeby uzyskiwania przepustki oraz nie podlegają rewizji osobistej przewidzianej w regulacjach wewnętrznych tej jednostki; podlegają natomiast przepisom o bezpieczeństwie i higienie pracy obowiązującym u kontrolowanego.

5. Kontrolujący są uprawnieni do wydawania osobom poleceń określonego zachowania się, w granicach niezbędnych do wykonania czynności, o których mowa w ust. 1 pkt 3, 4 i 6 oraz ust. 2 pkt 1, 5 i 6 albo w celu uniknięcia bezpośredniego zagrożenia bezpieczeństwa osób lub mienia.

6. Jeżeli nie ma możliwości korzystania z dróg, funkcjonariusze są uprawnieni do przebywania i poruszania się po gruntach bez uzyskania zgody ich właścicieli lub użytkowników w czasie bezpośredniego pościgu, przy czym do rozpatrywania ewentualnych odszkodowań za wyrządzone szkody mają zastosowanie przepisy prawa cywilnego.

7. Z zastrzeżeniem przepisów odrębnych, rewizji nie podlegają:

1) na zasadzie wzajemności:

a) towary przeznaczone dla obcych przedstawicielstw dyplomatycznych urzędów konsularnych oraz misji specjalnych w Rzeczypospolitej Polskiej, a także organizacji międzynarodowych mających siedziby lub placówki w Rzeczypospolitej Polskiej,

b) towary przeznaczone dla osób korzystających z przywilejów i immunitetów dyplomatycznych,

c) opatrzone pieczęcią urzędową przedstawicielstwa dyplomatycznego, urzędu konsularnego, ministerstwa spraw zagranicznych obcego państwa lub pieczęcią urzędową misji specjalnej albo organizacji lub instytucji, która misję ustanowiła, przesyłki urzędowe przesyłane do obcych przedstawicielstw dyplomatycznych, urzędów konsularnych i misji specjalnych w Rzeczypospolitej Polskiej oraz opatrzone taką pieczęcią przesyłki przez nie wysyłane;

- 2) opatrzone pieczęcią urzędową przesyłki przesyłane między Ministerstwem Spraw Zagranicznych Rzeczypospolitej Polskiej a polskimi przedstawicielstwami dyplomatycznymi, urzędami konsularnymi i misjami specjalnymi za granicą.

Art. 63. 1. Zamknięcia urzędowe są nakładane w szczególności, gdy jest to niezbędne do:

- 1) zapewnienia przestrzegania warunków powrotnego wywozu oraz procedury celnej, do której towar został zgłoszony;
- 2) zabezpieczenia urządzeń, pomieszczeń i naczyń wykorzystywanych do prowadzenia działalności podlegającej kontroli celno-skarbowej;
- 3) zabezpieczenia dokumentacji związanej z urządzeniami, wyrobami i towarami lub czynnościami podlegającymi kontroli celno-skarbowej;
- 4) zapewnienia tożsamości wyrobów w procedurze zawieszenia poboru podatku akcyzowego.

2. Zamknięcia urzędowe mogą zostać usunięte lub zniszczone wyłącznie przez naczelnika urzędu celno-skarbowego lub za jego zgodą, z zastrzeżeniem ust. 4 chyba, że w następstwie niedających się przewidzieć okoliczności ich usunięcie lub zniszczenie okaże się niezbędne do zapewnienia ochrony towarów, urządzeń, środków transportu lub jest to konieczne ze względu na ryzyko awarii lub bezpieczeństwo osób i mienia.

3. Każda osoba będąca w posiadaniu wyrobu, towaru, urządzenia, środka transportu lub osoba odpowiedzialna za wykonanie obowiązków podlegających kontroli jest obowiązana do niezwłocznego zawiadomienia naczelnika urzędu celno-skarbowego o stwierdzeniu naruszenia, usunięcia lub zniszczenia zamknięć urzędowych bez zgody naczelnika urzędu celno-skarbowego.

4. Zamknięcia urzędowe mogą być nakładane i zdejmowane przez podmioty upoważnione przez naczelnika urzędu celno-skarbowego.

5. Minister właściwy do spraw finansów publicznych określi, w drodze rozporządzenia, szczegółowy zakres i tryb nakładania i zdejmowania zamknięć urzędowych, rodzaje lub formy tych zamknięć oraz rodzaje podmiotów, o których mowa w ust. 4 i warunki które te podmioty muszą spełniać, uwzględniając potrzebę zapewnienia bezpieczeństwa obrotu, tożsamości towaru, urządzenia oraz uniemożliwienie usunięcia zamknięcia bez jego zniszczenia, jak również konieczność identyfikacji zamknięć urzędowych nakładanych przez upoważnione podmioty.

Art. 64. 1. Naczelnik urzędu celno-skarbowego może zarządzić na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej konwój towarów w przypadku, gdy:

- 1) niemożliwe jest nałożenie zamknięć urzędowych, a zachowanie tożsamości towaru jest niezbędne do przestrzegania warunków procedury celnej, procedury zawieszenia poboru podatku akcyzowego lub istnieje uzasadnione podejrzenie, że towar może zostać usunięty spod dozoru celnego, o którym mowa w unijnych przepisach celnych;
- 2) istnieje uzasadnione podejrzenie, że towary nie zostaną dostarczone do urzędu celno-skarbowego albo miejsca uznanego lub wyznaczonego przez organ KAS;
- 3) istnieje uzasadnione podejrzenie, że towary nie zostaną dostarczone do miejsca wskazanego w dokumencie towarzyszącym przesyłce;
- 4) kwota należności publicznoprawnych mogących powstać w związku z przewozem towarów podlegających kontroli jest wyższa niż kwota zabezpieczenia;
- 5) przewożone są towary, których przewóz jest związany ze zwiększonym ryzykiem.

2. Naczelnik urzędu celno-skarbowego może zobowiązać osobę odpowiedzialną za wykonywanie czynności przewidzianych przepisami prawa celnego lub podatkowego w zakresie przemieszczania niektórych wyrobów akcyzowych, aby określone czynności w ramach konwoju wykonywały wyspecjalizowane jednostki działające w zakresie ochrony osób lub mienia.

3. Koszty konwoju ponosi osoba odpowiedzialna za wykonywanie obowiązków przewidzianych przepisami prawa celnego lub podatkowego w zakresie przemieszczania niektórych wyrobów akcyzowych.

Art. 65. 1. Naczelnik urzędu celno-skarbowego może zarządzić strzeżenie przez funkcjonariuszy towarów, w przypadku gdy:

- 1) towar wprowadzony na obszar celny Unii Europejskiej na skutek nieprzewidzianych okoliczności lub działania siły wyższej nie zostanie dostarczony do urzędu celno-skarbowego albo miejsca wyznaczonego lub uznanego przez organ KAS;
- 2) towar wprowadzony na obszar celny Unii Europejskiej wymaga przeładunku;
- 3) towar czasowo składowany nie może zostać przekazany do depozytu lub do magazynu czasowego składowania;
- 4) istnieje potrzeba przeładunku towaru przemieszczanego w procedurze zawieszenia poboru podatku akcyzowego.

2. W przypadku, o którym mowa w art. 64 ust. 1 pkt 1, naczelnik urzędu celno-skarbowego zamiast konwoju może zarządzić strzeżenie towaru.

3. Koszty strzeżenia towaru ponosi osoba odpowiedzialna za wykonywanie obowiązków przewidzianych przepisami prawa celnego lub podatkowego w zakresie przemieszczania niektórych wyrobów akcyzowych.

Art. 66. 1. Przy wykonywaniu czynności, o których mowa w art. 62 ust. 2 pkt 5 i 7 stosuje się przepisy rozdziału I działu V ustawy z dnia 20 czerwca 1997 r. - Prawo o ruchu drogowym.

2. W zakresie nieuregulowanym w przepisach, o których mowa w ust. 1, zatrzymanie środków transportu może być dokonane tylko przez umundurowanych funkcjonariuszy znajdujących się w pojeździe służbowym będącym w ruchu albo w pobliżu pojazdu służbowego.

3. Po zatrzymaniu pojazdu lub środka przewozowego funkcjonariusz może:

- 1) kontrolować dokumenty i dane dotyczące środka transportu oraz osoby kierującej środkiem transportu, jak i innych osób korzystających ze środka transportu;
- 2) kontrolować dokumenty dotyczące przewożonych towarów;
- 3) sprawdzać zamknięcia urzędowe, jeżeli z dokumentów wynika, że zostały one nałożone;
- 4) pobrać próbkę paliwa ze zbiornika pojazdu lub innego środka przewozowego;
- 5) przeprowadzać rewizję bagażu przewożonego przez kierującego środkiem transportu i pasażerów;
- 6) dokonywać kontroli transportu drogowego na zasadach określonych w odrębnych przepisach.

4. Zatrzymywanie pojazdów innych niż pojazdy przemieszczające się po drodze publicznej lub wewnętrznej odbywa się przy udziale innych służb lub instytucji, w szczególności:

- 1) Policji;
- 2) Straży Granicznej;
- 3) służb lotniczych;
- 4) Straży Ochrony Kolei;
- 5) Żandarmerii Wojskowej.

5. Minister właściwy do spraw finansów publicznych określi, w drodze rozporządzenia, wzór i sposób oznakowania pojazdów służbowych KAS, uwzględniając w szczególności zapewnienie jednoznacznej identyfikacji pojazdów.

6. Minister właściwy do spraw finansów publicznych określi, w drodze rozporządzenia, szczegółowy sposób oraz tryb przeprowadzania kontroli rodzaju paliwa, uwzględniając konieczność stosowania skutecznych metod technicznych w tym zakresie.

Art. 67. 1. W celu kontroli przesyłek pocztowych naczelnik urzędu celno-skarbowego może w szczególności kontrolować dokumenty dotyczące przesyłek pocztowych oraz sprawdzać liczbę przywożonych lub wywożonych przesyłek pocztowych z liczbą wskazaną w wykazie zdawczym.

2. Rewizję przesyłek pocztowych i pobieranie próbek towarów w nich przesyłanych przeprowadza się w obecności pracownika placówki pocztowej w rozumieniu art. 3 pkt 15 ustawy z dnia 23 listopada 2012 r. - Prawo pocztowe. Przy czynnościach tych mogą być obecni również zgłaszający, nadawca lub odbiorca przesyłki pocztowej.

3. Minister właściwy do spraw finansów publicznych w porozumieniu z ministrem właściwym do spraw łączności określi, w drodze rozporządzenia, sposób wykonywania kontroli, o których mowa w ust. 1, uwzględniając konieczność zapewnienia możliwości sprawowania kontroli oraz sprawne wykonywanie działalności przez operatorów pocztowych.

Art. 68. 1. Operatorzy pocztowi świadczący usługi pocztowe, na podstawie ustawy z dnia 23 listopada 2012 r. - Prawo pocztowe są obowiązani do nieodpłatnego udostępniania także w formie elektronicznej, na żądanie naczelnika urzędu celno-skarbowego w związku z kontrolą przesyłek pocztowych danych dotyczących osób korzystających z usług pocztowych oraz danych dotyczących faktów i okoliczności świadczenia lub korzystania z tych usług.

2. Do danych, o których mowa w ust. 1, przepis art. 61 stosuje się odpowiednio.

Art. 69. 1. Kontrolowany, pracownik oraz osoba współdziałająca z kontrolowanym, podmiot prowadzący lub przechowujący księgi podatkowe lub dokumenty, osoba wykonująca czynności podlegające kontroli celno-skarbowej, są obowiązani:

- 1) umożliwić wgląd w dokumenty i ewidencje objęte zakresem kontroli celno-skarbowej w tym dokumenty handlowe, księgowo i finansowe, nawet jeżeli mają charakter poufny, w tym dokumenty elektroniczne;
- 2) udzielać niezbędnej pomocy technicznej, jeżeli dokumenty lub ewidencje będące przedmiotem kontroli zostały sporządzone z zastosowaniem technik elektronicznego przetwarzania danych;

- 3) przedstawiać na żądanie urzędowe tłumaczenie na język polski dokumentów mających znaczenie dla kontroli, sporządzonych w języku obcym;
- 4) udostępniać towary, urządzenia oraz środki transportu oraz zapewnić dostęp do pomieszczeń oraz innych miejsc będących przedmiotem kontroli celno-skarbowej;
- 5) wydawać za pokwitowaniem towary lub dokumenty na czas trwania kontroli celno-skarbowej, jeżeli jest to niezbędne dla potrzeb kontroli;
- 6) przeprowadzać na żądanie spis z natury w zakresie niezbędnym na potrzeby kontroli celno-skarbowej;
- 7) umożliwiać zbadanie towarów, surowców, półproduktów i wyrobów gotowych, w tym przez pobranie ich próbek;
- 8) udostępniać w niezbędnym zakresie środki łączności, a także inne urządzenia techniczne, jeżeli są one niezbędne do wykonania kontroli;
- 9) umożliwiać sporządzanie kopii, szkiców, filmowanie i fotografowanie oraz dokonywanie nagrań dźwiękowych;
- 10) zapewniać warunki do wykonywania czynności kontrolnych, w tym - w miarę posiadanych możliwości - samodzielne pomieszczenie odpowiednie do rodzaju wykonywanych czynności i miejsce do przechowywania dokumentów;
- 11) udzielać wyjaśnień dotyczących przedmiotu kontroli celno-skarbowej.

2. Osoba posiadająca towary podlegające kontroli jest obowiązana na swój koszt do wykonywania czynności umożliwiających przeprowadzenie kontroli, w szczególności do rozładowania, okazania oraz załadowania towaru po zakończeniu czynności kontrolnych.

3. Osoby upoważnione do reprezentowania lub prowadzenia spraw podmiotu podlegającego kontroli są obowiązane udzielać wyjaśnień dotyczących przedmiotu kontroli, wynikających z zakresu wykonywanych czynności lub zadań.

Art. 70. 1. W zakresie objętym kontrolą celno-skarbową, można przeprowadzić oględziny przedmiotu także wtedy, gdy znajduje się w posiadaniu innego podmiotu niż kontrolowany.

2. Podmiotowi, o którym mowa w ust. 1, okazywane jest upoważnienie do przeprowadzenia kontroli celno-skarbowej, z wyłączeniem kontroli, o których mowa w art. 58 ust. 3 i 5.

3. Podmiot, o którym mowa w ust. 1, jest obowiązany do niezwłocznego okazania przedmiotu oględzin oraz udzielania wyjaśnień dotyczących przedmiotu oględzin.

Art. 71. 1. Na potrzeby kontroli celno-skarbowej w zakresie przestrzegania przepisów prawa podatkowego w zakresie produkcji, przemieszczania i zużycia wyrobów akcyzowych, w szczególności ich wytwarzania, uszlachetniania, przerabiania, skażania, rozlewu, przyjmowania, magazynowania, wydawania, przewozu i niszczenia oraz w zakresie stosowania i oznaczania tych wyrobów znakami akcyzy, podmioty wykonujące te czynności są obowiązane zapewnić warunki i środki do sprawnego przeprowadzania kontroli celno-skarbowej, w tym:

- 1) przesłać właściwemu naczelnikowi urzędu celno-skarbowego, przed rozpoczęciem działalności w tym zakresie, zgłoszenie oraz dokumentację dotyczącą tej działalności, a w przypadku wznowienia działalności po przerwie trwającej dłużej niż 3 miesiące - zgłoszenie dotyczące wznowienia tej działalności;
- 2) przygotować i oznaczyć urządzenia, pomieszczenia i naczynia służące do tej działalności;
- 3) przechowywać w oddzielnych naczyniach i pomieszczeniach wyroby podlegające kontroli celno-skarbowej;
- 4) dostosować urządzenia, pomieszczenia i naczynia, o których mowa w pkt 2, do nakładania zamknięć urzędowych, a ponadto dostarczyć potrzebną ilość materiałów do ich nałożenia;
- 5) zapewnić odczynniki i sprzęt techniczny oraz - w przypadkach przewidzianych przez przepisy odrębne - legalizowane przyrządy pomiarowe, niezbędne do kontroli ilości i jakości surowców, półproduktów i wyrobów gotowych;
- 6) informować właściwego naczelnika urzędu celno-skarbowego o terminach czynności podlegających kontroli celno-skarbowej;
- 7) przeprowadzać czynności podlegające kontroli celno-skarbowej w obecności kontrolującego;
- 8) prowadzić dokumentację związaną z działalnością podlegającą kontroli celno-skarbowej;
- 9) dokonać, na żądanie kontrolującego, zamknięcia prowadzonej w tym zakresie dokumentacji w celu umożliwienia porównania rzeczywistego stanu ze stanem ewidencyjnym;
- 10) zgłaszać niezwłocznie właściwemu naczelnikowi urzędu celno-skarbowego przypadki zniszczenia lub kradzieży wyrobów objętych kontrolą celno-skarbową, a także zniszczenia znaków akcyzy;

- 11) zgłaszać właściwemu naczelnikowi urzędu celno-skarbowego zamiar zniszczenia wyrobów podlegających kontroli celno-skarbowej, nieprzydatnych do spożycia, dalszego przerobu lub zużycia, na co najmniej 3 dni przed zamierzonym terminem ich zniszczenia;
- 12) zgłaszać niezwłocznie właściwemu naczelnikowi urzędu celno-skarbowego przypadki zdarzeń związanych z działaniem lub stanem urządzeń, pomieszczeń i naczyń, o których mowa w pkt 2, wskazujących na niebezpieczeństwo strat lub zniszczenia wyrobów akcyzowych objętych kontrolą celno-skarbową.

2. Na potrzeby kontroli celno-skarbowej, podmioty urządzające i prowadzące działalność w zakresie gier losowych, zakładów wzajemnych i gier na automatach, na podstawie ustawy z dnia 19 listopada 2009 r. o grach hazardowych, są obowiązane zapewnić warunki i środki do sprawnego przeprowadzania kontroli celno-skarbowej, w tym:

- 1) przesłać właściwemu naczelnikowi urzędu celno-skarbowego, przed rozpoczęciem działalności w tym zakresie, zgłoszenie oraz dokumentację dotyczącą tej działalności, a w przypadku wznowienia działalności po przerwie trwającej dłużej niż 3 miesiące - zgłoszenie dotyczące wznowienia tej działalności;
- 2) przygotować i oznaczyć urządzenia służące do tej działalności;
- 3) dostosować urządzenia, o których mowa w pkt 2, do nakładania zamknięć urzędowych, a ponadto dostarczyć potrzebną ilość materiałów do ich nałożenia;
- 4) przeprowadzać czynności podlegające kontroli celno-skarbowej w obecności kontrolującego;
- 5) prowadzić dokumentację związaną z działalnością podlegającą kontroli celno-skarbowej;
- 6) informować właściwego naczelnika urzędu celno-skarbowego o czynnościach podlegających kontroli celno-skarbowej;
- 7) zgłaszać niezwłocznie właściwemu naczelnikowi urzędu celno-skarbowego przypadki zdarzeń związanych ze stanem pomieszczeń, z działaniem lub stanem urządzeń do gier objętych kontrolą mogących mieć wpływ na urządzenie gier;
- 8) zapewnić możliwość przeprowadzenia w uzasadnionych przypadkach, w drodze eksperymentu, doświadczenia lub odtworzenia możliwości gry na automacie lub gry na innym urządzeniu.

3. Na potrzeby kontroli celno-skarbowej, podmioty urządzające zakłady wzajemne przez sieć Internet na podstawie ustawy z dnia 19 listopada 2009 r. o grach hazardowych są obowiązane zapewnić dostęp do danych przechowywanych w urządzeniu archiwizującym:

- 1) w miejscu ich przechowywania albo
- 2) za pomocą systemów teleinformatycznych.

4. Na potrzeby kontroli celno-skarbowej przestrzegania przepisów prawa podatkowego w zakresie wydobycia urobku rudy miedzi, produkcji koncentratu, wydobycia gazu ziemnego lub ropy naftowej, o których mowa w ustawie z dnia 2 marca 2012 r. o podatku od wydobycia niektórych kopalin, podmioty wykonujące te czynności, są obowiązane zapewnić warunki i środki do sprawnego przeprowadzania kontroli celno-skarbowej, w tym:

- 1) oznaczyć urządzenia i miejsca służące do tej działalności;
- 2) przechowywać osobno, w miejscu wydobywania urobku rudy miedzi oraz miejscu produkcji koncentratu, urobek rudy miedzi i koncentrat pochodzące z różnych źródeł;
- 3) prowadzić dokumentację związaną z działalnością podlegającą kontroli celno-skarbowej;
- 4) dokonać, na żądanie kontrolującego, zamknięcia prowadzonej w tym zakresie dokumentacji w celu umożliwienia porównania rzeczywistego stanu ze stanem ewidencyjnym.

5. Podmioty podlegające kontroli celno-skarbowej są odpowiedzialne za stan pomieszczeń, urządzeń i naczyń służących do wykonywania działalności w zakresie określonym w ust. 1-4 oraz za stan nałożonych na nie zamknięć urzędowych.

6. Dane udostępniane w sposób, o którym mowa w ust. 3 pkt 2, naczelnik urzędu celno-skarbowego uzyskuje na podstawie pisemnej zgody podmiotu urządzającego zakłady wzajemne przez sieć Internet.

Art. 72. Koszty związane z realizacją obowiązków określonych w art. 69 ust. 1, z wyjątkiem obowiązków, o których mowa w art. 69 ust. 1 pkt 8 i 9, oraz w art. 71 obciążają podmioty podlegające kontroli.

Art. 73. 1. Przesłuchanie kontrolowanego lub świadka może nastąpić przy użyciu urządzeń technicznych umożliwiających przeprowadzenie tej czynności na odległość z jednoczesnym bezpośrednim przekazem obrazu i dźwięku.

2. W czynności, o której mowa w ust. 1, bierze udział osoba zatrudniona lub funkcjonariusz pełniący służbę w jednostce organizacyjnej KAS właściwej dla miejscowości, w której kontrolowany lub świadek przebywa.

3. Przesłuchanie utrwała się za pomocą urządzenia rejestrującego obraz i dźwięk.

4. Z przesłuchania sporządza się protokół, którego treść ograniczona jest do zapisu najbardziej istotnych oświadczeń osób biorących w nim udział. Zapis obrazu i dźwięku stanowią załącznik do protokołu.

5. Kontrolowany ma prawo otrzymać na swój koszt jedną kopię zapisu dźwięku lub obrazu.

6. Przepisy wydane na podstawie art. 147 § 5 ustawy z dnia 6 czerwca 1997 r. – Kodeks postępowania karnego (Dz. U. Nr 89, poz. 555, z późn. zm.²²⁾), zwanej dalej „Kodeksem postępowania karnego”, stosuje się odpowiednio.

Art. 74. 1. W przypadkach niecierpiących zwłoki kontrolujący może dokonać przeszukania lokali mieszkalnych, innych pomieszczeń i miejsc lub rzeczy kontrolowanego w celu znalezienia dowodów mających istotne znaczenie dla prowadzonej kontroli, gdy istnieją uzasadnione podstawy do przypuszczenia, że znajdują się w miejscu przeszukania, bez uprzedniej zgody prokuratora. Przepisy Kodeksu postępowania karnego o przeszukaniu odnoszące się do Policji mają także zastosowanie do kontrolujących.

2. Czynność przeszukania podlega zatwierdzeniu przez właściwego prokuratora rejonowego. W zakresie nieuregulowanym przepisy Kodeksu postępowania karnego stosuje się odpowiednio.

²²⁾ Zmiany wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 1999 r. Nr 83, poz. 931, z 2000 r. Nr 50, poz. 580, Nr 62, poz. 717, Nr 73, poz. 852, Nr 93, poz. 1027, z 2001 r. Nr 98, poz. 1071, Nr 106, poz. 1149, z 2002 r. Nr 74, poz. 676, z 2003 r. Nr 17, poz. 155, Nr 111, poz. 1061, Nr 130, poz. 1188, z 2004 r. Nr 51, poz. 514, Nr 69, poz. 626, Nr 93, poz. 889, Nr 240, poz. 2405, Nr 264, poz. 2641, z 2005 r. Nr 10, poz. 70, Nr 48, poz. 461, Nr 77, poz. 680, Nr 96, poz. 821, Nr 141, poz. 1181, Nr 143, poz. 1203, Nr 163, poz. 1363, Nr 169, poz. 1416, Nr 178, poz. 1479, z 2006 r. Nr 15, poz. 118, Nr 66, poz. 467, Nr 95, poz. 659, Nr 104, poz. 708 i 711, Nr 141, poz. 1009 i 1013, Nr 167, poz. 1192, Nr 226, poz. 1647 i 1648, z 2007 r. Nr 20, poz. 116, Nr 64, poz. 432, Nr 80, poz. 539, Nr 89, poz. 589, Nr 99, poz. 664, Nr 112, poz. 766, Nr 123, poz. 849, Nr 128, poz. 903, z 2008 r. Nr 27, poz. 162, Nr 100, poz. 648, Nr 107, poz. 686, Nr 123, poz. 802, Nr 182, poz. 1133, Nr 208, poz. 1308, Nr 214, poz. 1344, Nr 225, poz. 1485, Nr 234, poz. 1571, Nr 237, poz. 1651, z 2009 r. Nr 8, poz. 39, Nr 20, poz. 104, Nr 28, poz. 171, Nr 68, poz. 585, Nr 85, poz. 716, Nr 127, poz. 1051, Nr 144, poz. 1178, Nr 168, poz. 1323, Nr 178, poz. 1375, Nr 190, poz. 1474, Nr 206, poz. 1589, z 2010 r. Nr 7, poz. 46, Nr 98, poz. 626, Nr 106, poz. 669, Nr 122, poz. 826, Nr 125, poz. 842, Nr 182, poz. 1228, Nr 197, poz. 1307, z 2011 r. Nr 48, poz. 245 i 246, Nr 53, poz. 273, Nr 112, poz. 654, Nr 117, poz. 678, Nr 142, poz. 829, Nr 191, poz. 1135, Nr 217, poz. 1280, Nr 240, poz. 1430, 1431 i 1438, Nr 279, poz. 1645, z 2012 r. poz. 886, 1091, 1101, 1327, 1426, 1447 i 1529, z 2013 r. poz. 480, 765, 849, 1247, 1262, 1282 i 1650, z 2014 r. poz. 85, 384, 694, 1375 i 1556, z 2015 r. poz. 21, 290, 396, 1185, 1186, 1334, 1788, 1855 i 2281 oraz z 2016 r. poz. 178 i 437.

3. W razie odmowy zatwierdzenia przeszukania materiały i informacje zebrane w toku czynności nie stanowią dowodu w kontroli celno-skarbowej, kontroli podatkowej, postępowaniu podatkowym, postępowaniu celnym lub postępowaniu w sprawach o przestępstwa skarbowe lub wykroczenia skarbowe.

4. W przypadku, gdy nieruchomości lub ich części albo rzeczy znajdują się w posiadaniu osób trzecich, osoby te są obowiązane je udostępnić, w celu przeszukania, na żądanie naczelnika urzędu celno-skarbowego. Przepisy ust. 1-3 stosuje się odpowiednio.

Art. 75. 1. Jeżeli nie można w inny sposób stwierdzić, czy osoba przewozi towary, co do których nie zostały spełnione wymogi przewidziane przepisami prawa, w szczególności jeżeli towary nie zostały przedstawione lub zgłoszone zgodnie z wymogami wynikającymi z przepisów prawa celnego, funkcjonariusz może przeszukać tę osobę.

2. Przeszukanie nie powinno naruszać godności osobistej osoby przeszukiwanej oraz powinno być przeprowadzone przez osobę tej samej płci, w warunkach wykluczających obecność osób postronnych.

3. W przypadku uzasadnionego podejrzenia, że osoba ukrywa towary w swoim organizmie, można skierować tę osobę na specjalistyczne badania lekarskie.

4. W przypadku wykonania badań, o których mowa w ust. 3, na wniosek osoby, która została poddana tym badaniom, naczelnik urzędu celno-skarbowego wydaje zaświadczenie o terminie i miejscu ich przeprowadzenia.

Art. 76. 1. Naczelnik urzędu celno-skarbowego może wystąpić do kontrahentów kontrolowanego o:

- 1) udostępnienie dokumentów związanych z dostawą towaru lub usługi, w zakresie objętym kontrolą celno-skarbową u kontrolowanego, w celu sprawdzenia ich prawidłowości i rzetelności;
- 2) przekazanie, za pomocą środków komunikacji elektronicznej lub na informatycznym nośniku danych, wyciągu z ksiąg podatkowych i dowodów księgowych zapisanego w postaci elektronicznej odpowiadającej strukturze logicznej, o której mowa w art. 193a § 2 Ordynacji podatkowej, jeżeli kontrahent podatnika prowadzi księgi podatkowe przy użyciu programów komputerowych; przepis art. 168 § 3a pkt 1 Ordynacji podatkowej stosuje się odpowiednio;
- 3) udzielenie wyjaśnień związanych z dostawą towaru lub usługi, w zakresie objętym kontrolą celno-skarbową.

2. Za kontrahentów kontrolowanego uważa się także wszystkie podmioty prowadzące działalność gospodarczą w okresie objętym kontrolą celno-skarbową uczestniczące w dostawie tego samego towaru lub usługi będące zarówno dostawcami, jak i nabywcami biorącymi udział pośrednio lub bezpośrednio w dostawie towaru lub usługi.

3. Czynności określone w ust. 1 pkt 2 kontrahent kontrolowanego jest obowiązany wykonać na własny koszt.

Art. 77. 1. W ramach wykonywanej kontroli celno-skarbowej naczelnik urzędu celno-skarbowego może, w drodze decyzji, dokonać zabezpieczenia zobowiązania podatkowego oraz należności celnych na majątku kontrolowanego. Przepisy art. 33, art. 33a-33g i art. 200 § 2 pkt 2 Ordynacji podatkowej stosuje się odpowiednio. Przepisów art. 165 § 2 i 4 Ordynacji podatkowej nie stosuje się.

2. Decyzję, o której mowa w ust. 1, wykonuje naczelnik urzędu skarbowego właściwy dla kontrolowanego w dniu wydania decyzji.

3. Od decyzji, o której mowa w ust. 1, stronie przysługuje odwołanie, o którym mowa w art. 221 Ordynacji podatkowej, do naczelnika urzędu celno-skarbowego, który wydał decyzję.

Art. 78. 1. Z czynności kontrolnych mających istotne znaczenie dla sprawy, w szczególności z:

- 1) oględzin,
- 2) zabezpieczenia dowodów,
- 3) przesłuchania kontrolowanego lub świadka ,
- 4) przeszukania osoby,
- 5) przeszukania lokali, innych pomieszczeń, miejsc lub rzeczy,
- 6) kontroli dokumentów i ewidencji,
- 7) rewizji,
- 8) pobierania próbek towarów i wyrobów oraz ich badania

- sporządza się protokół.

2. Protokół sporządza się tak, aby z jego treści wynikało, kto, kiedy, gdzie i jakich czynności kontrolnych dokonał, kto i w jakim charakterze był przy nich obecny, co i w jaki sposób w wyniku tych czynności ustalono i jakie uwagi zgłosiły obecne osoby.

3. Protokół odczytuje się wszystkim osobom obecnym, biorącym udział w czynności kontrolnej, które powinny następnie protokół podpisać. Odmowę lub brak podpisu którejkolwiek osoby należy odnotować w protokole.

4. Protokół przesłuchania powinien być odczytany i przedłożony do podpisu osobie zeznającej niezwłocznie po złożeniu zeznania.

5. W protokole przesłuchania osoby, która złożyła zeznanie w języku obcym, należy podać w przekładzie na język polski treść złożonego zeznania oraz wskazać osobę i adres tłumacza, który dokonał przekładu. Tłumacz powinien podpisać protokół przesłuchania.

6. Protokół podpisuje kontrolujący, który przeprowadzał czynności kontrolne.

7. Protokół z czynności kontrolnych wykonywanych w miejscach, o których mowa w art. 58 ust. 5 i 11, jest sporządzany w przypadku stwierdzenia nieprawidłowości lub na żądanie podmiotu podlegającego kontroli, chyba, że czynność ta została udokumentowana w sposób określony w przepisach odrębnych.

Art. 79. 1. Po zakończeniu czynności kontrolnych, dokonywanych w czasie kontroli celno-skarbowej prowadzonej w zakresie, o którym mowa w art. 50 ust. 1 pkt 1, sporządza się wynik kontroli. Doręczenie wyniku kontroli kończy kontrolę celno-skarbową.

2. Wynik kontroli zawiera:

- 1) oznaczenie organu;
- 2) wskazanie kontrolowanego;
- 3) datę wydania;
- 4) zakres kontroli celno-skarbowej;
- 5) informację o stwierdzonych nieprawidłowościach lub ich braku;
- 6) pouczenie o prawie złożenia korekty deklaracji;
- 7) podpis naczelnika urzędu celno-skarbowego lub osoby zastępującej naczelnika urzędu celno-skarbowego.

3. W terminie 14 dni od dnia doręczenia wyniku kontroli kontrolowany może skorygować w zakresie objętym kontrolą uprzednio złożoną deklarację podatkową. Korekta deklaracji złożona po upływie tego terminu, a przed doręczeniem zawiadomienia, o którym mowa w art. 80 ust. 2 albo postanowienia, o którym mowa w art. 80 ust. 4, nie wywołuje skutków prawnych.

4. Uprawnienie do skorygowania deklaracji przysługuje nadal po zakończeniu kontroli celno-skarbowej, jeżeli w wyniku kontroli nie stwierdzono nieprawidłowości albo organ uwzględnił złożoną korektę, o której mowa w ust. 3.

5. Przepisów ust. 1 i 2 nie stosuje się do kontroli celno-skarbowej:

- 1) przestrzegania przepisów prawa podatkowego w zakresie produkcji, przemieszczania i zużycia wyrobów akcyzowych, w szczególności ich wytwarzania, uszlachetniania, przerabiania, skażania, rozlewu, przyjmowania, magazynowania, wydawania, przewozu i niszczenia oraz w zakresie stosowania i oznaczania tych wyrobów znakami akcyzy - jeżeli nie stwierdzono nieprawidłowości;
- 2) przestrzegania przepisów prawa podatkowego w zakresie wydobycia urobku rudy miedzi, produkcji koncentratu, wydobycia gazu ziemnego lub ropy naftowej, o których mowa w ustawie z dnia 2 marca 2012 r. o podatku od wydobycia niektórych kopalin - jeżeli nie stwierdzono nieprawidłowości;
- 3) przestrzegania przepisów prawa podatkowego związanych z ewidencjonowaniem obrotu za pomocą kas rejestrujących.

Art. 80. 1. W przypadku stwierdzenia nieprawidłowości w zakresie, o którym mowa w art. 50 ust. 1 pkt 1, zakończona kontrola celno-skarbowa przekształca się w postępowanie podatkowe, jeżeli kontrolowany nie złożył korekty deklaracji, o której mowa w art. 79 ust. 3 albo organ nie uwzględnił złożonej korekty deklaracji. Przepis art. 81b § 1 pkt 1 w części dotyczącej postępowania podatkowego oraz art. 81b § 1 pkt 2 lit. b Ordynacji podatkowej stosuje się odpowiednio.

2. W przypadku, gdy organ uwzględnił złożoną przez kontrolowanego korektę deklaracji, o której mowa w art. 79 ust. 3, kontrolowanemu doręcza się zawiadomienie o uwzględnieniu korekty deklaracji.

3. W przypadku śmierci kontrolowanego naczelnik urzędu celno-skarbowego kończy kontrolę celno-skarbową adnotacją, którą pozostawia się w aktach kontroli.

4. Przekształcenie, o którym mowa w ust. 1, następuje z dniem doręczenia kontrolowanemu postanowienia o przekształceniu, na które nie służy zażalenie.

5. Naczelnik urzędu celno-skarbowego, który sporządził wynik kontroli celno-skarbowej jest właściwy do przeprowadzenia postępowania podatkowego i wydania decyzji.

6. Od decyzji, o której mowa w ust. 5, stronie przysługuje odwołanie, o którym mowa w art. 221 Ordynacji podatkowej, do naczelnika urzędu celno-skarbowego, który wydał decyzję.

7. W przypadku gdy kontrolowana spółka cywilna, jawna, partnerska, komandytowa albo komandytowo-akcyjna została rozwiązana w trakcie kontroli celno-skarbowej albo postępowania podatkowego, postępowanie podatkowe kończy się decyzją, o której mowa w art. 115 § 4 Ordynacji podatkowej.

Art. 81. 1. Kontrola celno-skarbowa w zakresie, o którym mowa w art. 50 ust. 1 pkt 2 i 3 oraz ust. 2 pkt 2-5 i 9, kończy się protokołem.

2. Protokół, o którym mowa w ust. 1, w szczególności zawiera:

- 1) wskazanie kontrolowanego;
- 2) wskazanie kontrolujących;
- 3) określenie przedmiotu i zakresu kontroli celno-skarbowej;
- 4) określenie miejsca i czasu przeprowadzenia kontroli celno-skarbowej;
- 5) opis dokonanych ustaleń faktycznych;
- 6) dokumentację dotyczącą przeprowadzonych dowodów.

3. Przepisów ust. 1 i 2 nie stosuje się do kontroli celno-skarbowej, o której mowa w art. 58 ust. 5 i 11, jeżeli nie stwierdzono nieprawidłowości.

Art. 82. Kontrola celno-skarbowa, o której mowa w art. 50 ust. 1 pkt 4, kończy się wynikiem kontroli. Przepis art. 79 ust. 2 stosuje się odpowiednio.

Art. 83. 1. Dla kontroli celno-skarbowej prowadzi się akta kontroli, obejmujące w szczególności:

- 1) wykaz ich zawartości, z podaniem nazw dokumentów;
- 2) upoważnienie lub upoważnienia do przeprowadzenia kontroli celno-skarbowej;
- 3) dokumenty zgromadzone w toku kontroli celno-skarbowej;
- 4) protokoły z przeprowadzenia dowodów;
- 5) wynik kontroli.

2. Akta kontroli mogą być tworzone i przetwarzane także z wykorzystaniem technik informatycznych.

3. Przepisu ust. 1 nie stosuje się do kontroli celno-skarbowej, o której mowa w art. 58 ust. 5 i 11, chyba że z przepisów wynika obowiązek sporządzenia wyniku kontroli lub protokołu.

Art. 84. 1. Jeżeli kontrolowany złoży po zakończonej kontroli celno-skarbowej skorygowaną deklarację, inną niż określona w art. 79 ust. 3 zdanie pierwsze, w zakresie objętym tą kontrolą, naczelnik urzędu celno-skarbowego może podjąć zakończoną kontrolę.

2. Kontrola podejmowana jest w formie postanowienia, na które nie służy zażalenie.

3. Czynności przeprowadzone w zakończonej kontroli celno-skarbowej, która jest podejmowana, pozostają w mocy.

Art. 85. 1. Minister właściwy do spraw finansów publicznych może uzgadniać z obcymi władzami przeprowadzenie kontroli jednoczesnych.

2. Minister właściwy do spraw finansów publicznych, występując do obcej władzy o przeprowadzenie kontroli jednoczesnej, podaje uzasadnienie wszczęcia takiej kontroli oraz czas jej przeprowadzenia.

3. W przypadku gdy obca władza wystąpiła o przeprowadzenie kontroli jednoczesnej, minister właściwy do spraw finansów publicznych potwierdza przystąpienie do kontroli albo odmawia przeprowadzenia kontroli, uzasadniając przyczynę odmowy.

Art. 86. 1. Minister właściwy do spraw finansów publicznych określi, w drodze rozporządzenia:

- 1) warunki wykonywania kontroli, o której mowa w art. 50 ust. 1 pkt 2 i ust. 2 pkt 2-5 i 11, ze szczególnym uwzględnieniem rodzajów procedur celnych oraz kontrolowanych towarów,
- 2) rodzaje dokumentów mających znaczenie dla kontroli określonej w pkt 1, a także osoby obowiązane do ich przechowywania,
- 3) warunki użycia urządzeń technicznych i psów służbowych podczas kontroli określonej w pkt 1, sposób przeprowadzania przeszukania osoby, a także sposób i warunki przeprowadzania rewizji bagażu podróznego,
- 4) warunki i sposób rekrutacji kandydatów na przewodników psów służbowych oraz warunki hodowli, nabywania, szkolenia, wykorzystywania, żywienia, pielęgnacji i utrzymania psów służbowych oraz pielęgnacji i utrzymania tych psów po wycofaniu ze służby

– mając na uwadze w szczególności, zapewnienie jednolitości procedur kontrolnych, miejsce wykonywania kontroli, zróżnicowanie form i sposobów wykonywania kontroli w zależności od rodzaju podmiotu oraz konieczność skutecznego wykrywania nieprawidłowości w stosowaniu przepisów prawa celnego.

2. Minister właściwy do spraw finansów publicznych może określić, w drodze rozporządzenia, szczegółowy sposób prowadzenia kontroli bagażu przewożonego drogą morską lub powietrzną, z uwzględnieniem rodzaju bagażu podmiotu podlegającego kontroli oraz wskazania miejsc właściwych do prowadzenia kontroli.

Art. 87. 1. Minister właściwy do spraw finansów publicznych określi, w drodze rozporządzenia:

- 1) szczegółowy zakres i sposób kontroli niektórych wyrobów akcyzowych;
- 2) tryb przekazywania oraz zakres informacji o terminach czynności podlegających kontroli;
- 3) tryb niszczenia wyrobów akcyzowych objętych kontrolą;
- 4) szczegółowe sposoby i warunki przyjmowania, magazynowania, wydawania i przewożenia wyrobów akcyzowych objętych kontrolą.

2. Wydając rozporządzenie, o którym mowa w ust. 1, minister właściwy do spraw finansów publicznych uwzględni w szczególności:

- 1) wyroby akcyzowe o szczególnym znaczeniu dla budżetu państwa oraz wyroby podlegające obowiązkowi oznaczania znakami akcyzy;
- 2) różnicowanie form i sposobów wykonywania kontroli oraz zakresu wymagań, które powinny zostać spełnione przez podmioty podlegające kontroli - w zależności od rodzaju podmiotu, rodzaju wykonywanej działalności oraz grupy wyrobów objętych tymi kontrolami;
- 3) zapewnienie skuteczności i sprawności wykonywania kontroli.

Art. 88. 1. Minister właściwy do spraw finansów publicznych określi, w drodze rozporządzenia:

- 1) szczegółowy sposób i tryb kontroli urządzania i prowadzenia gier hazardowych;
- 2) rodzaje dokumentów mających znaczenie dla kontroli określonej w pkt 1 oraz rodzaje prowadzonej dokumentacji, jej wzory, a także szczegółowy sposób jej przygotowania i prowadzenia;
- 3) tryb przekazywania i zakres zgłoszeń i informacji.

2. Wydając rozporządzenie, o którym mowa w ust. 1, minister właściwy do spraw finansów publicznych uwzględni w szczególności:

- 1) różnicowanie form i sposobów wykonywania kontroli oraz zakresu wymagań, które powinny zostać spełnione przez podmioty podlegające kontroli - w zależności od rodzaju podmiotu i rodzaju wykonywanej działalności;
- 2) zapewnienie skuteczności i sprawności wykonywania kontroli.

Art. 89. Minister właściwy do spraw finansów publicznych, uwzględniając potrzebę zapewnienia skuteczności i sprawności wykonywania kontroli, o której mowa w art. 58 ust. 5 pkt 1 lit. d określi, w drodze rozporządzenia:

- 1) formę i sposób wykonywania kontroli;

- 2) rodzaje prowadzonej dokumentacji, jej wzory, a także sposób jej prowadzenia.

Art. 90. Do kontroli celno-skarbowej nie stosuje się przepisów rozdziału 5 ustawy z dnia 2 lipca 2004 r. o swobodzie działalności gospodarczej (Dz. U. z 2015 r. poz. 584, z późn. zm.²³⁾).

Art. 91. 1. W zakresie nieuregulowanym do kontroli celno-skarbowej przepisy art. 3e, art. 12, art. 139 § 4, art. 140 § 2, art. 141-143, art. 180- 181a, art. 189, art. 193 § 1-5, art. 193a-197, art. 199, oraz rozdziałów 1, 2, 3a, 5, 6 i 9, z wyłączeniem art. 171a, oraz rozdziałów 10, 22 i 23 działu IV, działu VI, z wyłączeniem art. 282b, oraz działów VII i VIII Ordynacji podatkowej stosuje się odpowiednio.

2. W zakresie nieuregulowanym do postępowania podatkowego, o którym mowa w art. 80 ust. 1 przepisy Ordynacji podatkowej stosuje się odpowiednio, z wyłączeniem art. 165.

3. Do kontroli, o której mowa w art. 50 ust. 2 pkt 9, nie stosuje się przepisów art. 58 ust. 3.

Rozdział 2

Audyt

Art. 92. 1. Audyt obejmuje ocenę:

- 1) gospodarowania środkami pochodzącymi z budżetu Unii Europejskiej oraz niepodlegającymi zwrotowi środkami z pomocy udzielanej przez państwa członkowskie Europejskiego Porozumienia o Wolnym Handlu (EFTA);
- 2) gospodarowania środkami publicznymi innymi niż określone w pkt 1, z wyłączeniem badania celowości wykorzystania środków zaliczanych do dochodów własnych i subwencji ogólnej jednostki samorządu terytorialnego;
- 3) wywiązywania się z warunków finansowania pomocy ze środków, o których mowa w pkt 1 i 2;
- 4) wykorzystania i rozporządzania mieniem państwowym;
- 5) wykorzystania mienia otrzymanego od Skarbu Państwa w celu realizacji zadań publicznych oraz prawidłowości prywatyzacji mienia Skarbu Państwa;

²³⁾ Zmiany tekstu jednolitego wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 2015 r. poz. 699, 875, 978, 1197, 1268, 1272, 1618, 1649, 1688, 1712, 1844 i 1893 oraz z 2016 r. poz. 65.

- 6) wypełniania zobowiązań wynikających z udzielonych przez Skarb Państwa poręczeń i gwarancji, w tym wykorzystania środków, których spłatę poręczył lub gwarantował Skarb Państwa, z ich przeznaczeniem.

2. Audyt, o którym mowa w ust. 1 pkt 1, dotyczy w szczególności:

- 1) skuteczności funkcjonowania systemów zarządzania i kontroli;
- 2) prawidłowości rachunków;
- 3) prawidłowości i zgodności z prawem wydatków;
- 4) wywiązywania się z warunków finansowania pomocy.

3. Audyt, o którym mowa w ust. 1 pkt 2-6, obejmuje ocenę w szczególności oszczędności, skuteczności i efektywności.

4. Audytowi, o którym mowa w ust. 1, podlegają:

- 1) instytucje zarządzające, certyfikujące, pośredniczące, wdrażające, podmioty zaangażowane w realizację wspólnych programów finansowanych ze środków pochodzących z budżetu Unii Europejskiej oraz agencje płatnicze, o których mowa w odrębnych przepisach;
- 2) podmioty i jednostki organizacyjne wydatkujące, przekazujące i otrzymujące środki, o których mowa w art. 92 ust. 1 pkt 1 i 2;
- 3) podmioty i jednostki obowiązane do wywiązywania się z warunków, o których mowa w art. 92 ust. 1 pkt 3;
- 4) władający i zarządzający mieniem państwowym;
- 5) spółki z udziałem Skarbu Państwa, podmioty wykorzystujące mienie przekazane przez Skarb Państwa oraz sprywatyzowane mienie Skarbu Państwa;
- 6) beneficjenci poręczeń i gwarancji udzielonych przez Skarb Państwa oraz podmioty, za które Skarb Państwa poręczył lub gwarantował

- zwane dalej „audytowanymi”.

5. Audyt nie obejmuje oceny celowości i sposobu wykorzystania środków budżetowych oraz mienia państwowego, które zostały przeznaczone na cele specjalne w jednostkach podległych lub nadzorowanych przez Ministra Obrony Narodowej, Policji, Państwowej Straży Pożarnej, Straży Granicznej, oraz w jednostkach organizacyjnych Agencji Bezpieczeństwa Wewnętrznego, Agencji Wywiadu, Biura Ochrony Rządu oraz Centralnego Biura Antykorupcyjnego.

6. Rada Ministrów określi, w drodze rozporządzenia, cele specjalne, o których mowa w ust. 5, organy uprawnione do przeprowadzania oceny wykorzystania środków budżetowych i

mienia państwowego na te cele oraz tryb tej oceny, uwzględniając charakter zadań realizowanych przez organy i jednostki, o których mowa w ust. 5.

Art. 93. 1. Czynności w zakresie audytu, o którym mowa w art. 92 ust. 1 pkt 1, wykonują pracownicy zatrudnieni w wyodrębnionej w tym celu komórce organizacyjnej urzędu obsługującego ministra.

2. Audyt może być dokonany w siedzibie organu chyba, że konieczne jest przeprowadzenie czynności w siedzibie audytowanego oraz w miejscach wykonywania przez audytowanego działalności gospodarczej.

3. W związku z wykonywanymi czynnościami w zakresie audytu można żądać od audytowanych i ich kontrahentów przedstawienia dokumentów i dokonywania oględzin, w tym we wszystkich miejscach realizacji projektu finansowanego ze środków pochodzących z budżetu Unii Europejskiej.

4. W czynnościach, o których mowa w ust. 1, mogą uczestniczyć osoby uprawnione na podstawie ratyfikowanych przez Rzeczpospolitą Polską umów międzynarodowych, w tym przedstawiciele instytucji Unii Europejskiej, a w zakresie realizacji wspólnych programów finansowanych ze środków pochodzących z budżetu Unii Europejskiej - także przedstawiciele innych państw.

Art. 94. 1. Z przeprowadzonego audytu właściwy organ sporządza odpowiednio:

- 1) sprawozdanie,
- 2) opinię,
- 3) zalecenie

- które doręcza się audytowanemu.

2. Sprawozdanie, opinia lub zalecenie wraz z dokumentacją z audytu mogą być przekazywane:

- 1) podmiotom sprawującym nadzór lub kontrolę nad działalnością audytowanego;
- 2) organom Unii Europejskiej;
- 3) osobom uprawnionym na podstawie zawartych przez Rzeczpospolitą Polską umów międzynarodowych;
- 4) przedstawicielom innych państw w zakresie realizacji wspólnych programów finansowanych ze środków pochodzących z budżetu Unii Europejskiej.

3. Podmiot, o którym mowa w ust. 2 pkt 1, jest obowiązany, w terminie 3 miesięcy od dnia doręczenia sprawozdania, opinii lub zalecenia, zawiadomić właściwy organ o sposobie wykorzystania informacji z audytu lub o przyczynach ich niewykorzystania.

4. Audytowany jest zobowiązany w terminie wyznaczonym przez właściwy organ poinformować ten organ o podjętych działaniach w związku z doręczonym sprawozdaniem, opinią lub zaleceniem.

Art. 95. . W zakresie nieregulowanym w niniejszym rozdziale do audytu stosuje się odpowiednio:

- 1) przepisy art. 58 ust. 1, 2, 6 i 8, art. 62 ust. 1 pkt 1-5, 7-11 i 17, ust. 3 i 4, art. 69 ust. 1 pkt 1-4, 6 i 8-11 oraz ust. 2, art. 70, art. 73, art. 76 oraz art. 78 ust. 1-6;
- 2) przepisy art. 12, art. 143, art. 180-181a, art. 193a-194a, art. 195-197, oraz rozdziałów 2 i 3a, 5, 6, 9, z wyłączeniem art. 171a, oraz rozdziałów 22 i 23 działu IV Ordynacji podatkowej.

Rozdział 3

Czynności audytowe

Art. 96. 1. Czynności audytowe przeprowadza się:

- 1) w celu ustalenia, czy podmiot występujący z wnioskiem o wydanie pozwolenia, o którym mowa w art. 38 rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 952/2013 z dnia 9 października 2013 r. ustanawiającego unijny kodeks celny (Dz. Urz. UE L 269 z 10.10.2013, str. 1, z późn. zm.²⁴⁾), zwanego dalej „unijnym kodeksem celnym” spełnia kryteria określone w art. 39 unijnego kodeksu celnego;
- 2) w przypadku gdy przepisy celne uzależniają wydanie innego pozwolenia od spełnienia kryterium określonego w art. 39 unijnego kodeksu celnego.

2. Czynności audytowe mogą zostać przeprowadzone w celu ustalenia, czy podmiot występujący o wydanie pozwolenia na podstawie przepisów celnych, innego niż wskazanego w ust. 1, spełnia kryteria lub warunki wymagane do przyznania wnioskowanego pozwolenia.

3. Czynności audytowe mogą być przeprowadzone w przypadku ponownej oceny, o której mowa w art. 23 ust. 4 lit. a unijnego kodeksu celnego oraz zawieszenia, zmiany, cofnięcia lub unieważnienia pozwoleń, o których mowa w ust. 1 i 2.

²⁴⁾ Zmiana wymienionego rozporządzenia została ogłoszona w Dz. Urz. UE L 287 z 29.10.2013, str. 90

4. Minister właściwy do spraw finansów publicznych może określić, w drodze rozporządzenia, przypadki pozwoleń, o których mowa w ust. 2, uwzględniając:

- 1) określone w przepisach celnych kryteria lub warunki niezbędne do wydania danego pozwolenia, w tym konieczność ich weryfikacji w ramach czynności przeprowadzanych w siedzibie lub miejscach wykonywania działalności gospodarczej przez podmiot występujący z wnioskiem o wydanie pozwolenia;
- 2) rodzaj udzielanego pozwolenia;
- 3) konieczność zapewnienia sprawności prowadzenia czynności audytowych.

5. Minister właściwy do spraw finansów publicznych określi, w drodze rozporządzenia, wzór kwestionariusza, o którym mowa w art. 26 ust. 1 rozporządzenia delegowanego Komisji (UE) 2015/2446 z dnia 28 lipca 2015 r. uzupełniającego rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady nr 952/2013 w odniesieniu do szczegółowych zasad dotyczących niektórych przepisów unijnego kodeksu celnego, uwzględniając zakres kryteriów określonych w art. 39 unijnego kodeksu celnego.

Art. 97. 1. Czynności audytowe polegają w szczególności na:

- 1) badaniu dokumentacji i w razie potrzeby, weryfikacji jej autentyczności;
- 2) dokonywaniu oględzin i sprawdzaniu stanu pomieszczeń oraz innych obiektów;
- 3) dokonywaniu oceny wypłacalności wnioskodawcy;
- 4) badaniu bezpieczeństwa systemów teleinformatycznych, w tym oprogramowania, pod względem możliwości prowadzenia kontroli danych zawartych w tych systemach.

2. W przypadku stwierdzenia możliwości niespełnienia przez wnioskodawcę kryterium lub warunku do wydania pozwolenia lub zezwolenia, właściwy dyrektor izby administracji skarbowej wydaje zalecenia, w których wskazuje konieczność podjęcia określonych działań naprawczych, oraz wyznacza termin na ich realizację.

Art. 98. Czynności audytowe właściwy dyrektor izby administracji skarbowej może przeprowadzić również w siedzibie i miejscach wykonywania przez przedsiębiorcę działalności gospodarczej. Przepisy art. 55 ust. 1, art. 62, art. 69 i art. 71 stosuje się odpowiednio.

Art. 99. 1. Z przeprowadzonych czynności audytowych właściwy dyrektor izby administracji skarbowej sporządza raport, który zawiera informację o spełnieniu lub niespełnieniu przez wnioskodawcę danego kryterium lub warunku.

2. Raport doręcza się podmiotowi występującemu z wnioskiem o wydanie pozwolenia lub zezwolenia.

3. Nieudostępnienie przez wnioskodawcę żądanych dokumentów, danych lub informacji lub utrudnienie lub uniemożliwienie przeprowadzenia czynności audytowych uważa się za niespełnienie kryterium lub warunku podlegającego ustaleniu w ramach czynności audytowych.

Art. 100. W ramach monitorowania, o którym mowa w art. 23 ust. 5 unijnego kodeksu celnego, w przypadkach, o których mowa w art. 56, przeprowadza się czynności audytowe mające na celu badanie i weryfikację spełnienia warunków i kryteriów przez posiadacza decyzji.

Art. 101. Izby gospodarcze, organy samorządu zawodowego oraz inne instytucje zrzeszające przedsiębiorców, są obowiązane, w związku z prowadzonymi czynnościami audytowymi, przekazywać nieodpłatnie, na pisemne żądanie i w określonych w tym żądaniu terminach, posiadane dane i informacje o zrzeszonych w nich podmiotach.

Art. 102. Do czynności audytowych dotyczących pozwoleń określonych w przepisach celnych w zakresie nieuregulowanym w niniejszym rozdziale stosuje się odpowiednio przepisy art. 12, art. 143 oraz rozdziałów 1, 2, 5, 6, 9, z wyłączeniem art. 171a, rozdziałów 10-11 i 23 działu IV oraz działów VII i VIII Ordynacji podatkowej.

Rozdział 4

Urzędowe sprawdzenie

Art. 103. Naczelnik urzędu celno-skarbowego:

- 1) może przeprowadzić urzędowe sprawdzenie:
 - a) przed rozpoczęciem działalności, o której mowa w art. 71 ust. 1-4,
 - b) w przypadku weryfikacji dalszego spełniania warunków i środków do sprawnego przeprowadzenia kontroli, a w szczególności warunków i środków, o których mowa w art. 69 ust. 1 pkt 2, 4, 7, 8 i 10, art. 71 ust. 1 pkt 2-5 i 8, ust. 2 pkt 2, 3 i 5, ust. 3 oraz ust. 4 pkt 1 i 3;
- 2) przeprowadza urzędowe sprawdzenie w przypadku gdy przepisy prawa podatkowego w zakresie podatku akcyzowego uzależniają wydanie decyzji od wyniku urzędowego sprawdzenia.

Art. 104. Urzędowe sprawdzenie polega na wykonaniu czynności w celu ustalenia czy w miejscu prowadzenia działalności podlegającej kontroli są zapewnione warunki i środki do sprawnego przeprowadzenia kontroli, a w szczególności warunki i środki, o których mowa w art. 69 ust. 1 pkt 2, 4, 7, 8 i 10, art. 71 ust. 1 pkt 2-5, ust. 2 pkt 2 i 3, ust. 3 oraz ust. 4 pkt 1, a w przypadku, o którym mowa w art. 103 pkt 2, również na wykonaniu czynności w celu ustalenia czy miejsce prowadzenia działalności spełnia warunki określone w przepisach o podatku akcyzowym.

Art. 105. 1. Przed rozpoczęciem działalności, o której mowa w przepisach wydanych na podstawie art. 108 ust. 1 pkt 1, podmiot przesyła właściwemu naczelnikowi urzędu celno-skarbowego zgłoszenie oraz dokumenty mające znaczenie dla przeprowadzania kontroli.

2. W przypadku, o którym mowa w art. 103 pkt 2, złożony wniosek o wydanie lub zmianę decyzji stanowi zgłoszenie. Do zgłoszenia podmiot jest obowiązany załączyć dokumenty mające znaczenie dla przeprowadzania kontroli.

3. W przypadku zmiany danych zawartych w zgłoszeniu lub w dokumentach określonych w przepisach wydanych na podstawie art. 108 ust. 1 pkt 2, podmiot jest obowiązany powiadomić o tych zmianach właściwego naczelnika urzędu celno-skarbowego.

Art. 106. 1. Z urzędowego sprawdzenia sporządza się protokół. Protokół, zgłoszenie oraz załączone dokumenty mające znaczenie dla przeprowadzania kontroli stanowią akta weryfikacyjne.

2. Akta weryfikacyjne zatwierdza się:

- 1) decyzją - w przypadku, o którym mowa w art. 103 pkt 1 lit. a;
- 2) postanowieniem - w przypadku, o którym mowa w art. 103 pkt 2;
- 3) postanowieniem, na które przysługuje zażalenie - w przypadku, o którym mowa w art. 103 pkt 1 lit. b.

Art. 107. 1. W przypadku gdy nie są zapewnione warunki i środki określone w art. 104 naczelnik urzędu celno-skarbowego wyznacza termin do ich spełnienia, a po jego upływie przeprowadza powtórne urzędowe sprawdzenie.

2. W przypadku stwierdzenia w wyniku powtórnego urzędowego sprawdzenia, że nie są zapewnione warunki i środki, o których mowa w art. 104, naczelnik urzędu celno-skarbowego wydaje:

- 1) decyzję o odmowie zatwierdzenia akt weryfikacyjnych - w przypadku, o którym mowa w art. 103 pkt 1 lit. a;

- 2) postanowienie o odmowie zatwierdzenia akt weryfikacyjnych - w przypadku, o którym mowa art. 103 pkt 2;
- 3) postanowienie, na które przysługuje zażalenie - w przypadku, o którym mowa w art. 103 pkt 1 lit. b.

Art. 108. 1. Minister właściwy do spraw finansów publicznych określi, w drodze rozporządzenia:

- 1) rodzaje działalności, o której mowa w art. 71 ust. 1-4, przed rozpoczęciem której przeprowadza się urzędowe sprawdzenie;
- 2) dokumenty mające znaczenie dla przeprowadzania kontroli, o których mowa w art. 105 ust. 1 i 2, oraz zakres danych i informacji zamieszczanych w tych dokumentach oraz tryb przesyłania dokumentów;
- 3) zakres i tryb dokonywania zgłoszenia, o którym mowa w art. 105 ust. 1;
- 4) tryb powiadamiania o zmianach danych, o których mowa art. 105 ust. 3;
- 5) szczegółowy sposób i zakres urzędowego sprawdzenia;
- 6) szczegółowy sposób sporządzenia akt weryfikacyjnych i miejsce ich przechowywania - biorąc pod uwagę względy podwyższonego ryzyka związanego z prowadzoną działalnością oraz konieczność zapewnienia jednolitego postępowania naczelników urzędów celno-skarbowych.

2. Minister właściwy do spraw finansów publicznych może określić, w drodze rozporządzenia przypadki, w których przeprowadza się urzędowe sprawdzenie w ramach pozwoleń określonych w unijnym kodeksie celnym oraz tryb przeprowadzania urzędowego sprawdzenia. Wydając rozporządzenie minister właściwy do spraw finansów publicznych uwzględnia zapewnienie równowagi między zakresem czynności urzędowego sprawdzenia, a stabilnością prowadzenia działalności gospodarczej, przy jednoczesnym zabezpieczeniu interesów państwa.

Art. 109. W zakresie nieuregulowanym w rozdziale 4 przepisy art. 12, art. 18b i działu IV, z wyjątkiem art. 256, art. 262 i art. 263, oraz działów VII i VIII Ordynacji podatkowej stosuje się odpowiednio.

Rozdział 5

Szczególne uprawnienia organów Krajowej Administracji Skarbowej oraz funkcjonariuszy Służby Celno-Skarbowej

Art. 110. 1. W celu wykonywania zadań, o których mowa w art. 2 ust. 1 pkt 1, 2, 13-16 i art. 14 ust. 1 pkt 7 oraz ścigania przestępstw na podstawie ratyfikowanych umów międzynarodowych właściwe organy KAS, z zachowaniem ograniczeń wynikających z art. 111-123, mogą uzyskiwać, gromadzić, przetwarzać i wykorzystywać:

- 1) informacje zawierające dane osobowe,
- 2) dane, o których mowa w art. 111 ust. 1 oraz w art. 112 ust. 1,
- 3) informacje o dochodach, obrotach, rzeczach i prawach majątkowych
- podmiotów podlegających kontroli oraz podmiotów, co do których zachodzi uzasadnione podejrzenie popełnienia przestępstwa albo przestępstwa skarbowego.

2. Czynności, o których mowa w ust. 1, mogą być prowadzone w formie czynności operacyjno-rozpoznawczych, w tym umożliwiających uzyskiwanie informacji oraz utrwalanie śladów i dowodów w sposób niejawny.

3. Czynności, o których mowa w ust. 1, przeprowadzają wyłącznie funkcjonariusze pełniący służbę w wyodrębnionych komórkach organizacyjnych:

- 1) urzędu obsługującego ministra,
 - 2) urzędu celno-skarbowego
- zwani dalej „funkcjonariuszami wykonującymi czynności operacyjno-rozpoznawcze”.

Art. 111. 1. W celu zapobiegania lub wykrywania przestępstw skarbowych lub przestępstw, o których mowa w art. 2 ust. 1 pkt 14-16, funkcjonariusze wykonujący czynności operacyjno-rozpoznawcze mogą uzyskiwać dane niestanowiące treści odpowiednio, przekazu telekomunikacyjnego, przesyłki pocztowej albo przekazu w ramach usługi świadczonej drogą elektroniczną, określone w:

- 1) art. 180c i 180d ustawy z dnia 16 lipca 2004 r. - Prawo telekomunikacyjne (Dz. U. z 2014 r. poz. 243, z późn. zm.²⁵⁾), zwane dalej „danymi telekomunikacyjnymi”,
- 2) art. 82 ust. 1 ustawy z dnia 23 listopada 2012 r. - Prawo pocztowe, zwane dalej „danymi pocztowymi”,

²⁵⁾ Zmiany tekstu jednolitego wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 2014 r. poz. 827 i 1198, z 2015 r. poz. 1069, 1893 i 2281 oraz z 2016 r. poz. 147.

3) art. 18 ust. 1-5 ustawy z dnia 18 lipca 2002 r. o świadczeniu usług drogą elektroniczną, zwane dalej „danymi internetowymi”

- oraz mogą je przetwarzać bez wiedzy i zgody osoby, której dotyczą.

2. Przedsiębiorca telekomunikacyjny, operator pocztowy lub usługodawca świadczący usługi drogą elektroniczną udostępnia nieodpłatnie dane, o których mowa w ust. 1:

- 1) na pisemny wniosek Szefa Krajowej Administracji Skarbowej albo naczelnika urzędu celno-skarbowego;
- 2) na pisemny wniosek funkcjonariusza wykonującego czynności operacyjno-rozpoznawcze posiadającego pisemne upoważnienie Szefa Krajowej Administracji Skarbowej albo naczelnika urzędu celno-skarbowego do występowania w jego imieniu o udostępnienie danych, o których mowa w ust. 1;
- 3) za pośrednictwem sieci telekomunikacyjnej funkcjonariuszowi wykonującemu czynności operacyjno-rozpoznawcze posiadającemu pisemne upoważnienie, o którym mowa w pkt 2.

3. W przypadku, o którym mowa w ust. 2 pkt 3, udostępnianie danych, o których mowa w ust. 1, odbywa się bez udziału pracowników przedsiębiorcy telekomunikacyjnego, operatora pocztowego lub usługodawcy świadczącego usługi drogą elektroniczną lub przy niezbędnym ich udziale, jeżeli możliwość taką przewiduje porozumienie zawarte pomiędzy Szefem Krajowej Administracji Skarbowej a tym podmiotem.

4. Udostępnienie danych, o których mowa w ust. 1, może nastąpić za pośrednictwem sieci telekomunikacyjnej, jeżeli sieć ta zapewnia:

- 1) możliwość ustalenia funkcjonariusza wykonującego czynności operacyjno-rozpoznawcze uzyskującego dane, ich rodzaju oraz czasu, w którym zostały uzyskane;
- 2) zabezpieczenie techniczne i organizacyjne uniemożliwiające osobie nieuprawnionej dostęp do danych.

5. Szef Krajowej Administracji Skarbowej i naczelnik urzędu celno-skarbowego prowadzą rejestry wystąpień o uzyskanie danych telekomunikacyjnych, pocztowych i internetowych zawierające informacje identyfikujące jednostkę organizacyjną KAS i funkcjonariusza wykonującego czynności operacyjno-rozpoznawcze uzyskującego te dane, ich rodzaj, cel uzyskania oraz czas, w którym zostały uzyskane. Rejestr prowadzi się w formie elektronicznej, z zachowaniem przepisów o ochronie informacji niejawnych.

Art. 112. 1. W celu zapobiegania lub wykrywania przestępstw skarbowych lub przestępstw, o których mowa w art. 2 ust. 1 pkt 14-16, funkcjonariusze wykonujący czynności operacyjno-rozpoznawcze mogą uzyskiwać:

- 1) dane z wykazu, o których mowa w art. 179 ust. 9 ustawy z dnia 16 lipca 2004 r. - Prawo telekomunikacyjne,
- 2) dane, o których mowa w art. 161 ustawy z dnia 16 lipca 2004 r. - Prawo telekomunikacyjne,
- 3) w przypadku użytkownika, który nie jest osobą fizyczną - numer zakończenia sieci oraz siedzibę lub miejsce wykonywania działalności gospodarczej, firmę lub nazwę i formę organizacyjną tego użytkownika,
- 4) w przypadku stacjonarnej publicznej sieci telekomunikacyjnej, także nazwę miejscowości oraz ulicy, przy której znajduje się zakończenie sieci, udostępnione użytkownikowi

- oraz mogą je przetwarzać bez wiedzy i zgody osoby, której dotyczą.

2. Do udostępniania i przetwarzania danych, o których mowa w ust. 1, art. 111 ust. 2-5 stosuje się.

Art. 113. 1. Kontrolę nad uzyskiwaniem danych telekomunikacyjnych, pocztowych lub internetowych sprawuje sąd okręgowy właściwy dla siedziby organu KAS, któremu udostępniono te dane.

2. Organ KAS, o którym mowa w ust. 1, przekazuje sądowi okręgowemu, o którym mowa w ust. 1, w okresach półrocznych, sprawozdanie obejmujące:

- 1) liczbę przypadków pozyskania w okresie sprawozdawczym danych telekomunikacyjnych, pocztowych lub internetowych oraz rodzaj tych danych;
- 2) kwalifikacje prawne czynów, w związku z zaistnieniem których wystąpiono o dane telekomunikacyjne, pocztowe lub internetowe.

3. W ramach kontroli, o której mowa w ust. 1, sąd okręgowy może zapoznać się z materiałami uzasadniającymi udostępnienie danych telekomunikacyjnych, pocztowych lub internetowych.

4. Sąd okręgowy informuje organ KAS o wyniku kontroli w terminie 30 dni od jej zakończenia.

5. Kontroli, o której mowa w ust. 1, nie podlega uzyskiwanie danych na podstawie art. 112 ust. 1.

6. Naczelnik urzędu celno-skarbowego niezwłocznie przekazuje Szefowi Krajowej Administracji Skarbowej informację o wynikach kontroli, o której mowa w ust. 4.

Art. 114. 1. W celu ustalenia sprawców oraz uzyskania i utrwalenia dowodów przestępstw skarbowych lub przestępstw, o których mowa w art. 2 ust. 1 pkt 14-16, oraz przestępstw ściganych na podstawie ratyfikowanych umów międzynarodowych funkcjonariusze wykonujący czynności operacyjno-rozpoznawcze w toku czynności podejmowanych w ramach czynności operacyjno-rozpoznawczych mają prawo do obserwowania i rejestrowania przy użyciu środków technicznych obrazu zdarzeń w miejscach publicznych oraz dźwięku towarzyszącego tym zdarzeniom.

2. Przepis ust. 1 stosuje się odpowiednio w przypadku nadzoru transgranicznego, o którym mowa w art. 21 Konwencji sporządzonej na podstawie artykułu K.3 Traktatu o Unii Europejskiej w sprawie wzajemnej pomocy i współpracy między administracjami celnymi sporządzonej w Brukseli dnia 18 grudnia 1997 r.

3. Czynności, o których mowa w ust. 1, powinny być wykonywane w sposób możliwie najmniej naruszający dobra osoby, wobec której zostały podjęte.

4. Na sposób prowadzenia czynności, o których mowa w ust. 1, osobie, wobec której były one stosowane, przysługuje, w terminie 7 dni od dnia powzięcia wiadomości o ich stosowaniu, zażalenie do właściwego miejscowo prokuratora okręgowego.

Art. 115. 1. W ramach czynności operacyjno-rozpoznawczych, podejmowanych przez funkcjonariuszy wykonujących czynności operacyjno-rozpoznawcze, w celu wykrycia, ustalenia sprawców oraz uzyskania i utrwalenia dowodów przestępstw:

- 1) skarbowych, jeżeli wartość przedmiotu czynu lub uszczuplenie należności publicznoprawnej przekracza w dacie popełnienia czynu zabronionego pięćdziesięciokrotną wysokość minimalnego wynagrodzenia za pracę określonego na podstawie odrębnych przepisów,
- 2) skarbowych, o których mowa w art. 107 § 1 Kodeksu karnego skarbowego,
- 3) przeciwko obrotowi gospodarczemu, powodujących szkodę majątkową, jeżeli wysokość szkody przekracza w dacie popełnienia czynu zabronionego pięćdziesięciokrotną wysokość minimalnego wynagrodzenia za pracę określonego na podstawie odrębnych przepisów,

- 4) przeciwko mieniu, jeżeli wartość mienia przekracza w dacie popełnienia czynu zabronionego pięćdziesięciokrotną wysokość minimalnego wynagrodzenia za pracę określonego na podstawie odrębnych przepisów,
- 5) określonych w przepisach art. 258, art. 270, art. 271, art. 273 Kodeksu karnego w związku z którymi nastąpiło uszczuplenie lub narażenie na uszczuplenie należności publicznoprawnej przekraczające pięćdziesięciokrotną wysokość minimalnego wynagrodzenia za pracę określonego na podstawie odrębnych przepisów,
- 6) określonych w art. 228-231 Kodeksu karnego, popełnionych przez osoby zatrudnione albo pełniące służbę w jednostkach organizacyjnych KAS, w związku z wykonywaniem czynności służbowych,
- 7) przestępstw określonych w art. 229 Kodeksu karnego, popełnionych przez osoby niezatrudnione albo niepełniące służby w jednostkach organizacyjnych KAS, w związku z wykonywaniem czynności służbowych przez osoby, o których mowa w pkt 6,
- 8) ściganych na mocy umów międzynarodowych ratyfikowanych za uprzednią zgodą wyrażoną w ustawie, określonych w polskiej ustawie karnej

- jeżeli inne środki okazały się bezskuteczne albo będą nieprzydatne, Sąd Okręgowy w Warszawie, zwany dalej „Sądem”, na pisemny wniosek Szefa Krajowej Administracji Skarbowej, złożony po uzyskaniu pisemnej zgody Prokuratora Generalnego, może, w drodze postanowienia, zarządzić kontrolę operacyjną.

2. Wniosek, o którym mowa w ust. 1, przedstawia się wraz z materiałami uzasadniającymi potrzebę zastosowania kontroli operacyjnej.

3. W przypadkach niecierpiących zwłoki, gdy zachodzi obawa utraty informacji lub zatarcia albo zniszczenia dowodów przestępstwa, Szef Krajowej Administracji Skarbowej może zarządzić, po uzyskaniu pisemnej zgody Prokuratora Generalnego, kontrolę operacyjną, zwracając się jednocześnie do Sądu z pisemnym wnioskiem o wydanie postanowienia w tej sprawie. W razie nieudzielenia przez Sąd zgody, w terminie 5 dni od dnia zarządzenia kontroli operacyjnej, Szef Krajowej Administracji Skarbowej wstrzymuje kontrolę operacyjną oraz zarządza niezwłoczne protokolarne, komisyjne zniszczenie materiałów zgromadzonych podczas jej stosowania.

4. Kontrola operacyjna prowadzona jest niejawnie i polega na:

- 1) uzyskiwaniu i utrwalaniu treści rozmów prowadzonych przy użyciu środków technicznych, w tym za pomocą sieci telekomunikacyjnych;

- 2) uzyskiwaniu i utrwalaniu obrazu lub dźwięku osób z pomieszczeń, środków transportu lub miejsc innych niż miejsca publiczne;
- 3) uzyskiwaniu i utrwalaniu treści korespondencji, w tym korespondencji prowadzonej za pomocą środków komunikacji elektronicznej;
- 4) uzyskiwaniu i utrwalaniu danych zawartych w informatycznych nośnikach danych, telekomunikacyjnych urządzeniach końcowych, systemach informatycznych i teleinformatycznych;
- 5) uzyskiwaniu dostępu i kontroli zawartości przesyłek.

5. Wniosek, o którym mowa w ust. 1, powinien zawierać w szczególności:

- 1) numer sprawy i jej kryptonim, jeżeli został jej nadany;
- 2) opis przestępstwa z podaniem, w miarę możliwości, jego kwalifikacji prawnej;
- 3) okoliczności uzasadniające potrzebę zastosowania kontroli operacyjnej, w tym stwierdzonej bezskuteczności lub nieprzydatności innych środków;
- 4) dane osoby lub inne dane, pozwalające na jednoznaczne określenie podmiotu lub przedmiotu, wobec którego stosowana będzie kontrola operacyjna, ze wskazaniem miejsca lub sposobu jej stosowania;
- 5) cel, czas i zakres kontroli operacyjnej.

6. Kontrolę operacyjną zarządza się na okres nie dłuższy niż 3 miesiące. Sąd może, na pisemny wniosek Szefa Krajowej Administracji Skarbowej, złożony po uzyskaniu pisemnej zgody Prokuratora Generalnego, wydać postanowienie o jednorazowym przedłużeniu kontroli operacyjnej, na okres nie dłuższy niż kolejne 3 miesiące, jeżeli nie ustały przyczyny zarządzenia tej kontroli.

7. W uzasadnionych przypadkach, gdy podczas stosowania kontroli operacyjnej pojawią się nowe okoliczności istotne dla wykrycia przestępstwa lub przestępstwa skarbowego albo ustalenia sprawców i uzyskania dowodów takich przestępstw, Sąd, na pisemny wniosek Szefa Krajowej Administracji Skarbowej, złożony po uzyskaniu pisemnej zgody Prokuratora Generalnego, może, również po upływie okresów, o których mowa w ust. 6, wydawać kolejne postanowienia o przedłużeniu kontroli operacyjnej na następujące po sobie okresy, których łączna długość nie może przekraczać 12 miesięcy.

8. Do wniosków, o których mowa w ust. 3, 6 i 7, stosuje się odpowiednio ust. 2 i 5. Sąd przed wydaniem postanowienia, o którym mowa w ust. 1, 3, 6 lub 7, zapoznaje się z materiałami uzasadniającymi wniosek, w szczególności zgromadzonymi podczas stosowania kontroli operacyjnej zarządzanej w tej sprawie.

9. Wnioski, o których mowa w ust. 1, 3, 6 i 7, Sąd rozpoznaje na posiedzeniu, jednoosobowo, przy czym czynności Sądu związane z rozpoznawaniem tych wniosków są wykonywane w warunkach przewidzianych dla przekazywania, przechowywania i udostępniania informacji niejawnych oraz z odpowiednim zastosowaniem przepisów wydanych na podstawie art. 181 § 2 Kodeksu postępowania karnego. W posiedzeniu Sądu może wziąć udział wyłącznie Prokurator Generalny lub upoważniony przez niego prokurator oraz przedstawiciel Szefa Krajowej Administracji Skarbowej.

10. Przedsiębiorca telekomunikacyjny, operator pocztowy oraz usługodawca świadczący usługi drogą elektroniczną są obowiązani do zapewnienia na własny koszt warunków technicznych i organizacyjnych umożliwiających prowadzenie kontroli operacyjnej.

11. Usługodawca świadczący usługi drogą elektroniczną będący mikro lub małym przedsiębiorcą w rozumieniu przepisów ustawy z dnia 2 lipca 2004 r. o swobodzie działalności gospodarczej zapewnia na własny koszt warunki techniczne i organizacyjne umożliwiające prowadzenie kontroli operacyjnej stosownie do posiadanej infrastruktury.

12. Kontrola operacyjna powinna być zakończona niezwłocznie po ustaniu przyczyn jej zarządzenia, najpóźniej jednak z upływem okresu, na który została wprowadzona.

13. Szef Krajowej Administracji Skarbowej informuje Prokuratora Generalnego o wynikach kontroli operacyjnej po jej zakończeniu, a na jego żądanie również o przebiegu tej kontroli, przedstawiając zebrane w jej toku materiały.

14. Osobie, w stosunku do której była stosowana kontrola operacyjna, nie udostępnia się materiałów zgromadzonych podczas stosowania kontroli operacyjnej. Przepis nie narusza uprawnień wynikających z art. 321 Kodeksu postępowania karnego.

15. Sąd, Prokurator Generalny, Szef Krajowej Administracji Skarbowej prowadzą odpowiednio rejestry postanowień, pisemnych zgód, zarządzeń i wniosków dotyczących kontroli operacyjnej. Rejestry prowadzi się w formie elektronicznej, z zachowaniem przepisów o ochronie informacji niejawnych.

16. Na postanowienia Sądu, o których mowa w:

- 1) ust. 1, 3, 6 i 7 - zażalenie przysługuje Szefowi Krajowej Administracji Skarbowej;
- 2) ust. 3 - zażalenie przysługuje Prokuratorowi Generalnemu.

17. Do zażeń, o których mowa w ust. 16, stosuje się odpowiednio przepisy Kodeksu postępowania karnego.

18. Minister właściwy do spraw finansów publicznych w porozumieniu z Ministrem Sprawiedliwości oraz ministrem właściwym do spraw informatyzacji określi, w drodze

rozporządzenia, sposób dokumentowania kontroli operacyjnej oraz przechowywania i przekazywania wniosków i postanowień, a także przechowywania, przekazywania oraz przetwarzania i niszczenia materiałów uzyskanych podczas stosowania tej kontroli oraz wzory stosowanych druków i rejestrów, uwzględniając potrzebę zapewnienia niejawnego charakteru podejmowanych czynności i uzyskanych materiałów.

Art. 116. 1. W ramach czynności operacyjno-rozpoznawczych podejmowanych w celu wykrycia, ustalenia sprawców oraz uzyskania i utrwalenia dowodów przestępstw, o których mowa w art. 115 ust. 1 oraz przestępstw ściganych na podstawie ratyfikowanych umów międzynarodowych, Szef Krajowej Administracji Skarbowej albo naczelnik urzędu celno-skarbowego może zarządzić niejawne nadzorowanie wytwarzania, przemieszczania i przechowywania przedmiotów przestępstwa oraz obrotu nimi, jeżeli nie stworzy to zagrożenia dla życia lub zdrowia ludzkiego.

2. O zarządzeniu, o którym mowa w ust. 1, Szef Krajowej Administracji Skarbowej albo naczelnika urzędu celno-skarbowego zawiadamia niezwłocznie, odpowiednio Prokuratora Generalnego albo prokuratora okręgowego właściwego ze względu na siedzibę naczelnika urzędu celno-skarbowego, który może nakazać zaniechanie tych czynności w każdym czasie.

3. Organ KAS, o którym mowa w ust. 1, na bieżąco informuje właściwego prokuratora o wynikach przeprowadzonych czynności.

4. Stosownie do zarządzenia, o którym mowa w ust. 1, organy i instytucje publiczne oraz przedsiębiorcy są obowiązani dopuścić do dalszego przewozu przesyłki zawierające przedmioty przestępstwa w stanie nienaruszonym lub po ich usunięciu albo zastąpieniu w całości lub w części.

5. Szef Krajowej Administracji Skarbowej oraz naczelnik urzędu celno-skarbowego prowadzą rejestry zarządzeń. Rejestry prowadzi się w formie elektronicznej, z zachowaniem przepisów o ochronie informacji niejawnych.

6. Przepis ust. 1-4 stosuje się odpowiednio w przypadku dostawy kontrolowanej, o której mowa w art. 22 Konwencji sporządzonej na podstawie artykułu K.3 Traktatu o Unii Europejskiej w sprawie wzajemnej pomocy i współpracy między administracjami celnymi sporządzonej w Brukseli dnia 18 grudnia 1997 r.

7. Minister właściwy do spraw finansów publicznych w porozumieniu z Ministrem Sprawiedliwości określi, w drodze rozporządzenia, sposób przeprowadzania i dokumentowania czynności, o których mowa w ust. 1, oraz wzory stosowanych druków i

rejestrów, uwzględniając potrzebę zapewnienia niejawnego charakteru podejmowanych czynności i uzyskanych materiałów.

Art. 117. Nie popełnia przestępstwa, kto, będąc do tego uprawnionym, wykonuje czynności określone w art. 116 ust. 1.

Art. 118. 1. Dane, o których mowa w art. 111 ust. 1, art. 112 ust.1 oraz materiały uzyskane w trybie art. 110 ust. 1, art. 114 ust. 1, art. 116 ust. 1, które:

- 1) zawierają informacje mające znaczenie dla kontroli celno-skarbowej, postępowania podatkowego, postępowania w sprawach celnych lub postępowania w sprawach o przestępstwa skarbowe oraz przestępstwa, o których mowa w art. 2 ust. 1 pkt 14-16, są przekazywane właściwemu miejscowo organowi KAS;
- 2) zawierają dowody pozwalające na wszczęcie albo mające znaczenie dla postępowania w sprawie o przestępstwo inne niż określone w pkt 1, odpowiednio Szef Krajowej Administracji Skarbowej albo naczelnik urzędu celno-skarbowego przekazuje Prokuratorowi Generalnemu albo prokuratorowi okręgowemu właściwemu miejscowo, ze względu na siedzibę naczelnika urzędu celno-skarbowego.

2. Materiały zgromadzone w trybie kontroli operacyjnej, które zawierają informacje mające znaczenie dla kontroli celno-skarbowej, postępowania podatkowego, postępowania w sprawach celnych lub postępowania w sprawach o przestępstwa skarbowe oraz przestępstwa, o których mowa w art. 2 ust. 1 pkt 14-16, są przekazywane właściwemu miejscowo organowi KAS.

3. W przypadku gdy materiały uzyskane w toku kontroli operacyjnej:

- 1) zawierają informacje, o których mowa w art. 178 Kodeksu postępowania karnego Szef Krajowej Administracji Skarbowej zarządza ich niezwłoczne, komisyjne i protokolarne zniszczenie;
- 2) mogą zawierać informacje, o których mowa w art. 178a i art. 180 § 3 Kodeksu postępowania karnego, z wyłączeniem informacji o przestępstwach, o których mowa w art. 240 § 1 Kodeksu karnego albo informacje stanowiące tajemnice związane z wykonywaniem zawodu lub funkcji, o których mowa w art. 180 § 2 Kodeksu postępowania karnego, Szef Krajowej Administracji Skarbowej przekazuje Prokuratorowi Generalnemu te materiały.

4. W przypadku, o którym mowa w ust. 3 pkt 2, Prokurator Generalny niezwłocznie po otrzymaniu materiałów, kieruje je do Sądu, wraz z wnioskiem o:

- 1) stwierdzenie, które z przekazanych materiałów zawierają informacje, o których mowa w ust. 3 pkt 2;
- 2) dopuszczenie do wykorzystania w postępowaniu w sprawie o przestępstwo lub przestępstwo skarbowe materiałów zawierających informacje stanowiące tajemnice związane z wykonywaniem zawodu lub funkcji, o których mowa w art. 180 § 2 Kodeksu postępowania karnego nieobjęte zakazami, określonymi w art. 178a i art. 180 § 3 Kodeksu postępowania karnego, z wyłączeniem informacji o przestępstwach, o których mowa w art. 240 § 1 Kodeksu karnego.

5. Sąd, niezwłocznie po złożeniu wniosku przez Prokuratora Generalnego, wydaje postanowienie o dopuszczeniu do wykorzystania w postępowaniu w sprawie o przestępstwo lub przestępstwo skarbowe materiałów, o których mowa w ust. 3 pkt 2, gdy jest to niezbędne dla dobra wymiaru sprawiedliwości, a okoliczność nie może być ustalona na podstawie innego dowodu, a także zarządza niezwłoczne zniszczenie materiałów, których wykorzystanie w sprawie o przestępstwo lub przestępstwo skarbowe jest niedopuszczalne.

6. Na postanowienie Sądu w przedmiocie dopuszczenia do wykorzystania w postępowaniu w sprawie o przestępstwo lub przestępstwo skarbowe, materiałów, o których mowa w ust. 3 pkt 2, Prokuratorowi Generalnemu przysługuje zażalenie. Do zażalenia stosuje się odpowiednio przepisy Kodeksu postępowania karnego.

7. W postępowaniu przed Sądem, w odniesieniu do materiałów zgromadzonych podczas stosowania kontroli operacyjnej oraz niejawnego nadzorowania wytwarzania, przemieszczania i przechowywania przedmiotów przestępstwa oraz obrotu nimi, stosuje się odpowiednio art. 393 § 1 zdanie pierwsze Kodeksu postępowania karnego.

Art. 119. 1. Dane, o których mowa w art. 111 ust. 1 i art. 112 ust. 1 oraz materiały uzyskane na podstawie art. 114 ust. 1, art. 115 ust. 1 i 3 oraz art. 116 ust. 1, niezawierające dowodów pozwalających na wszczęcie postępowania w sprawie o przestępstwo lub przestępstwo skarbowe albo nie mające znaczenia dla kontroli celno-skarbowej, postępowania podatkowego lub postępowania w sprawach celnych, a także materiały uzyskane w wyniku kontroli operacyjnej, o których mowa w art. 118 ust. 5, których zniszczenie zarządził Sąd, podlegają niezwłocznemu, komisijnemu i protokolarnemu zniszczeniu.

2. Zniszczenie, o którym mowa w ust. 1 z wyjątkiem materiałów, których zniszczenie zarządza Sąd, zarządza:

- 1) w odniesieniu do danych, o których mowa w art. 111 ust. 1, art. 112 ust. 1 oraz materiałów uzyskanych na podstawie art. 114 ust. 1 i art. 116 ust. 1, odpowiednio Szef Krajowej Administracji Skarbowej albo naczelnik urzędu celno-skarbowego;
- 2) w odniesieniu do materiałów uzyskanych na podstawie art. 115 ust. 1 i 3 Szef Krajowej Administracji Skarbowej.

3. O wydaniu i wykonaniu zarządzenia dotyczącego zniszczenia danych, o których mowa w art. 111 ust. 1 i art. 112 ust. 1 oraz materiałów uzyskanych na podstawie art. 115 ust. 1 i 2 i art. 116 ust. 1, a także materiałów uzyskanych w wyniku kontroli operacyjnej, o których mowa w art. 118 ust. 5, których zniszczenie zarządził Sąd, odpowiednio Szef Krajowej Administracji Skarbowej albo naczelnik urzędu celno-skarbowego niezwłocznie informuje Prokuratora Generalnego albo prokuratora okręgowego właściwego ze względu na siedzibę naczelnika urzędu celno-skarbowego.

Art. 120. Informacje uzyskane w toku czynności operacyjno-rozpoznawczych oraz dane, o których mowa w art. 111 ust. 1 i art. 112 ust. 1, udostępnia się organom, służbom i instytucjom państwowym uprawnionym do wykonywania czynności operacyjno-rozpoznawczych.

Art. 121. Informacje uzyskane w toku czynności operacyjno-rozpoznawczych oraz dane, o których mowa w art. 111 ust. 1 i art. 112 ust. 1, mogą być udostępniane, także za pomocą informatycznych nośników danych, przez organy KAS, na zasadzie wzajemności, zagranicznym instytucjom lub międzynarodowym organizacjom zajmującym się zadaniami tożsamymi z zadaniami realizowanymi w ramach czynności określonych w niniejszym rozdziale. Przekazywanie informacji i danych następuje w trybie określonym w porozumieniach zawartych z instytucjami zagranicznymi lub międzynarodowymi organizacjami przez Szefa Krajowej Administracji Skarbowej.

Art. 122. Szef Krajowej Administracji Skarbowej oraz naczelnik urzędu celno-skarbowego w zakresie realizacji ustawowych zadań, o których mowa w art. 110 ust. 1, współdziałają z organami, służbami i instytucjami państwowymi uprawnionymi do wykonywania czynności operacyjno-rozpoznawczych oraz właściwymi organami i instytucjami państw członkowskich Unii Europejskiej, a także, w przypadkach i na zasadach określonych w odrębnych ustawach, z innymi organami.

Art. 123. 1. W zakresie niezbędnym do realizacji zadań, o których mowa w art. 110 ust. 1, Szef Krajowej Administracji Skarbowej oraz naczelnik urzędu celno-skarbowego mogą:

- 1) uzyskiwać informacje i dane, w tym także niejawnie, gromadzić je, sprawdzać i przetwarzać, w tym dane osobowe, bez wiedzy i zgody osoby, której te dane dotyczą;
- 2) nieodpłatnie uzyskiwać, gromadzić i przetwarzać dane ze zbiorów danych, w tym zbiorów danych osobowych, prowadzonych przez organy władzy publicznej oraz państwowe lub samorządowe jednostki organizacyjne.

2. Administrator danych, o których mowa w ust. 1 pkt 2, jest obowiązany udostępnić dane funkcjonariuszowi wykonującemu czynności operacyjno-rozpoznawcze na podstawie imiennego upoważnienia organu, o którym mowa w ust. 1. Informacja o udostępnieniu tych danych podlega ochronie na podstawie przepisów o ochronie informacji niejawnych.

3. Administrator zbioru danych, o którym mowa w ust. 1 pkt 2, może, w drodze decyzji, wyrazić zgodę na udostępnianie za pomocą urządzeń telekomunikacyjnych informacji zgromadzonych w tych zbiorach organowi KAS, o którym mowa w ust. 1, bez konieczności składania wymaganych odrębnymi przepisami wniosków lub zapytań, jeżeli organ ten posiada:

- 1) urządzenia umożliwiające odnotowanie w systemie, kto, kiedy, w jakim celu oraz jakie dane uzyskał;
- 2) zabezpieczenia techniczne i organizacyjne uniemożliwiające wykorzystanie danych niezgodnie z celem ich uzyskania.

4. Przepisy ust. 2 i 3 stosuje się odpowiednio do danych osobowych i innych informacji uzyskiwanych w toku czynności operacyjno-rozpoznawczych przez uprawnione do tego organy, służby i instytucje państwowe.

5. Dane osobowe przechowuje się przez okres, w którym są niezbędne dla realizacji ustawowych zadań wykonywanych przez organy KAS. Organy KAS dokonują weryfikacji tych danych nie rzadziej niż co 5 lat od dnia ich uzyskania, usuwając dane zbędne.

Art. 124. Minister właściwy do spraw finansów publicznych w porozumieniu z Ministrem Sprawiedliwości określi, w drodze rozporządzenia, wzór upoważnienia, o którym mowa w art. 123 ust. 2 uwzględniając niezbędne dane funkcjonariusza wykonującego czynności operacyjno-rozpoznawcze oraz oznaczenie administratora danych, o którym mowa w art. 123 ust. 3, oraz zakres, warunki i tryb przekazywania informacji.

Art. 125. 1. Funkcjonariusz wykonujący czynności operacyjno-rozpoznawcze przy wykonywaniu tych czynności może korzystać z pomocy innych osób. Zabronione jest ujawnianie danych o osobie udzielającej pomocy funkcjonariuszowi przy wykonywaniu czynności operacyjno-rozpoznawczych.

2. Szef Krajowej Administracji Skarbowej jest obowiązany ujawnić dane o osobie, o której mowa w ust. 1, na wniosek Pierwszego Prezesa Sądu Najwyższego, w przypadku wszczęcia postępowania w sprawie o przestępstwo przeciwko pokojowi, ludzkości oraz przestępstwo wojenne, o zbrodnię przeciwko życiu lub o występki przeciwko życiu lub zdrowiu, gdy jego następstwem była śmierć człowieka, a także w przypadku uzasadnionego podejrzenia popełnienia przez tę osobę przestępstwa ściganego z oskarżenia publicznego w związku z uczestnictwem w czynnościach operacyjno-rozpoznawczych.

3. Osobom, o których mowa w ust. 1, za udzielenie pomocy może być przyznane wynagrodzenie.

4. Jeżeli w czasie korzystania lub w związku z korzystaniem przez funkcjonariuszy wykonujących czynności operacyjno-rozpoznawcze z pomocy osoby, o której mowa w ust. 1, osoba ta poniosła uszczerbek na zdrowiu przysługuje jej odszkodowanie na zasadach określonych w kodeksie cywilnym.

5. Jeżeli w czasie korzystania lub w związku z korzystaniem przez funkcjonariuszy wykonujących czynności operacyjno-rozpoznawcze z pomocy osoby, o której mowa w ust. 1, osoba ta utraciła życie jej spadkobiercom przysługuje odszkodowanie na zasadach określonych w kodeksie cywilnym.

Art. 126. Szef Krajowej Administracji Skarbowej przedstawia corocznie Sejmowi i Senatowi informację o działalności określonej w art. 110-119.

Art. 127. 1. Koszty podejmowanych czynności operacyjno-rozpoznawczych oraz szkoleń specjalistycznych, w zakresie których, ze względu na ochronę określoną w art. 128 ust. 1, nie stosuje się przepisów o zamówieniach publicznych, finansach publicznych i rachunkowości, a także odszkodowania oraz wynagrodzenia, o których mowa w art. 125 ust. 3-5, są pokrywane z tworzonego na ten cel funduszu operacyjnego, którym dysponuje Szef Krajowej Administracji Skarbowej. Środki na ten fundusz są corocznie zapewniane w budżecie Szefa Krajowej Administracji Skarbowej.

2. Szef Krajowej Administracji Skarbowej określi, w drodze zarządzenia, sposób dysponowania funduszem operacyjnym, o którym mowa w ust. 1, uwzględniając przepisy o ochronie informacji niejawnych. Zarządzenie nie podlega ogłoszeniu.

Art. 128. 1. Szef Krajowej Administracji Skarbowej zapewnia ochronę form, środków i metod wykonywania czynności operacyjno-rozpoznawczych, własnych obiektów i danych identyfikujących funkcjonariuszy wykonujących czynności operacyjno-rozpoznawcze. Udzielenie informacji dotyczących tych czynności może nastąpić wyłącznie na żądanie sądu lub prokuratora, skierowane z powodu uzasadnionego podejrzenia popełnienia, w związku z prowadzonymi czynnościami operacyjno-rozpoznawczymi, przestępstwa ściganego z oskarżenia publicznego, z zastrzeżeniem zachowania zasad określonych w przepisach o ochronie informacji niejawnych.

2. Przy wykonywaniu czynności operacyjno-rozpoznawczych funkcjonariusze mogą posługiwać się dokumentami, które uniemożliwiają ustalenie danych ich identyfikujących oraz środków, którymi posługują się przy wykonywaniu zadań służbowych.

3. Nie popełnia przestępstwa:

- 1) kto poleca sporządzenie lub kieruje sporządzeniem dokumentów, o których mowa w ust. 2;
- 2) kto sporządza dokumenty, o których mowa w ust. 2;
- 3) kto udziela pomocy w sporządzeniu dokumentów, o których mowa w ust. 2;
- 4) funkcjonariusz, posługujący się przy wykonywaniu czynności operacyjno-rozpoznawczych dokumentami, o których mowa w ust. 2.

4. Organy administracji publicznej są obowiązane w granicach swojej właściwości do udzielania właściwym organom KAS niezbędnej pomocy w zakresie wydawania i zabezpieczania dokumentów, o których mowa w ust. 2.

5. Minister właściwy do spraw finansów publicznych określi, w drodze rozporządzenia, rodzaje, tryb wydawania i sposób posługiwania się i przechowywania dokumentów, o których mowa w ust. 2 z uwzględnieniem wymogów dotyczących ochrony informacji niejawnych.

Art. 129. Szef Krajowej Administracji Skarbowej może upoważnić Zastępcę Szefa Krajowej Administracji Skarbowej do:

- 1) składania wniosków, o których mowa w art. 115 ust. 1, 3, 6 i 7 lub do zarządzenia kontroli operacyjnej w trybie określonym w art. 115 ust. 3;
- 2) zarządzania czynności, o których mowa w art. 116 ust. 1;

- 3) wykonywania innych czynności związanych z realizacją uprawnień określonych w art. 110-126 i art. 128.

Art. 130. 1. Funkcjonariusze w związku z realizacją zadań, o których mowa w art. 2 ust. 1 pkt 1, 2, 13-16, art. 14 ust. 1 pkt 7 i 18 oraz art. 33 ust. 1 pkt 14 oprócz uprawnień określonych w art. 62 mają prawo do:

- 1) zatrzymywania i przeszukiwania osób, zatrzymywania rzeczy oraz przeszukiwania lokali mieszkalnych, pomieszczeń i innych miejsc, bagażu, ładunku, środków transportu i statków w trybie i przypadkach określonych w przepisach Kodeksu postępowania karnego;
- 2) zatrzymywania i przeszukiwania urządzeń zawierających dane informatyczne lub systemów informatycznych, w zakresie danych przechowywanych w tych urządzeniach lub systemach albo na nośnikach, w tym korespondencji przesyłanej pocztą elektroniczną w trybie i przypadkach określonych w przepisach Kodeksu postępowania karnego;
- 3) zatrzymywania osób wskutek pościgu, o którym mowa w artykule 20 Konwencji sporządzonej na podstawie artykułu K.3 Traktatu o Unii Europejskiej w sprawie wzajemnej pomocy i współpracy między administracjami celnymi, sporządzonej w Brukseli dnia 18 grudnia 1997 r., w celu niezwłocznego przekazania ich funkcjonariuszom administracji celnej właściwego państwa członkowskiego;
- 4) zatrzymywania osób i przedmiotów, których dane wprowadzone zostały do systemów, o których mowa w ustawie z dnia 24 sierpnia 2007 r. o udziale Rzeczypospolitej Polskiej w Systemie Informacyjnym Schengen oraz Wizowym Systemie Informacyjnym (Dz. U. z 2014 r. poz. 1203 oraz z 2015 r. poz. 1607), w celu podjęcia wnioskowanych we wpisie działań albo do bezzwłocznego przekazania osoby lub przedmiotu uprawnionemu organowi;
- 5) konwoju, o którym mowa w art. 4 pkt 3 lit. c-g ustawy z dnia 24 maja 2013 r. o środkach przymusu bezpośredniego i broni palnej (Dz. U. poz. 628, z późn. zm.²⁶⁾);
- 6) nakładania grzywien w drodze mandatu karnego za wykroczenia i wykroczenia skarbowe, na zasadach określonych w ustawie z dnia 24 sierpnia 2001 r. – Kodeks

²⁶⁾ Zmiany wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 2013 r. poz. 1165 oraz z 2014 r. poz. 24 i 1199.

postępowania w sprawach o wykroczenia (Dz. U. z 2013 r. poz. 395, z późn. zm.²⁷⁾) i Kodeksie karnym skarbowym;

7) zwracania się o niezbędną pomoc do innych jednostek organizacyjnych, przedsiębiorców i organizacji społecznych, jak również zwracania się w nagłych wypadkach do każdej osoby o udzielenie doraźnej pomocy, w ramach obowiązujących przepisów prawa;

2. Na sposób przeprowadzenia czynności, o których mowa w ust. 1 pkt 2-5, w terminie 7 dni od dnia ich dokonania, przysługuje zażalenie do prokuratora właściwego ze względu na miejsce przeprowadzenia czynności. Do zażalenia stosuje się przepisy Kodeksu postępowania karnego w zakresie dotyczącym postępowania odwoławczego.

Art. 131. 1. W toku wykonywania czynności służbowych funkcjonariusze są zobowiązani do poszanowania godności człowieka oraz respektowania innych praw i wolności obywatelskich.

2. Funkcjonariusze są zobowiązani do wykonywania czynności służbowych w sposób możliwie najmniej naruszający dobra osobiste i majątkowe osób i przedsiębiorców, których te czynności dotyczą.

3. Zatrzymanie osoby może być zastosowane tylko wówczas, gdy inne środki okazały się bezcelowe lub nieskuteczne. Osobę zatrzymaną po wykonaniu niezbędnych czynności procesowych należy niezwłocznie doprowadzić do najbliższej jednostki Policji lub Straży Granicznej lub zwolnić po ustaniu przyczyn zatrzymania.

4. W razie uzasadnionej potrzeby zatrzymaną osobę należy niezwłocznie poddać badaniu lekarskiemu lub udzielić jej pierwszej pomocy medycznej.

5. Osobie zatrzymanej lub osobie, wobec której dokonano przeszukania, przysługują uprawnienia odpowiednio osoby zatrzymanej lub osoby, której prawa zostały naruszone, przewidziane w Kodeksie postępowania karnego.

6. Minister właściwy do spraw finansów publicznych w porozumieniu z ministrem właściwym do spraw zdrowia określi, w drodze rozporządzenia, tryb przeprowadzania badań lekarskich, o których mowa w ust. 4, przypadki uzasadniające potrzebę niezwłocznego udzielenia osobie zatrzymanej pierwszej pomocy medycznej lub potrzebę poddania jej

²⁷⁾ Zmiany tekstu jednolitego wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 2013 r. poz. 765 i 1247, z 2014 r. poz. 486, 579, 786 i 969, z 2015 r. poz. 21, 396, 841, 1186, 1269, 1549, 1707 i 1855 oraz z 2016 r. poz. 178 i 437.

niezbędnym badaniom lekarskim, a także czas i organizację tych badań oraz sposób ich dokumentowania, mając na celu ochronę zdrowia osoby zatrzymanej.

Art. 132. Rada Ministrów określi, w drodze rozporządzenia, sposób wykonywania czynności, o których mowa w art. 130 ust. 1 pkt 1 i 3 oraz art. 131 ust. 3 oraz tryb i zakres współpracy Służby Celno-Skarbowej z Policją i Strażą Graniczną, uwzględniając potrzebę zapewnienia odpowiedniej skuteczności podejmowanych przez funkcjonariuszy czynności, a także potrzebę ochrony dóbr osobistych i praw majątkowych osoby, wobec której zostały podjęte.

Art. 133. 1. Zatrzymywanie statków przemieszczających się po morskich wodach wewnętrznych, morzu terytorialnym lub wodach śródlądowych może być dokonane tylko przez pełniące służbę, oznakowane jednostki pływające KAS, zwane dalej „jednostkami pływającymi”.

2. Zatrzymanie statku w strefie przyległej przez jednostki pływające może nastąpić jedynie w celu zapobiegania naruszaniu przepisów celnych na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej.

3. Dowódca jednostki pływającej na morskich wodach wewnętrznych, morzu terytorialnym, strefie przyległej i śródlądowych drogach wodnych ma prawo:

- 1) wezwać statek do zmniejszenia prędkości przepływu, zatrzymania się do kontroli oraz zastosowania się do wskazanego kursu przepływu;
- 2) zatrzymać statek, wejść na jego pokład, sprawdzić dokumenty dotyczące statku i ładunku, wylegitymować załogę statku oraz znajdujących się na nim pasażerów, zbadać ładunek i przeszukać pomieszczenia statku, a także zatrzymać osobę podejrzaną o popełnienie przestępstwa;
- 3) zmusić statek do zawinięcia do wskazanego portu, jeżeli kapitan nie stosuje się do wydanych poleceń.

4. Dowódca jednostki pływającej ma prawo do podejmowania działań, o których mowa w ust. 3, w szczególności, gdy statek:

- 1) przyjmuje na pokład lub wysadza osoby wbrew obowiązującym przepisom lub dokonuje załadunku lub wyładunku towarów poza miejscami do tego wyznaczonymi;
- 2) opuszcza port bez kontroli;
- 3) zachodzi obawa, że nawiązuje łączność z wybrzeżem;
- 4) zakotwicza poza miejscem do tego przeznaczonym.

5. W celu zatrzymania statku dowódca jednostki pływającej, z odległości umożliwiającej odebranie sygnału, przekazuje wizualny i dźwiękowy sygnał polecający zatrzymanie się statku.

6. Jednostki pływające, w celu zatrzymywania statków, stosują sygnały międzynarodowego kodu sygnałowego, zapalając światło niebieskie błyskowe widoczne dookoła widnokręgu.

7. W przypadku, gdy mimo wezwania do zatrzymania, o którym mowa w ust. 3 pkt 1 i 2, statek nie zatrzyma się, dowódca jednostki pływającej wzywa jednostkę pływającą Straży Granicznej w celu udzielenia pomocy przy zatrzymaniu statku.

8. Jeżeli przed podjęciem czynności kontrolnych uzyskano wiarygodne informacje wskazujące na możliwość niezatrzymania się statku lub możliwość ostrzelania lub wystąpienia zagrożenia przejęcia jednostki pływającej, właściwy naczelnik urzędu celno-skarbowego może wystąpić z wnioskiem o przydzielenie jednostce pływającej asysty jednostki pływającej Straży Granicznej.

9. Przepisów ust. 1-8 nie stosuje się do jednostek pływających określonych w przepisach wydanych na podstawie art. 6 ust. 3 ustawy z dnia 21 marca 1991 r. o obszarach morskich Rzeczypospolitej Polskiej i administracji morskiej (Dz. U. z 2013 r. poz. 934, z późn. zm.²⁸⁾) oraz w przypadku czynności wykonywanych przez naczelnika urzędu celno-skarbowego, zgodnie z przepisami wydanymi na podstawie ust. 12.

10. Jednostki pływające w czasie wykonywania zadań podnoszą jako banderę flagę państwową z godłem Rzeczypospolitej Polskiej oraz, w celu identyfikacji, flagę naczelnika urzędu celno-skarbowego określoną w odrębnych przepisach.

11. Minister właściwy do spraw finansów publicznych określi, w drodze rozporządzenia, sposób oznakowania jednostek pływających, uwzględniając zapewnienie ich identyfikacji.

12. Rada Ministrów określi, w drodze rozporządzenia, szczegółowe warunki i tryb współdziałania Służby Celno-Skarbowej i Straży Granicznej w zakresie zadań wykonywanych na podstawie ust. 7 i 8, uwzględniając konieczność zapewnienia bezpieczeństwa i zdrowia funkcjonariuszy, przestrzegania przepisów prawa oraz sprawnego wykonywania kontroli.

²⁸⁾ Zmiany tekstu jednolitego wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 2013 r. poz. 1014, z 2015 r. poz. 1642 oraz z 2016 r. poz. 266.

Art. 134. 1. Dane dotyczące osób korzystających z usług pocztowych oraz dane dotyczące faktu i okoliczności świadczenia lub korzystania z tych usług mogą być ujawnione organom KAS i przez nie przetwarzane wyłącznie w celu realizacji zadań, o których mowa w art. 2 ust. 1 pkt 2 i 13-16.

2. Ujawnianie danych, o których mowa w ust. 1, następuje na:

- 1) pisemny wniosek Szefa Krajowej Administracji Skarbowej lub naczelnika urzędu celno-skarbowego;
- 2) żądanie funkcjonariusza mającego pisemne upoważnienie osób, o których mowa w pkt 1. Operatorzy pocztowi są obowiązani do udostępniania danych określonych w ust. 1 funkcjonariuszowi wskazanemu we wniosku organu KAS.

3. Udostępnianie danych, o których mowa w ust. 1, następuje na koszt operatora pocztowego.

Art. 135. Komórki organizacyjne KAS oraz funkcjonariusze otrzymują uzbrojenie oraz wyposażenie w tym wyposażenie specjalne niezbędne do wykonywania przez funkcjonariuszy czynności służbowych.

Art. 136. 1. W przypadkach, o których mowa w art. 11 ustawy z dnia 24 maja 2013 r. o środkach przymusu bezpośredniego i broni palnej, funkcjonariusze mogą użyć środków przymusu bezpośredniego, o których mowa w art. 12 ust. 1 pkt 1, 2, 5, 7, 9, 11, pkt 12 lit. a, pkt 13, 17, 18 i 20 tej ustawy, lub wykorzystać te środki, oraz środków przeznaczonych do pokonywania zamknięć budowlanych i innych przeszkód, z wyłączeniem materiałów wybuchowych, lub wykorzystać te środki.

2. Na użycie lub wykorzystanie środków przymusu bezpośredniego przysługuje zażalenie do prokuratora rejonowego właściwego dla miejsca zdarzenia.

3. Funkcjonariusze mogą użyć broni palnej lub ją wykorzystać:

- 1) w przypadkach, o których mowa w art. 45 pkt 1, 2 i 3 lit. a oraz w art. 47 pkt 1, pkt 2 lit. a i pkt 3-6 ustawy z dnia 24 maja 2013 r. o środkach przymusu bezpośredniego i broni palnej;
- 2) w bezpośrednim pościgu za osobą, wobec której użycie broni palnej było dopuszczalne w przypadkach określonych w art. 45 pkt 1 lit. a i pkt 2 ustawy z dnia 24 maja 2013 r. o środkach przymusu bezpośredniego i broni palnej;
- 3) w celu ujęcia lub udaremnienia ucieczki osoby zatrzymanej, jeżeli ucieczka tej osoby stwarza zagrożenie życia lub zdrowia funkcjonariusza lub innej osoby lub istnieje

uzasadnione podejrzenie, że osoba zatrzymana może użyć materiałów wybuchowych, broni palnej lub innego niebezpiecznego przedmiotu.

4. Użycie i wykorzystanie środków przymusu bezpośredniego i broni palnej oraz dokumentowanie tego użycia i wykorzystania odbywa się na zasadach określonych w ustawie z dnia 24 maja 2013 r. o środkach przymusu bezpośredniego i broni palnej.

5. W broń palną i środki przymusu bezpośredniego może być wyposażony, przeszkolony w zakresie związanym z jej używaniem, funkcjonariusz.

Art. 137. Minister właściwy do spraw finansów publicznych określi, w drodze rozporządzenia:

- 1) uzbrojenie przysługujące funkcjonariuszom, o których mowa w art. 136 ust. 1;
- 2) kryteria i tryb przydziału broni palnej i normy uzbrojenia oraz sposób jej magazynowania, przechowywania i zapewniania właściwego stanu technicznego, biorąc pod uwagę konieczność zapewnienia bezpieczeństwa i uniemożliwienie użycia broni palnej przez osobę nieuprawnioną;
- 3) normy wyposażenia niezbędnego do wykonywania czynności służbowych, zasady jego przyznawania i użytkowania, biorąc pod uwagę zakres wykonywanych zadań;
- 4) warunki przyznawania środków przymusu bezpośredniego, o których mowa w art. 136 ust. 1, uwzględniając zakres zadań wykonywanych przez funkcjonariuszy lub rodzaje stanowisk.

Art. 138. 1. Uprawnienia, o których mowa w art. 136 ust. 3, przysługują funkcjonariuszom wykonującym czynności, o których mowa w art. 110-125, art. 128, art. 130 i art. 133 oraz funkcjonariuszom upoważnionym przez Szefa KAS do wykonywania zadań, o których mowa w art. 2 ust. 1 pkt 13-16.

2. W urzędzie obsługującym ministra może działać wyodrębniona komórka organizacyjna, w której funkcjonariusze są uprawnieni do wykonywania czynności, o których mowa w art. 130 ust. 1 właściwa do prowadzenia działań na całym terytorium Rzeczypospolitej Polskiej.

Art. 139. W przypadku bezpośredniego zagrożenia przejęciem jednostki pływającej przez załogę innego statku przepisy art. 136 ust. 1 i 3 stosuje się odpowiednio.

Art. 140. W zakresie nieuregulowanym do spraw, o których mowa w niniejszym rozdziale, stosuje się odpowiednio przepisy działów VII i VIII Ordynacji podatkowej.

DZIAŁ VI

PRACA W KAS I SŁUŻBA W SŁUŻBIE CELNO-SKARBOWEJ

Rozdział 1

Przepisy ogólne

Art. 141. 1. W jednostkach organizacyjnych KAS mogą być zatrudnieni:

- 1) członkowie korpusu służby cywilnej, do których stosuje się przepisy ustawy z dnia 21 listopada 2008 r. o służbie cywilnej (Dz. U. z 2014 r. poz. 1111 i 1199 oraz z 2015 r. poz. 211),
- 2) pracownicy, do których stosuje się przepisy ustawy z dnia 26 czerwca 1974 r. Kodeks pracy (Dz. U. z 2014 r. poz. 1502, z późn. zm.²⁹⁾) zwanej dalej „Kodeksem pracy”,
- 3) pracownicy, do których stosuje się przepisy ustawy z dnia 16 września 1982 r. o pracownikach urzędów państwowych (Dz. U. z 2013 r. poz. 269 oraz z 2014 r. poz. 1199 oraz z 2015 r. poz. 1220)

- zwani dalej „pracownikami” oraz pełnić służbę funkcjonariusze.

2. W jednostkach organizacyjnych KAS może być zatrudniona albo pełnić służbę osoba, która nie pełniła służby zawodowej, nie pracowała i nie była współpracownikiem organów bezpieczeństwa państwa, wymienionych w art. 2 ustawy z dnia 18 października 2006 r. o ujawnianiu informacji o dokumentach organów bezpieczeństwa państwa z lat 1944-1990 oraz treści tych dokumentów (Dz. U. z 2013 r. poz. 1388 oraz z 2016 r. poz. 178).

3. Przy naborze do pracy albo przyjęciu do służby w jednostkach organizacyjnych KAS, kandydaci urodzeni przed dniem 1 sierpnia 1972 r. są obowiązani do złożenia kierownikowi jednostki organizacyjnej oświadczenia dotyczącego pracy lub służby w organach bezpieczeństwa państwa lub współpracy z tymi organami.

4. Minister właściwy do spraw finansów publicznych określi, w drodze rozporządzenia wzór oświadczenia, o którym mowa w ust. 3, mając na względzie zapewnienie jednolitości składanych oświadczeń oraz zakres danych objętych oświadczeniem.

²⁹⁾ Zmiany tekstu jednolitego wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 2014 r. poz. 1662 oraz z 2015 r. poz. 1066, 1220, 1224, 1240 i 1268.

Art. 142. 1. Zadania kierownika jednostki organizacyjnej w sprawach z zakresu pracy i służby funkcjonariuszy w izbie administracji skarbowej wraz z podległymi jednostkami organizacyjnymi KAS wykonuje dyrektor izby administracji skarbowej.

2. Zadania kierownika jednostki organizacyjnej wobec dyrektora Krajowej Informacji Skarbowej, dyrektorów izb administracji skarbowej, dyrektora Szkoły, dyrektora Centrum oraz funkcjonariuszy pełniących służbę w komórkach organizacyjnych urzędu obsługującego ministra wykonuje Szef Krajowej Administracji Skarbowej.

Art. 143. 1. Pracownicy oraz funkcjonariusze izby administracji skarbowej, realizujący:

- 1) w urzędach skarbowych zadania, o których mowa w art. 28 ust. 1,
 - 2) w urzędach celno-skarbowych zadania, o których mowa w art. 33 ust. 1
- podlegają naczelnikowi tego urzędu.

2. Dyrektor izby administracji skarbowej nie może wydawać poleceń pracownikom oraz funkcjonariuszom tej izby w indywidualnych sprawach w zakresie realizowanych zadań określonych w art. 28 ust. 1 oraz w art. 33 ust. 1.

3. W przypadku, o którym mowa w ust. 1, w sprawach z zakresu pracy i służby jest wymagane uzyskanie stanowiska odpowiednio naczelnika urzędu skarbowego albo naczelnika urzędu celno-skarbowego, w przypadku:

- 1) zmiany warunków pracy albo służby oraz wynagrodzenia albo uposażenia;
- 2) rozwiązania stosunku pracy albo służby;
- 3) przeniesienia do innego urzędu w rozumieniu ustawy z dnia 21 listopada 2008 r. o służbie cywilnej oraz do Najwyższej Izby Kontroli w rozumieniu ustawy z dnia 23 grudnia 1994 r. o Najwyższej Izbie Kontroli (Dz. U. z 2015 r. poz. 1096);
- 4) przeniesienia funkcjonariusza do innej jednostki organizacyjnej KAS.

4. Stanowisko naczelnika urzędu skarbowego albo naczelnika urzędu celno-skarbowego, o którym mowa w ust. 3, jest wiążące dla dyrektora izby administracji skarbowej.

Art. 144. 1. Małżonkowie oraz osoby pozostające ze sobą w stosunku pokrewieństwa do drugiego stopnia włącznie, powinowactwa pierwszego stopnia, przysposobienia, opieki lub kurateli, a także osoby prowadzące wspólne gospodarstwo domowe nie mogą pełnić służby albo być zatrudnione w jednostkach organizacyjnych KAS, jeżeli powstałby między tymi osobami stosunek podległości służbowej.

2. Pracownicy oraz funkcjonariusze odpowiednio zatrudnieni albo pełniący służbę w jednostkach organizacyjnych KAS są obowiązani do złożenia kierownikowi jednostki organizacyjnej pisemnej informacji o zaistnieniu przesłanek określonych w ust. 1.

3. Informacja, o której mowa w ust. 2, powinna zawierać w szczególności imię i nazwisko składającego informację, imię i nazwisko pracownika albo funkcjonariusza będącego jego małżonkiem, osobą pozostającą z nim w stosunku pokrewieństwa do drugiego stopnia włącznie, powinowactwa pierwszego stopnia, przysposobienia, opieki lub kurateli albo osobą prowadzącą z nim wspólne gospodarstwo domowe.

4. Informację, o której mowa w ust. 2, należy złożyć bezzwłocznie po zaistnieniu przesłanek powodujących powstanie obowiązku złożenia tej informacji albo uzyskaniu wiedzy uzasadniającej złożenie takiej informacji.

5. Dyrektor Krajowej Informacji Skarbowej i dyrektor izby administracji skarbowej, ich zastępcy, naczelnik urzędu skarbowego, naczelnik urzędu celno-skarbowego oraz dyrektor Szkoły i dyrektor Centrum informacji, o której mowa w ust. 2, składają Szefowi Krajowej Administracji Skarbowej.

6. Minister właściwy do spraw finansów publicznych określi, w drodze rozporządzenia, wzór informacji, o której mowa w ust. 2, mając na względzie zapewnienie jednolitości składanych informacji oraz zakres danych objętych informacją.

Art. 145. 1. Pracownikowi oraz funkcjonariuszowi przysługują odpowiednio do wynagrodzenia albo uposażenia:

- 1) dodatek kontrolerski w wysokości do 50% wynagrodzenia zasadniczego albo uposażenia zasadniczego za wykonywanie:
 - a) kontroli podatkowej,
 - b) kontroli celno-skarbowej, z wyłączeniem kontroli, o której mowa w art. 50 ust. 2 pkt 9,
 - c) audytu,
 - d) czynności, o których mowa w art. 110-123, art. 125, art. 128 i art. 130,
- 2) dodatek kontrolerski w wysokości do 20% wynagrodzenia zasadniczego albo uposażenia zasadniczego dla kierownika komórki organizacyjnej, wykonującej kontrolę, audyt lub czynności, o których mowa w ust. 1, który dokonuje osobiście czynności w tym zakresie, opracowuje lub weryfikuje dokumentację prowadzonych kontroli, audytu oraz czynności, o których mowa w ust. 1, w wymiarze co najmniej 20% czasu pracy albo służby,

3) dodatek orzecznicy w wysokości do 50% wynagrodzenia zasadniczego lub uposażenia zasadniczego dla pracownika oraz funkcjonariusza, zatrudnionego oraz pełniącego służbę na stanowisku radcy skarbowego za wykonywanie czynności organu, o których mowa w art. 13 § 2c Ordynacji podatkowej, w związku z wydawaniem rozstrzygnięć.

2. Minister właściwy do spraw finansów publicznych określi, w drodze rozporządzenia, stawki dodatku kontrolerskiego, o którym mowa w ust. 1 pkt 1 i 2, zasady, warunki i tryb przyznawania, wypłaty, zmiany oraz utraty dodatku kontrolerskiego, uwzględniając potrzebę zwiększenia skuteczności kontroli podatkowej, kontroli celno-skarbowej, z wyłączeniem kontroli, o której mowa w art. 50 ust. 2 pkt 9, audytu lub czynności, o których mowa w art. 110-123, art. 125, art. 128 i art. 130, przez zapewnienie motywacji do ich sprawnego wykonywania.

3. Minister właściwy do spraw finansów publicznych określi, w drodze rozporządzenia, stawki dodatku orzeczniczego, zasady, warunki i tryb przyznawania dodatku orzeczniczego, zmiany wysokości albo utraty dodatku orzeczniczego, uwzględniając potrzebę zwiększenia skuteczności postępowań przez zapewnienie motywacji pracowników oraz funkcjonariuszy do sprawnego wykonywania czynności, o których mowa w ust. 1 pkt 3.

Rozdział 2

Praca w KAS

Art. 146. 1. Pracownicy zatrudnieni w Krajowej Informacji Skarbowej, izbie administracji skarbowej, Szkole oraz Centrum są obowiązani corocznie, w terminie do dnia 31 marca, składać oświadczenia o swoim stanie majątkowym.

2. Oświadczenie składa się kierownikowi jednostki organizacyjnej, w której pracownik jest zatrudniony, z zastrzeżeniem ust. 4.

3. Do dokonywania analizy oświadczeń składanych przez pracowników zatrudnionych w Krajowej Informacji Skarbowej i izbie administracji skarbowej są uprawnieni kierownicy tych jednostek oraz komórka organizacyjna urzędu obsługującego ministra, realizująca zadania w zakresie oświadczeń o stanie majątkowym. W przypadku pracowników zatrudnionych w Szkole i Centrum analizy oświadczeń o stanie majątkowym dokonuje komórka organizacyjna urzędu obsługującego ministra, realizująca zadania w zakresie oświadczeń o stanie majątkowym.

4. Nie będący funkcjonariuszem dyrektor Krajowej Informacji Skarbowej, dyrektor izby administracji skarbowej, naczelnik urzędu skarbowego, naczelnik urzędu celno-skarbowego,

dyrektor Szkoły, dyrektor Centrum oraz ich zastępcy oświadczenia o stanie majątkowym składają Szefowi Krajowej Administracji Skarbowej.

5. Do dokonywania analizy oświadczeń pracowników, o których mowa w ust. 4, jest uprawniona komórka organizacyjna urzędu obsługującego ministra, realizująca zadania w zakresie oświadczeń o stanie majątkowym.

6. W zakresie nieuregulowanym do spraw oświadczeń o stanie majątkowym pracowników stosuje się odpowiednio przepisy ustawy z dnia 21 sierpnia 1997 r. o ograniczeniu prowadzenia działalności gospodarczej przez osoby pełniące funkcje publiczne (Dz. U. z 2006 r. poz. 1584, z 2008 r. poz. 1458, z 2009 r. poz. 1375, z 2010 poz. 1228 oraz z 2015 r. poz. 1635).

Art. 147. 1. Członek korpusu służby cywilnej zatrudniony w urzędzie obsługującym ministra właściwego do spraw finansów publicznych albo w jednostce organizacyjnej KAS, może otrzymać propozycję przeniesienia do pełnienia służby w Służbie Celno-Skarbowej.

2. Z wnioskiem o pełnienie służby w Służbie Celno-Skarbowej, może wystąpić także członek korpusu służby cywilnej.

3. Propozycję, o której mowa w ust. 1, przedstawia kierownik jednostki organizacyjnej.

4. Propozycja, o której mowa w ust. 1, powinna określać:

- 1) datę przekształcenia stosunku pracy w stosunek służbowy;
- 2) miejsce służby;
- 3) rodzaj służby;
- 4) stanowisko służbowe;
- 5) stopień służbowy;
- 6) uposażenie.

5. Członek korpusu służby cywilnej w terminie 7 dni od dnia otrzymania propozycji, o której mowa w ust. 1, składa pisemne oświadczenie o przyjęciu lub odmowie przyjęcia propozycji.

6. Przeniesienie, o którym mowa w ust. 1, może nastąpić za zgodą dyrektora generalnego urzędu obsługującego ministra właściwego do spraw finansów publicznych lub kierownika jednostki organizacyjnej wykonującego jego zadania, w której członek korpusu służby cywilnej jest zatrudniony.

7. Dotychczasowy stosunek pracy członka korpusu służby cywilnej, który przyjął propozycję, o której mowa w ust. 1, przekształca się w stosunek służbowy na podstawie aktu mianowania.

8. Członkowi korpusu służby cywilnej, który stał się funkcjonariuszem, okres stażu pracy w służbie cywilnej lub jednostkach organizacyjnych KAS wlicza się do okresu służby w Służbie Celno-Skarbowej.

9. W przypadku członka korpusu służby cywilnej, który stał się funkcjonariuszem art. 240 ust. 3 stosuje się odpowiednio.

10. W przypadku członka korpusu służby cywilnej, który w wyniku przekształcenia, o którym mowa w ust. 7, stał się funkcjonariuszem i pracował przez okres krótszy niż 6 miesięcy w danym roku kalendarzowym w urzędzie obsługującym ministra właściwego do spraw finansów publicznych lub ministra właściwego do spraw instytucji finansowych albo w jednostce organizacyjnej KAS, nabywa prawo do wynagrodzenia rocznego w wysokości proporcjonalnej do okresu pracy w urzędzie obsługującym ministra właściwego do spraw finansów publicznych lub ministra właściwego do spraw instytucji finansowych albo w jednostce organizacyjnej KAS, za który wynagrodzenie roczne przysługuje.

11. Stosunek pracy członka korpusu służby cywilnej, który odmówił przyjęcia złożonej propozycji nie ulega zmianie.

Rozdział 3

Przebieg służby w Służbie Celno-Skarbowej

Art. 148. 1. W Służbie Celno-Skarbowej może pełnić służbę osoba, która:

- 1) jest obywatelem polskim;
- 2) korzysta z pełni praw publicznych;
- 3) nie była skazana prawomocnym wyrokiem sądu za przestępstwo popełnione umyślnie lub umyślnie przestępstwo skarbowe;
- 4) ma co najmniej średnie wykształcenie;
- 5) ma nieposzlakowaną opinię;
- 6) posiada stan zdrowia pozwalający na pełnienie służby na określonym stanowisku.

2. Funkcjonariuszem wykonującym czynności, o których mowa w art. 110-123, art. 125, art. 128 i art. 130, może być osoba, która dodatkowo:

- 1) posiada wyłącznie obywatelstwo polskie;
- 2) nie była skazana prawomocnym wyrokiem sądu za przestępstwo lub przestępstwo skarbowe;
- 3) posiada zdolność fizyczną i psychiczną do służby w formacjach uzbrojonych, podległych szczególnej dyscyplinie służbowej, której gotowa jest się podporządkować;

- 4) daje rękojmię zachowania tajemnicy stosownie do wymogów określonych w przepisach o ochronie informacji niejawnych.

Art. 149. 1. Każdy obywatel ma prawo do informacji o wolnych stanowiskach służbowych w Służbie Celno-Skarbowej.

2. Informacje o wolnych stanowiskach w Służbie Celno-Skarbowej, na których są wykonywane czynności określone w art. 110-123, art. 125, art. 128 i art. 130 oraz o kandydatach zgłaszających się na te stanowiska, a także o nawiązaniu stosunku służbowego w wyniku naboru nie podlegają upowszechnianiu i udostępnianiu.

Art. 150. 1. Przyjęcie kandydata do służby w Służbie Celno-Skarbowej następuje po przeprowadzeniu postępowania kwalifikacyjnego, na które składa się:

- 1) złożenie podania o przyjęcie do służby, kwestionariusza osobowego, a także dokumentów stwierdzających wymagane wykształcenie i kwalifikacje zawodowe oraz zawierających dane o uprzednim zatrudnieniu;
- 2) test wiedzy;
- 3) przeprowadzenie rozmowy kwalifikacyjnej;
- 4) egzamin sprawności fizycznej;
- 5) test psychologiczny i kompetencyjny do służby w Służbie Celno-Skarbowej;
- 6) ustalenie zdolności fizycznej i psychicznej do służby w Służbie Celno-Skarbowej;
- 7) sprawdzenie w ewidencjach, rejestrach i kartotekach prawdziwości danych zawartych w kwestionariuszu osobowym kandydata do służby;
- 8) przeprowadzenie postępowania sprawdzającego określonego w przepisach o ochronie informacji niejawnych.

2. W przypadku kandydata do służby w Służbie Celno-Skarbowej, który wykonuje czynności określone w art. 110-123, art. 125, art. 128 i art. 130 postępowanie kwalifikacyjne obejmuje dodatkowo badanie psychofizjologiczne.

3. Zdolność fizyczną i psychiczną, o której mowa w ust. 1 pkt 6, ustalają komisje lekarskie podległe ministrowi właściwemu do spraw wewnętrznych, o których mowa w art. 205 ust. 1.

4. W szczególnie uzasadnionych przypadkach Szef Krajowej Administracji Skarbowej może zwolnić kandydata do służby z egzaminu sprawności fizycznej.

5. Informacje o wyniku postępowania kwalifikacyjnego stanowią informację publiczną w zakresie objętym wymaganiami określonymi w ogłoszeniu o postępowaniu

kwalifikacyjnym, z zastrzeżeniem kandydatów do służby w Służbie Celno-Skarbowej w komórkach, w których są wykonywane czynności określone w art. 110-123, art. 125, art. 128 i art. 130.

6. Minister właściwy do spraw finansów publicznych określi, w drodze rozporządzenia:

- 1) szczegółowy zakres informacji, o których mowa w art. 149 ust. 1, sposób podawania ich do wiadomości;
- 2) kryteria i szczegółowy tryb postępowania kwalifikacyjnego do służby w Służbie Celno-Skarbowej oraz zakres tematyczny testu wiedzy;
- 3) zakres egzaminu sprawności fizycznej;
- 4) wzór kwestionariusza osobowego, o którym mowa w ust. 1 pkt 1.

7. Wydając rozporządzenie, o którym mowa w ust. 6, minister właściwy do spraw finansów publicznych uwzględni powszechność dostępu do informacji, zakres zadań wykonywanych na poszczególnych stanowiskach służbowych i wymagań związanych z tymi stanowiskami oraz potrzebę ujednoczenia formularzy stosowanych w trakcie postępowania kwalifikacyjnego.

Art. 151. 1. Stosunek służbowy funkcjonariusza powstaje w drodze mianowania, na podstawie zgłoszenia się do służby.

2. Osoba mianowana funkcjonariuszem służby przygotowawczej otrzymuje stopień służbowy aplikanta.

3. Służba przygotowawcza trwa 2 lata. W okresie służby przygotowawczej funkcjonariuszowi wyznacza się opiekuna spośród funkcjonariuszy.

Art. 152. 1. W okresie służby przygotowawczej funkcjonariusz jest obowiązany:

- 1) odbyć szkolenie praktyczne;
- 2) potwierdzić egzaminem ukończenie zasadniczego kursu zawodowego albo złożyć egzamin zawodowy;
- 3) potwierdzić egzaminem znajomość języka obcego albo przedłożyć dokument potwierdzający znajomość języka obcego w zakresie umożliwiającym wykonywanie obowiązków służbowych.

2. Szef Krajowej Administracji Skarbowej w przypadkach uzasadnionych potrzebami służby lub kwalifikacjami funkcjonariusza może:

- 1) zwolnić funkcjonariusza z obowiązku odbycia służby przygotowawczej;
- 2) skrócić okres służby przygotowawczej;
- 3) zwolnić funkcjonariusza z poszczególnych obowiązków określonych w ust. 1.

3. Szef Krajowej Administracji Skarbowej, na pisemny wniosek funkcjonariusza, w przypadkach wskazanych w tym wniosku lub uzasadnionych potrzebami służby, może przedłużyć okres służby przygotowawczej.

4. Minister właściwy do spraw finansów publicznych określi, w drodze rozporządzenia, program i przebieg służby przygotowawczej, obowiązki opiekuna, tryb opiniowania, tryb rozpatrywania odwołań od opinii okresowych, szczegółowe warunki i tryb egzaminów, o których mowa w ust. 1 pkt 2 i 3, oraz wykaz dokumentów potwierdzających znajomość języka obcego w zakresie umożliwiającym wykonywanie obowiązków służbowych, mając na względzie sprawne przeprowadzenie opiniowania oraz sprawdzenie przygotowania funkcjonariusza do pełnienia służby w Służbie Celno-Skarbowej.

Art. 153. 1. W okresie służby przygotowawczej funkcjonariusz podlega opiniowaniu okresowemu, nie rzadziej niż co 6 miesięcy. Opinię wydaje bezpośredni przełożony w porozumieniu z opiekunem funkcjonariusza.

2. Funkcjonariusza zapoznaje się z opinią okresową w terminie 14 dni od dnia jej sporządzenia. Funkcjonariusz może, w terminie 14 dni od dnia zapoznania się z opinią, wnieść odwołanie do kierownika jednostki organizacyjnej.

3. W przypadku gdy opinię wydaje dyrektor izby administracji skarbowej albo Szef Krajowej Administracji Skarbowej, funkcjonariusz może złożyć wniosek o ponowne rozpatrzenie sprawy w terminie 14 dni od dnia zapoznania się z opinią.

Art. 154. Po zakończeniu służby przygotowawczej, z zastrzeżeniem art. 152 ust. 2 pkt 1, i po spełnieniu warunków określonych w art. 152 ust. 1 oraz po uzyskaniu opinii okresowej stwierdzającej przydatność do służby w Służbie Celno-Skarbowej, funkcjonariusz zostaje mianowany do służby stałej.

Art. 155. 1. Mianowania funkcjonariusza do służby przygotowawczej albo do służby stałej dokonuje kierownik jednostki organizacyjnej.

2. Akt mianowania zawiera:

- 1) imię i nazwisko;
- 2) datę mianowania;
- 3) rodzaj służby.

3. Dokonując mianowania, kierownik jednostki organizacyjnej wskazuje jednostkę organizacyjną KAS, w której funkcjonariusz będzie pełnił służbę.

4. Funkcjonariusz mianowany otrzymuje legitymację służbową i znak identyfikacyjny.

5. Kierownik jednostki organizacyjnej, w której funkcjonariusz pełni służbę, w terminie nie dłuższym niż 7 dni od dnia mianowania, mianuje funkcjonariusza na stopień służbowy oraz określa, w formie pisemnej, stanowisko służbowe, uposażenie oraz miejsce pełnienia służby. Przepis art. 190 ust. 2 - 4 stosuje się odpowiednio.

Art. 156. 1. Przed podjęciem służby funkcjonariusz składa pisemne ślubowanie następującej treści:

„Świadomy podejmowanych obowiązków funkcjonariusza Służby Celno-Skarbowej ślubuję wiernie służyć Rzeczypospolitej Polskiej, przestrzegać zasad Konstytucji Rzeczypospolitej Polskiej i obowiązującego porządku prawnego, rzetelnie wykonywać powierzone mi zadania oraz strzec dobrego imienia służby, honoru i godności funkcjonariusza, a także przestrzegać zasad etyki zawodowej.”.

2. Do treści ślubowania, o którym mowa w ust. 1, funkcjonariusz może dodać słowa: „Tak mi dopomóż Bóg.”.

Art. 157. 1. Kierownik jednostki organizacyjnej prowadzi dokumentację przebiegu służby funkcjonariusza i gromadzi ją w aktach osobowych.

2. Minister właściwy do spraw finansów publicznych określi, w drodze rozporządzenia, sposób prowadzenia dokumentacji, o której mowa w ust. 1, mając na względzie zapewnienie prawidłowego udokumentowania przebiegu służby oraz ochrony danych identyfikujących funkcjonariuszy wykonujących czynności operacyjno-rozpoznawcze.

Art. 158. Funkcjonariuszowi w związku z mianowaniem ze służby przygotowawczej do służby stałej, przysługują środki na zagospodarowanie w wysokości jednomiesięcznego uposażenia należnego w dniu tego mianowania.

Art. 159. 1. Jeżeli wymagają tego potrzeby KAS, funkcjonariuszowi można powierzyć pełnienie obowiązków służbowych na innym stanowisku na okres do 6 miesięcy, zgodnie z jego kwalifikacjami. W szczególnie uzasadnionych przypadkach powierzenie obowiązków może zostać przedłużone do 12 miesięcy.

2. Jeżeli wymagają tego potrzeby KAS, funkcjonariusza można przenieść na takie samo lub równorzędne stanowisko do innej jednostki organizacyjnej KAS, w tej samej lub innej miejscowości.

3. Przeniesienia, o którym mowa w ust. 2, można dokonać również na pisemny wniosek funkcjonariusza, jeżeli potrzeby KAS nie stanowią przeszkody.

4. Funkcjonariuszowi, w związku z przeniesieniem do służby w innej miejscowości, przysługuje jednorazowe świadczenie pieniężne na zagospodarowanie w wysokości jednomiesięcznego uposażenia, w przypadku gdy łączy się z tym zmiana miejsca zamieszkania. Przepisu tego nie stosuje się w przypadku, o którym mowa w ust. 3.

5. Jeżeli wymagają tego potrzeby KAS funkcjonariusza można przenieść czasowo, na okres do 6 miesięcy w roku kalendarzowym, w tej samej lub innej miejscowości do innej jednostki organizacyjnej KAS. W okresie 2 lat od przeniesienia do pełnienia służby stałej w innej miejscowości, funkcjonariusz może być, po raz kolejny, przeniesiony do pełnienia służby w następnej miejscowości, jeżeli dojazd do miejsca zamieszkania z tej następnej miejscowości jest znacznie utrudniony - tylko za pisemną zgodą funkcjonariusza.

6. W przypadkach określonych w ust. 1, 2 i 5 funkcjonariuszowi przysługuje uposażenie stosownie do wykonywanych obowiązków służbowych, lecz nie niższe od dotychczas otrzymywanego.

7. Przeniesień, o których mowa w ust. 2, 3 i 5, dokonuje kierownik jednostki organizacyjnej, a w sytuacji, gdy łączą się one z przeniesieniem do innych jednostek organizacyjnych KAS, o których mowa w art. 36 pkt 1 i 3, przeniesień tych dokonuje Szef Krajowej Administracji Skarbowej.

Art. 160. 1. Funkcjonariusza można, za jego pisemną zgodą, oddelegować do wykonywania pracy poza Służbą Celno-Skarbową.

2. Minister właściwy do spraw finansów publicznych określi, w drodze rozporządzenia:

- 1) warunki i tryb oddelegowania, przyznawania uposażenia oraz innych świadczeń przysługujących funkcjonariuszowi w czasie oddelegowania,
- 2) tryb postępowania w przypadku zmiany warunków oddelegowania, w tym w zakresie ustalania i wypłaty uposażenia oraz prawa do urlopu,
- 3) tryb odwołania funkcjonariusza z oddelegowania,
- 4) podmioty uprawnione do występowania z wnioskiem o oddelegowanie funkcjonariusza - uwzględniając charakter zadań wykonywanych poza Służbą Celno-Skarbową, do wykonywania których funkcjonariusz może być oddelegowany.

Art. 161. 1. Funkcjonariusz służby stałej, po uzyskaniu pisemnej zgody kierownika jednostki organizacyjnej, może ubiegać się o pracę w instytucjach Unii Europejskiej, jednostkach utworzonych przez Unię Europejską lub organizacjach międzynarodowych.

2. Funkcjonariusza, którego kandydatura została zaakceptowana przez instytucję Unii Europejskiej, jednostkę utworzoną przez Unię Europejską lub organizację międzynarodową, kierownik jednostki organizacyjnej oddelegowuje do pracy w tej instytucji, jednostce lub organizacji. Oddelegowanie funkcjonariusza następuje po uzyskaniu pisemnej informacji o zaakceptowaniu jego kandydatury przez instytucję Unii Europejskiej, jednostkę utworzoną przez Unię Europejską lub organizację międzynarodową.

3. Oddelegowanie funkcjonariusza następuje na czas wykonywania pracy. W trakcie oddelegowania funkcjonariuszowi przysługują świadczenia wynikające z ustawy, z wyjątkiem prawa do urlopów określonych w art. 214, chyba że instytucja Unii Europejskiej, jednostka utworzona przez Unię Europejską lub organizacja międzynarodowa nie zapewniła oddelegowanemu funkcjonariuszowi prawa do urlopu wypoczynkowego.

4. Wzajemne prawa i obowiązki funkcjonariusza i instytucji Unii Europejskiej lub jednostki utworzonej przez Unię Europejską lub organizacji międzynarodowej, do której funkcjonariusz został oddelegowany, określają przepisy obowiązujące w tej instytucji, jednostce lub organizacji.

5. Okres oddelegowania funkcjonariusza wlicza się do okresu służby w Służbie Celno-Skarbowej.

Art. 162. Minister właściwy do spraw finansów publicznych może udzielić pisemnej zgody na oddelegowanie funkcjonariusza służby stałej do pełnienia funkcji przedstawiciela Szefa Krajowej Administracji Skarbowej przy polskich placówkach dyplomatycznych. Art. 161 ust. 3 i 5 stosuje się odpowiednio.

Art. 163. 1. Szef Krajowej Administracji Skarbowej, po uzyskaniu zgody ministra właściwego do spraw finansów publicznych, może oddelegować funkcjonariusza, na okres nie dłuższy niż 6 miesięcy, do pełnienia służby na terytorium innego państwa w celu wykonania określonych zadań zleconych przez Szefa Krajowej Administracji Skarbowej. Przepis art. 165 stosuje się odpowiednio.

2. Funkcjonariuszowi oddelegowanemu do pełnienia służby na terytorium innego państwa w trakcie oddelegowania przysługują świadczenia wynikające z ustawy oraz:

- 1) związane z rozpoczęciem i zakończeniem służby na terytorium innego państwa, w drodze do kraju lub innego państwa w celu załatwienia spraw służbowych:
 - a) diety na pokrycie kosztów wyżywienia,
 - b) zwrot kosztów przejazdu,

- c) zwrot kosztów noclegu,
 - d) zwrot kosztów przewozu bagażu;
- 2) ryczałt na pokrycie kosztów wyżywienia i zakwaterowania w miejscu pełnienia służby na terytorium innego państwa;
 - 3) zwrot udokumentowanych kosztów niezbędnego leczenia poniesionych na terytorium innego państwa, z wyłączeniem kosztów zakupu leków, których nabycie za granicą nie było konieczne, kosztów zabiegów chirurgii plastycznej i kosmetycznych oraz kosztów nabycia protez ortopedycznych, dentystycznych lub okularów, z zastrzeżeniem ust. 4;
 - 4) zwrot kosztów rozmów telefonicznych.

3. Do należności, o których mowa w ust. 2 pkt 1, stosuje się odpowiednio przepisy w sprawie należności przysługujących pracownikowi zatrudnionemu w państwowej lub samorządowej jednostce sfery budżetowej z tytułu podróży służbowej.

4. Zwrot kosztów leczenia, o których mowa w ust. 2 pkt 3, nie przysługuje, jeżeli funkcjonariusz jest uprawniony, na podstawie odrębnych przepisów, do leczenia za granicą lub gdy koszty jego leczenia są finansowane ze środków Narodowego Funduszu Zdrowia.

5. W razie śmierci funkcjonariusza oddelegowanego na terytorium innego państwa koszt transportu jego zwłok do kraju pokrywa KAS.

Art. 164. Minister właściwy do spraw finansów publicznych określi, w drodze rozporządzenia, wysokość przyznawanych świadczeń, o których mowa w art. 163, uwzględniając koszty związane z pełnieniem służby przez funkcjonariusza na terytorium innego państwa.

Art. 165. Nie można bez zgody zainteresowanego przenieść do pełnienia służby w innej miejscowości:

- 1) funkcjonariusza-kobiety w ciąży;
- 2) funkcjonariusza samodzielnie sprawującego opiekę nad dzieckiem do lat 18;
- 3) funkcjonariusza, któremu brakuje nie więcej niż 4 lata do osiągnięcia wieku emerytalnego, jeżeli okres służby umożliwia uzyskanie prawa do emerytury z osiągnięciem tego wieku.

Art. 166. 1. Przeniesienie funkcjonariusza do innej miejscowości, z której dojazd do miejsca zamieszkania jest znacznie utrudniony, wymaga zapewnienia funkcjonariuszowi odpowiednich warunków mieszkaniowych, z uwzględnieniem jego sytuacji rodzinnej.

2. W przypadkach określonych w ust. 1 funkcjonariuszowi przysługuje zwrot kosztów przeniesienia, w tym zwrot kosztów podróży.

3. Dojazd uznany będzie za znacznie utrudniony, jeżeli czas dojazdu publicznymi środkami transportu zbiorowego, przewidziany w rozkładzie jazdy od stacji (przystanku) zlokalizowanej najbliżej miejsca zamieszkania do stacji (przystanku) zlokalizowanej najbliżej miejsca pełnienia służby łącznie z przesiadkami, przekracza w obie strony 2 godziny.

4. Minister właściwy do spraw finansów publicznych określi, w drodze rozporządzenia, szczegółowe warunki przyznawania świadczeń, o których mowa w ust. 1 i 2, ich wysokość oraz sposób udokumentowania przez funkcjonariusza poniesionych kosztów przeniesienia, w tym kosztów podróży, uwzględniając prawidłowość przyznawania tych świadczeń oraz ochronę interesów Skarbu Państwa.

Art. 167. 1. W przypadku, o którym mowa w art. 166 ust. 1, jeżeli zapewnienie funkcjonariuszowi odpowiednich warunków mieszkaniowych jest niemożliwe lub utrudnione oraz jeżeli on sam lub jego małżonek nie posiadają lokalu mieszkalnego w miejscu pełnienia służby lub w miejscowości pobliskiej, funkcjonariuszowi przysługuje zwrot udokumentowanych kosztów przeniesienia lub równoważnik pieniężny.

2. Miejscowością pobliską jest miejscowość, od której granic administracyjnych najkrótsza odległość drogą publiczną do granic administracyjnych miejscowości pełnienia służby nie przekracza 30 km.

3. Minister właściwy do spraw finansów publicznych określi, w drodze rozporządzenia:

- 1) wysokość oraz warunki przyznawania i zwracania równoważnika pieniężnego, o którym mowa w ust. 1,

- 2) wzory wymaganych dokumentów, niezbędnych do otrzymania równoważnika pieniężnego

- mając na względzie terminowe przyznawanie równoważnika pieniężnego oraz prawidłowość zwracania tego równoważnika.

Art. 168. Przepisów art. 166 i 167 nie stosuje się w przypadku przeniesienia funkcjonariusza na jego wniosek.

Art. 169. 1. W przypadku reorganizacji jednostki organizacyjnej KAS, funkcjonariusza można przenieść na inne lub równorzędne stanowisko służbowe, odpowiadające jego kwalifikacjom, jeżeli nie jest możliwe pełnienie służby na dotychczasowym stanowisku.

2. Po przeniesieniu funkcjonariuszowi przysługuje przez okres 6 miesięcy uposażenie nie niższe od dotychczasowego.

Art. 170. 1. W przypadku zniesienia jednostki organizacyjnej KAS kierownik jednostki organizacyjnej wstępujący w prawa i obowiązki kierownika znoszonej jednostki staje się stroną w dotychczasowych stosunkach służbowych.

2. W terminie 30 dni od dnia zniesienia jednostki organizacyjnej KAS kierownik jednostki organizacyjnej, wstępujący w prawa i obowiązki kierownika znoszonej jednostki, proponuje funkcjonariuszowi warunki pełnienia służby, uwzględniające jego kwalifikacje i doświadczenie, oraz wskazuje termin - nie krótszy niż 14 dni - do którego funkcjonariusz może złożyć oświadczenie o przyjęciu bądź odmowie przyjęcia proponowanych warunków.

3. Niezłożenie oświadczenia, o którym mowa w ust. 2, we wskazanym terminie jest równoznaczne z odmową przyjęcia proponowanych warunków.

4. W przypadku odmowy przyjęcia proponowanych warunków funkcjonariusza zwalnia się ze służby po upływie:

1) 2 tygodni - w przypadku funkcjonariuszy w służbie przygotowawczej,

2) 3 miesięcy - w przypadku funkcjonariuszy w służbie stałej

- od dnia złożenia oświadczenia o odmowie przyjęcia proponowanych warunków.

5. W przypadku złożenia oświadczenia o przyjęciu proponowanych warunków, w terminie 30 dni od dnia złożenia tego oświadczenia, kierownik jednostki organizacyjnej wydaje decyzję określającą warunki pełnienia służby, z tym że przez okres 6 miesięcy od dnia wydania decyzji funkcjonariuszowi przysługuje uposażenie nie niższe od dotychczasowego.

Art. 171. Funkcjonariusza można przenieść na niższe stanowisko służbowe w przypadku:

1) orzeczenia przez komisję lekarską trwałej niezdolności do pełnienia służby na zajmowanym stanowisku służbowym, z zastrzeżeniem, że przez okres 6 miesięcy funkcjonariusz zachowuje prawo do dotychczasowego uposażenia; w przypadku poddania funkcjonariusza rehabilitacji zdrowotnej lub przygotowaniu do innych obowiązków służbowych, zachowuje on prawo do dotychczasowego uposażenia przez okres rehabilitacji lub przygotowywania nie dłużej jednak niż przez 12 miesięcy;

- 2) likwidacji zajmowanego stanowiska służbowego, jeżeli nie ma możliwości przeniesienia funkcjonariusza na inne równorzędne stanowisko w tej samej jednostce organizacyjnej KAS;
- 3) pisemnego wniosku funkcjonariusza.

Art. 172. 1. Funkcjonariusz może otrzymać propozycję przeniesienia do pracy w urzędzie obsługującym ministra właściwego do spraw finansów publicznych albo w jednostce organizacyjnej KAS.

2. Z wnioskiem o przeniesienie, o którym mowa w ust. 1, może wystąpić także funkcjonariusz.

3. Propozycję, o której mowa w ust. 1, przedstawia dyrektor generalny urzędu obsługującego ministra właściwego do spraw finansów publicznych, lub kierownik jednostki organizacyjnej wykonujący jego zadania.

4. Propozycja, o której mowa w ust. 1, powinna określać:

- 1) datę przekształcenia stosunku służbowego w stosunek pracy;
- 2) miejsce pracy;
- 3) rodzaj umowy o pracę;
- 4) stanowisko pracy;
- 5) wynagrodzenie.

5. Funkcjonariusz w terminie 7 dni od dnia otrzymania propozycji, o której mowa w ust. 1, składa pisemne oświadczenie o przyjęciu lub odmowie przyjęcia propozycji.

6. Przeniesienie, o którym mowa w ust. 1, może nastąpić za zgodą kierownika jednostki organizacyjnej, w której funkcjonariusz pełni służbę.

7. Dotychczasowy stosunek służbowy funkcjonariusza, który przyjął propozycję, o której mowa w ust. 1, przekształca się w stosunek pracy na podstawie umowy o pracę. Przepis art. 35 ust. 7 ustawy z dnia 21 listopada 2008 r. o służbie cywilnej stosuje się.

8. Funkcjonariuszowi, który stał się pracownikiem, okres służby w Służbie Celnej oraz w Służbie Celno-Skarbowej wlicza się do stażu pracy.

9. Stosunek służbowy funkcjonariusza, który odmówił przyjęcia złożonej propozycji, nie ulega zmianie.

Art. 173. 1. W sytuacji wymagającej podwyższonej gotowości, w szczególności w przypadkach zagrożenia ochrony i bezpieczeństwa Unii Europejskiej, w tym zgodności z prawem przywozu towarów na ten obszar oraz wywozu towarów z tego obszaru, Szef

Krajowej Administracji Skarbowej może skierować funkcjonariusza do pełnienia służby w systemie nadzwyczajnym.

2. W czasie trwania służby w systemie nadzwyczajnym funkcjonariusz pozostaje w ciągłej dyspozycji przełożonego.

3. Minister właściwy do spraw finansów publicznych określi, w drodze rozporządzenia:

- 1) organizację pełnienia służby w systemie nadzwyczajnym,
- 2) warunki i tryb kierowania do pełnienia tej służby oraz sposób jej pełnienia,
- 3) dzienny tok służby, częstotliwość i wymiar przerw między okresami pełnienia służby oraz rodzaje dokumentów związanych z pełnieniem służby w systemie nadzwyczajnym - uwzględniając prawidłowość dokumentowania przebiegu służby w systemie nadzwyczajnym, prawidłową realizację zadań KAS w tym systemie oraz mając na uwadze przepisy odrębne.

Art. 174. 1. Do służby w Służbie Celno-Skarbowej może być na własną prośbę przeniesiony funkcjonariusz Policji albo Straży Granicznej, jeżeli ma on szczególne kwalifikacje do jej pełnienia.

2. Do służby w Służbie Celno-Skarbowej przenosi minister właściwy do spraw finansów publicznych w porozumieniu z Szefem Krajowej Administracji Skarbowej, za zgodą ministra właściwego do spraw wewnętrznych w porozumieniu odpowiednio z Komendantem Głównym Policji albo Komendantem Głównym Straży Granicznej w przypadku funkcjonariusza Policji albo Straży Granicznej.

3. Funkcjonariusz przeniesiony do służby w Służbie Celno-Skarbowej nabywa uprawnienia określone w ustawie, z uwzględnieniem stażu służby w Policji lub w Straży Granicznej.

4. Przeniesienie funkcjonariusza w trybie, o którym mowa w ust. 1, może być poprzedzone przeprowadzeniem czynności, o których mowa w art. 150, w celu potwierdzenia jego przydatności i szczególnych kwalifikacji do pełnienia służby w Służbie Celno-Skarbowej.

5. Minister właściwy do spraw finansów publicznych określi, w drodze rozporządzenia:

- 1) szczegółowy tryb przenoszenia do służby w Służbie Celno-Skarbowej funkcjonariuszy, o których mowa w ust. 1,
- 2) równorzędność okresów służby, stażu i kwalifikacji zawodowych uzyskanych w dotychczasowych jednostkach,

3) rodzaje kwalifikacji, które mogą zostać uznane za szczególnie przydatne w Służbie Celno-Skarbowej

- mając na względzie sprawne przeniesienie pomiędzy służbami oraz przydatność funkcjonariuszy do służby w Służbie Celno-Skarbowej.

Art. 175. 1. W celu sprawdzenia przydatności do służby na danym stanowisku badaniu psychofizjologicznemu, testowi sprawności fizycznej oraz badaniu psychologicznemu może zostać poddany, na wniosek lub z urzędu, funkcjonariusz wykonujący czynności, o których mowa w art. 110-123, art. 125, art. 128 i art. 130 oraz funkcjonariusz przewidziany do wykonywania tych czynności.

2. Minister właściwy do spraw finansów publicznych określi, w drodze rozporządzenia:

- 1) zakres, warunki i tryb przeprowadzania badania psychofizjologicznego, testu sprawności fizycznej oraz badania psychologicznego,
- 2) terminy przeprowadzania badań i testów, w przypadku gdy badania lub testy mają charakter okresowy,
- 3) jednostki właściwe do przeprowadzania badań psychofizjologicznych, testu sprawności fizycznej oraz badań psychologicznych

- uwzględniając rodzaj i szczególny charakter zadań wykonywanych na określonych stanowiskach oraz metodykę przeprowadzania badań i testów, w zależności od celu badania lub testu.

Art. 176. 1. Funkcjonariusza zawieszają się w pełnieniu obowiązków służbowych na czas nie dłuższy niż 3 miesiące, w przypadku wszczęcia przeciwko niemu:

- 1) postępowania karnego w sprawie o przestępstwo umyślne ścigane z oskarżenia publicznego lub
- 2) postępowania karnego skarbowego w sprawie o umyślne przestępstwo skarbowe.

2. Funkcjonariusza można zawiesić w pełnieniu obowiązków służbowych, na czas nie dłuższy niż 3 miesiące, w razie wszczęcia przeciwko niemu:

- 1) postępowania karnego w sprawie o przestępstwo nieumyślne ścigane z oskarżenia publicznego lub
- 2) postępowania karnego skarbowego w sprawie o nieumyślne przestępstwo skarbowe lub
- 3) postępowania dyscyplinarnego

- jeżeli jest to celowe z uwagi na dobro postępowania lub dobro KAS.

3. W razie wniesienia przeciwko funkcjonariuszowi aktu oskarżenia określonego w art. 55 § 1 Kodeksu postępowania karnego przepis ust. 2 stosuje się odpowiednio.

4. W szczególnie uzasadnionych przypadkach okres zawieszenia w pełnieniu obowiązków służbowych można przedłużyć do czasu zakończenia postępowania karnego lub postępowania karnego skarbowego.

5. Okres zawieszenia w pełnieniu obowiązków służbowych wlicza się do okresu pełnienia służby, od którego zależą uprawnienia funkcjonariusza.

6. W przypadku, o którym mowa w ust. 1, okres zawieszenia jest wliczany do okresu pełnienia służby tylko wówczas, gdy w postępowaniu karnym lub postępowaniu karnym skarbowym funkcjonariusz został uniewinniony albo postępowanie zostało umorzone ze względu na okoliczności wymienione w art. 17 § 1 pkt 1, 2 i 6 Kodeksu postępowania karnego, a także w przypadku uchylecia prawomocnego wyroku skazującego.

7. Wniesienie środka odwoławczego od decyzji o zawieszeniu nie wstrzymuje jej wykonania.

8. Zawieszenie, o którym mowa w ust. 1 i 2, polega na odsunięciu funkcjonariusza od wykonywania dotychczasowych obowiązków. W okresie zawieszenia można powierzyć funkcjonariuszowi wykonywanie innych obowiązków służbowych.

9. Funkcjonariusz zawieszony w pełnieniu obowiązków służbowych jest obowiązany niezwłocznie zdać legitymację służbową, znak identyfikacyjny oraz przedmioty, sprzęt i urządzenia związane z wykonywanymi przez niego zadaniami, a w szczególności akta i inne dokumenty prowadzonych przez niego spraw. Przepisu nie stosuje się w przypadku, o którym mowa w ust. 8 zdanie drugie.

Art. 177. 1. Funkcjonariusza zwalnia się ze służby w przypadku:

- 1) orzeczenia trwałej niezdolności do służby;
- 2) skazania prawomocnym wyrokiem sądu za przestępstwo popełnione umyślnie lub umyślnie przestępstwo skarbowe;
- 3) zrzeczenia się obywatelstwa polskiego;
- 4) nieprzydatności do służby, stwierdzonej w opinii okresowej w służbie przygotowawczej;
- 5) niespełnienia wymogów określonych w art. 152, z wyjątkami, o których mowa w art. 152 ust. 2 pkt 1 i 3;
- 6) odmowy złożenia ślubowania;
- 7) prawomocnego orzeczenia pozbawienia praw publicznych;

- 8) prawomocnego orzeczenia zakazu wykonywania zawodu funkcjonariusza;
- 9) odmowy wykonania decyzji w sprawie przeniesienia, o którym mowa w art. 159 ust. 2 i 5;
- 10) pisemnego zgłoszenia przez funkcjonariusza żądania zwolnienia ze służby;
- 11) niezgłoszenia się do służby w terminie 14 dni od dnia zakończenia okresu oddelegowania, o którym mowa w art. 161-163.

2. W przypadku, o którym mowa w ust. 1 pkt 1, zwolnienie ze służby może nastąpić w sytuacji, gdy nie ma możliwości przeniesienia funkcjonariusza do służby cywilnej w jednostce organizacyjnej KAS, w której pełni służbę.

Art. 178. 1. Funkcjonariusza można zwolnić ze służby w przypadku:

- 1) niewywiązywania się z obowiązków służbowych w służbie stałej, stwierdzonego w dwóch następujących po sobie ocenach okresowych, między którymi upłynęło co najmniej 6 miesięcy;
- 2) skazania prawomocnym wyrokiem sądu za przestępstwo inne niż określone w art. 177 pkt 2;
- 3) powołania do innej służby państwowej, objęcia funkcji z wyboru w organach wykonawczych samorządu terytorialnego, podjęcia pracy w instytucji Unii Europejskiej, jednostce utworzonej przez Unię Europejską lub organizacji międzynarodowej;
- 4) niewyrażenia zgody na przeniesienie na niższe stanowisko służbowe;
- 5) nieobecności w służbie z powodu choroby trwającej dłużej niż rok;
- 6) warunkowego umorzenia postępowania karnego lub postępowania karnego skarbowego, jeżeli popełniony czyn stanowił przestępstwo umyślne ścigane z oskarżenia publicznego lub umyślne przestępstwo skarbowe;
- 7) dwukrotnego nieusprawiedliwionego niestawienia się na badania, o których mowa w art. 205 ust. 3, lub niepoddania się im, a także w przypadku dwukrotnego nieusprawiedliwionego niestawienia się na obserwację, o której mowa w art. 205 ust. 4, chyba że skierowanie do komisji lekarskiej nastąpiło na wniosek funkcjonariusza;
- 8) zaistnienia innej, niż określone w pkt 1-7, ważnej przyczyny, jeżeli dalsze pozostawienie w służbie nie gwarantuje należytego wykonywania obowiązków służbowych, w szczególności gdy wymaga tego dobro KAS lub gdy nastąpiła utrata zaufania niezbędnego do wykonywania obowiązków służbowych; zwolnienie funkcjonariusza ze służby może nastąpić w tym przypadku po zasięgnięciu opinii związku zawodowego funkcjonariuszy;

9) upływu 12 miesięcy okresu zawieszenia w pełnieniu obowiązków służbowych, jeżeli nie ustąpiły przyczyny będące podstawą zawieszenia.

2. Przepisu ust. 1 pkt 3 nie stosuje się w odniesieniu do funkcjonariusza oddelegowanego na podstawie art. 161 ust. 2.

Art. 179. 1. Funkcjonariusza nie można zwolnić ze służby w okresie ciąży, w czasie urlopu macierzyńskiego, urlopu na warunkach urlopu macierzyńskiego, urlopu ojcowskiego, urlopu rodzicielskiego lub urlopu wychowawczego, z wyjątkiem przypadków określonych w art. 170, art. 177 pkt 2 i 10, art. 178 ust. 1 pkt 2, 3 i 8 oraz w przypadku wymierzenia kary dyscyplinarnej wydalenia ze Służby Celno-Skarbowej.

2. W razie zwolnienia funkcjonariusza ze służby na podstawie art. 170 lub art. 178 ust. 1 pkt 8 w okresie ciąży, w czasie urlopu macierzyńskiego, urlopu na warunkach urlopu macierzyńskiego, urlopu ojcowskiego lub urlopu rodzicielskiego przysługuje mu uposażenie do końca okresu ciąży oraz trwania wymienionego urlopu.

Art. 180. Stosunek służbowy funkcjonariusza wygasa:

- 1) z dniem śmierci funkcjonariusza;
- 2) w przypadku niezgłoszenia się funkcjonariusza do służby - z upływem 7 dni od dnia:
 - a) doręczenia decyzji o uchyleniu decyzji o zwolnieniu ze służby albo
 - b) doręczenia decyzji o stwierdzeniu nieważności decyzji o zwolnieniu ze służby, albo
 - c) doręczenia prawomocnego wyroku sądu uchylającego decyzję o zwolnieniu ze służby albo orzeczenie dyscyplinarne o wydaleniu ze Służby Celno-Skarbowej.

Art. 181. 1. W przypadkach, o których mowa w art. 177 pkt 10 i 11 oraz w art. 178 ust. 1 pkt 1, 4, 7 i 8, zwolnienie ze służby następuje po upływie odpowiednio:

- 1) 2 tygodni - w przypadku funkcjonariuszy służby przygotowawczej,
 - 2) 3 miesięcy - w przypadku funkcjonariuszy służby stałej
- od dnia doręczenia decyzji o zwolnieniu ze służby.

2. Po doręczeniu decyzji, o której mowa w ust. 1, jeżeli jest to uzasadnione dobrem KAS, funkcjonariusz może być zwolniony od pełnienia służby z zachowaniem prawa do uposażenia.

3. Termin określony w ust. 1 może zostać skrócony na wniosek funkcjonariusza, jeżeli zwolnienie ze służby następuje w związku z jego pisemnym zgłoszeniem żądania zwolnienia ze służby.

Art. 182. 1. W przypadku uchylenia lub stwierdzenia nieważności decyzji o zwolnieniu ze służby, kierownik jednostki organizacyjnej niezwłocznie wyznacza funkcjonariuszowi stanowisko służbowe zgodne z jego kwalifikacjami i dotychczasowym przebiegiem służby oraz określa termin podjęcia służby, miejsce pełnienia służby oraz stopień służbowy i uposażenie nie niższe od dotychczasowego.

2. Prawo do uposażenia powstaje z dniem podjęcia służby, chyba że po zgłoszeniu się do służby zaistniały okoliczności usprawiedliwiające jej niepodjęcie.

3. W przypadkach, o których mowa w ust. 1, funkcjonariuszowi przywróconemu do służby przysługuje za okres pozostawania poza służbą świadczenie pieniężne równe uposażeniu na stanowisku zajmowanym przed zwolnieniem, nie więcej jednak niż za okres 6 miesięcy i nie mniej niż za miesiąc. Świadczenie pieniężne wypłaca się w terminie 14 dni od dnia złożenia przez funkcjonariusza pisemnego wniosku wraz z dokumentem potwierdzającym fakt przywrócenia do służby.

4. Okres pozostawania poza służbą, z zastrzeżeniem ust. 5, wlicza się do okresu służby, od którego zależą uprawnienia i świadczenia należne funkcjonariuszowi.

5. Za okres pozostawania poza służbą funkcjonariuszowi nie przysługuje prawo do urlopów, o których mowa w art. 214.

Art. 183. 1. W przypadku prawomocnego:

- 1) umorzenia postępowania karnego lub postępowania karnego skarbowego ze względu na okoliczności wymienione w art. 17 § 1 pkt 1, 2 i 6 Kodeksu postępowania karnego,
 - 2) uniewinnienia,
 - 3) uchylenia prawomocnego wyroku skazującego
- funkcjonariusza, na jego wniosek, przywraca się do służby na poprzednich warunkach.

2. W przypadkach, o których mowa w ust. 1, funkcjonariusz powinien zgłosić się do służby w terminie 7 dni od dnia uprawomocnienia się wyroku.

3. Przepis art. 182 stosuje się odpowiednio.

Art. 184. 1. Kierownik jednostki organizacyjnej, na wniosek funkcjonariusza zwolnionego ze służby w związku z powołaniem do innej służby państwowej, objęciem funkcji z wyboru w organach wykonawczych samorządu terytorialnego, podjęciem pracy w instytucji Unii Europejskiej, jednostce utworzonej przez Unię Europejską lub organizacji międzynarodowej, po zakończeniu pracy w tej instytucji, jednostce lub organizacji, przywraca tego funkcjonariusza do służby.

2. Wniosek, o którym mowa w ust. 1, funkcjonariusz powinien złożyć w terminie 7 dni od dnia zakończenia pracy w instytucjach, jednostkach lub organizacjach, o których mowa w ust. 1.

3. Przepisy art. 182 ust. 1, 2, 4 i 5 oraz art. 183 ust. 2 stosuje się odpowiednio.

Art. 185. W przypadku uchylenia kary dyscyplinarnej:

- 1) przeniesienia na niższe stanowisko służbowe,
- 2) obniżenia stopnia służbowego,
- 3) pozbawienia stopnia oficerskiego lub generalskiego,
- 4) wydalenia ze Służby Celno-Skarbowej

- stosuje się odpowiednio przepis art. 182.

Art. 186. 1. Funkcjonariusz zwolniony ze służby albo którego stosunek służbowy wygasł na podstawie art. 180 pkt 2, albo wydany ze Służby Celno-Skarbowej na podstawie prawomocnego orzeczenia kary dyscyplinarnej, otrzymuje niezwłocznie świadectwo służby.

2. Funkcjonariusz może żądać sprostowania świadectwa służby.

3. W przypadku śmierci funkcjonariusza, z żądaniem:

- 1) wydania świadectwa służby,
- 2) sprostowania świadectwa służby

- mogą wystąpić osoby, o których mowa w art. 249 ust. 1.

4. Minister właściwy do spraw finansów publicznych określi, w drodze rozporządzenia, szczegółowe dane, które powinno zawierać świadectwo służby, tryb wydawania i dokonywania sprostowań świadectwa służby, informacje, które są zamieszczane w świadectwie służby na żądanie funkcjonariusza, oraz wzór formularza świadectwa służby, mając na względzie zapewnienie prawidłowości wydawanych świadectw.

Art. 187. 1. Czas pełnienia służby funkcjonariusza jest określony wymiarem jego obowiązków, z uwzględnieniem prawa do wypoczynku.

2. Dla celów rozliczania czasu służby:

- 1) przez dobę - należy rozumieć 24 kolejne godziny, poczynając od godziny, w której funkcjonariusz rozpoczyna służbę zgodnie z obowiązującym go rozkładem czasu służby;
- 2) przez tydzień - należy rozumieć 7 kolejnych dni, poczynając od pierwszego dnia okresu rozliczeniowego.

3. Czas pełnienia służby funkcjonariusza wynosi przeciętnie 40 godzin tygodniowo w przyjętym okresie rozliczeniowym, nie dłuższym niż 4 miesiące.

4. Czas pełnienia służby funkcjonariusza może być przedłużony przeciętnie do 48 godzin tygodniowo, w okresie rozliczeniowym, o którym mowa w ust. 3, na polecenie przełożonego, w celu wykonania czynności służbowych.

5. Pełnienie służby w przedłużonym czasie służby jest dopuszczalne, gdy wymagają tego szczególne potrzeby służby.

6. Norma przedłużonego czasu służby, o którym mowa w ust. 4, nie może przekroczyć dla funkcjonariusza 400 godzin w roku kalendarzowym.

7. Funkcjonariuszowi przysługuje w każdej dobie prawo do co najmniej 11 godzin nieprzerwanego odpoczynku, z zastrzeżeniem ust. 5.

8. Przepisy ust. 3, 4 i 7 nie mają zastosowania w przypadku konieczności:

- 1) wykonania czynności służbowych, jeżeli nie mogą one zostać przerwane;
- 2) zapewnienia ciągłości służby na stanowiskach, na których jest wymagane jej utrzymanie w sposób ciągły.

9. Przepisu ust. 7 nie stosuje się do funkcjonariusza pełniącego służbę w składzie załogi jednostki pływającej Służby Celno-Skarbowej, o którym mowa w ust. 15-18.

10. W przypadku gdy pełnienie służby w przedłużonym czasie służby skutkuje skróceniem dobowego okresu nieprzerwanego odpoczynku, o którym mowa w ust. 7, funkcjonariuszowi przysługuje w następnej dobie dodatkowy czas na odpoczynek w wymiarze zapewniającym wyrównanie przysługującego mu okresu nieprzerwanego odpoczynku dobowego. Przepis ust. 9 stosuje się odpowiednio.

11. Funkcjonariuszowi przysługuje w każdym tygodniu prawo do co najmniej 35 godzin nieprzerwanego odpoczynku, z wyłączeniem funkcjonariusza pełniącego służbę w składzie załogi jednostki pływającej Służby Celno-Skarbowej, o którym mowa w ust. 15-18.

12. Jeżeli dobowy czas służby wynosi co najmniej 6 godzin, funkcjonariusz ma prawo do przerwy w służbie trwającej co najmniej 15 minut, wliczanej do czasu służby.

13. Za przedłużony czas służby funkcjonariuszowi przyznaje się, według jego wyboru, czas wolny od służby w tym samym wymiarze albo uposażenie za przedłużony czas służby. W przypadkach uzasadnionych potrzebami służby o przyznaniu czasu wolnego od służby albo uposażenia za przedłużony czas służby decyduje kierownik jednostki organizacyjnej.

14. W przypadkach uzasadnionych specyfiką służby i jej organizacją może być stosowany system zmianowy.

15. Czas pełnienia służby funkcjonariusza pełniącego służbę w składzie załogi jednostki pływającej Służby Celno-Skarbowej może wynieść 24 godziny lub dłużej.

16. Funkcjonariuszowi pełniącemu służbę w składzie załogi jednostki pływającej Służby Celno-Skarbowej przez okres 24 godzin lub dłuższy przysługuje co najmniej 8 godzin odpoczynku w ciągu doby.

17. Po zakończeniu służby w składzie załogi jednostki pływającej Służby Celno-Skarbowej funkcjonariuszowi udziela się czasu na odpoczynek w wymiarze nie mniejszym niż czas służby pełnionej w składzie załogi.

18. Funkcjonariuszowi pełniącemu służbę w składzie załogi jednostki pływającej Służby Celno-Skarbowej przysługuje za każdy tydzień minimalny okres nieprzerwanego odpoczynku w wymiarze 24 godzin, wykorzystywany w dwutygodniowym okresie rozliczeniowym.

19. Kierownik jednostki organizacyjnej prowadzi ewidencję czasu służby funkcjonariusza w celu prawidłowego ustalenia jego uposażenia za przedłużony czas służby i innych świadczeń związanych ze służbą. Kierownik jednostki organizacyjnej udostępnia tę ewidencję funkcjonariuszowi na jego żądanie.

20. Minister właściwy do spraw finansów publicznych określi, w drodze rozporządzenia:

- 1) rozkład czasu służby,
 - 2) sposób ustalania wysokości uposażenia za przedłużony czas służby,
 - 3) tryb udzielania czasu wolnego za przedłużony czas służby albo wypłacania uposażenia za przedłużony czas służby,
 - 4) sposób prowadzenia ewidencji czasu służby
- biorąc pod uwagę zagwarantowanie prawa do wypoczynku oraz prawidłową realizację zadań Służby Celno-Skarbowej, a także terminowe wypłacanie uposażenia oraz rzetelne dokumentowanie dokonywanych czynności.

Rozdział 4

Stanowiska i stopnie służbowe funkcjonariuszy

Art. 188. 1. Funkcjonariusze pełnią służbę na stanowiskach służbowych.

2. Minister właściwy do spraw finansów publicznych określi, w drodze rozporządzenia:

- 1) wykaz i kategorie stanowisk służbowych funkcjonariuszy,
- 2) wymagane kwalifikacje do zajmowania stanowisk służbowych,
- 3) dokumenty potwierdzające spełnienie wymogów, o których mowa w pkt 2,

- 4) tryb awansowania na stanowiska służbowe,
 - 5) tryb dokonywania zmian na stanowiskach służbowych
- uwzględniając zakres zadań wykonywanych na określonym stanowisku służbowym, oceny okresowe i opinie służbowe oraz przebieg służby.

Art. 189. 1. Stanowiska służbowe funkcjonariuszy w Służbie Celno-Skarbowej podlegają opisowi i wartościowaniu.

2. Minister właściwy do spraw finansów publicznych określi, w drodze zarządzenia, zasady dokonywania opisów i wartościowania stanowisk służbowych.

Art. 190. 1. W Służbie Celno-Skarbowej obowiązują następujące korpusy i stopnie służbowe:

- 1) korpus szeregowych Służby Celno-Skarbowej:
 - a) aplikant,
 - b) starszy aplikant;
- 2) korpus podoficerów Służby Celno-Skarbowej:
 - a) młodszy rewident,
 - b) rewident,
 - c) starszy rewident,
 - d) młodszy rachmistrz,
 - e) rachmistrz,
 - f) starszy rachmistrz;
- 3) korpus aspirantów Służby Celno-Skarbowej:
 - a) młodszy aspirant,
 - b) aspirant,
 - c) starszy aspirant;
- 4) korpus oficerów młodszych Służby Celno-Skarbowej:
 - a) podkomisarz,
 - b) komisarz,
 - c) nadkomisarz;
- 5) korpus oficerów starszych Służby Celno-Skarbowej:
 - a) podinspektor,
 - b) młodszy inspektor,
 - c) inspektor;

6) korpus generałów Służby Celno-Skarbowej:

- a) nadinspektor,
- b) generał.

2. Szefa Krajowej Administracji Skarbowej oraz Zastępcę Szefa Krajowej Administracji Skarbowej mianuje na stopnie służbowe minister właściwy do spraw finansów publicznych.

3. Dyrektorów izb administracji skarbowej, naczelników urzędów skarbowych i naczelników urzędów celno-skarbowych oraz ich zastępców mianuje na stopnie służbowe Szef Krajowej Administracji Skarbowej.

4. Na pierwszy stopień służbowy w korpusie oficerów młodszych Służby Celno-Skarbowej oraz na stopnie służbowe w korpusie generałów Służby Celno-Skarbowej mianuje Prezydent Rzeczypospolitej Polskiej, na wniosek ministra właściwego do spraw finansów publicznych w porozumieniu z Szefem Krajowej Administracji Skarbowej. Na pozostałe stopnie służbowe w korpusie oficerów młodszych Służby Celno-Skarbowej oraz w korpusie oficerów starszych Służby Celno-Skarbowej mianuje Szef Krajowej Administracji Skarbowej.

5. W przypadkach innych niż wymienione w ust. 2-4 na stopnie służbowe mianuje kierownik jednostki organizacyjnej.

6. Mianowanie na stopnie służbowe uzależnione jest od opinii służbowej i zajmowanego stanowiska służbowego. Na pierwszy stopień w korpusie podoficerów Służby Celno-Skarbowej mianowanie uzależnione jest również od mianowania do służby stałej.

7. Na pierwszy stopień w korpusie aspirantów Służby Celno-Skarbowej może być mianowany funkcjonariusz, który odbył szkolenie specjalistyczne i potwierdził egzaminem ukończenie tego szkolenia.

8. Na pierwszy stopień służbowy w korpusie oficerów młodszych Służby Celno-Skarbowej może być mianowany funkcjonariusz, który posiada wykształcenie wyższe oraz odbył szkolenie specjalistyczne i potwierdził egzaminem ukończenie tego szkolenia.

9. Egzaminy, o których mowa w ust. 7 i 8, przeprowadza komisja powołana przez Szefa Krajowej Administracji Skarbowej.

10. Minister właściwy do spraw finansów publicznych określi, w drodze rozporządzenia:

- 1) zakres i sposób prowadzenia szkolenia specjalistycznego dla poszczególnych korpusów oraz zasady rekrutacji uczestników szkolenia,

- 2) zakres wiedzy oraz umiejętności podlegających sprawdzeniu, sposób przeprowadzenia egzaminu,
- 3) skład i tryb powoływania komisji, o której mowa w ust. 9, oraz niezbędne kwalifikacje członków komisji

- uwzględniając specyfikę szkolenia dla poszczególnych korpusów, konieczność zdobycia przez uczestników szkolenia niezbędnej wiedzy w danym zakresie oraz rzetelne przeprowadzenie egzaminu.

Art. 191. 1. Stopnie służbowe są dożywotnie.

2. Funkcjonariusz zwolniony ze służby może używać stopnia służbowego, z dodaniem określenia „w stanie spoczynku”, chyba że nastąpiła utrata tego stopnia.

Art. 192. Utrata stopnia służbowego następuje w przypadku:

- 1) zrzeczenia się obywatelstwa polskiego;
- 2) orzeczenia prawomocnym wyrokiem sądu środka karnego pozbawienia praw publicznych;
- 3) skazania prawomocnym wyrokiem sądu za przestępstwo umyślne lub umyślne przestępstwo skarbowe;
- 4) prawomocnego orzeczenia kary dyscyplinarnej wydalenia ze Służby Celno-Skarbowej.

Art. 193. 1. Prezydent Rzeczypospolitej Polskiej, na wniosek ministra właściwego do spraw finansów publicznych, pozbawia stopnia służbowego nadinspektora i generała w korpusie generałów Służby Celno-Skarbowej.

2. Szef Krajowej Administracji Skarbowej pozbawia stopnia służbowego funkcjonariuszy z korpusu oficerów młodszych Służby Celno-Skarbowej i korpusu oficerów starszych Służby Celno-Skarbowej.

3. Kierownik jednostki organizacyjnej obniża stopień służbowy oraz pozbawia stopnia służbowego w przypadkach innych niż określone w ust. 1 i 2.

Art. 194. 1. Funkcjonariuszowi przywraca się stopień służbowy w przypadku uchylenia:

- 1) prawomocnego wyroku sądu orzekającego środek karny pozbawienia praw publicznych;
- 2) prawomocnego wyroku skazującego za przestępstwo umyślne lub umyślne przestępstwo skarbowe;
- 3) prawomocnego orzeczenia kary dyscyplinarnej wydalenia ze Służby Celno-Skarbowej;
- 4) prawomocnego orzeczenia kary dyscyplinarnej pozbawienia stopnia oficerskiego lub generalskiego;

5) prawomocnego orzeczenia kary dyscyplinarnej obniżenia stopnia służbowego.

2. W przypadku przywrócenia stopnia służbowego przepis art. 193 stosuje się odpowiednio.

Art. 195. 1. Mianowanie na wyższy stopień służbowy następuje odpowiednio do zajmowanego stanowiska służbowego, posiadanych kwalifikacji zawodowych oraz opinii służbowej i nie może nastąpić później, niż po odbyciu 5 lat służby w stopniach: szeregowych, podoficerów i aspirantów, z wyłączeniem stopnia starszego aspiranta i nie wcześniej niż po odbyciu służby w stopniu:

- 1) starszego aplikanta - roku;
- 2) młodszego rewidenta - roku;
- 3) rewidenta - roku;
- 4) starszego rewidenta - roku;
- 5) młodszego rachmistrza - roku;
- 6) rachmistrza - roku;
- 7) starszego rachmistrza - roku;
- 8) młodszego aspiranta - 2 lat;
- 9) aspiranta - 2 lat;
- 10) starszego aspiranta - 2 lat;
- 11) podkomisarza - 2 lat;
- 12) komisarza - 2 lat;
- 13) nadkomisarza - 2 lat;
- 14) podinspektora - 3 lat;
- 15) młodszego inspektora - 3 lat;
- 16) inspektora - 3 lat.

2. Do terminu, o którym mowa w ust. 1, nie wlicza się okresów:

- 1) prowadzenia postępowania karnego przeciwko funkcjonariuszowi o przestępstwo umyślne ścigane z oskarżenia publicznego;
- 2) prowadzenia postępowania karnego skarbowego przeciwko funkcjonariuszowi o umyślne przestępstwo skarbowe;
- 3) prowadzenia postępowania dyscyplinarnego przeciwko funkcjonariuszowi;
- 4) za które funkcjonariusz otrzymał negatywną ocenę okresową;

- 5) nieobecności trwających łącznie co najmniej połowę okresu służby wymaganego do nadania wyższego stopnia służbowego z tytułu urlopu bezpłatnego, urlopu wychowawczego oraz choroby;
- 6) niepełnienia służby przez co najmniej połowę okresu służby wymaganego do nadania wyższego stopnia służbowego z powodu zawieszenia funkcjonariusza w pełnieniu obowiązków.

3. Przepisu ust. 2 nie stosuje się w przypadku:

- 1) gdy w postępowaniu dyscyplinarnym funkcjonariusz został uniewinniony albo gdy postępowanie takie zostało umorzone wobec braku ustawowych znamion czynu zabronionego lub niepopelnienia czynu;
- 2) gdy w postępowaniu karnym lub karnym skarbowym funkcjonariusz został uniewinniony albo gdy takie postępowanie zostało umorzone ze względu na okoliczności wymienione w art. 17 § 1 pkt 1-2 i 6 Kodeksu postępowania karnego, a także w przypadku uchylenia prawomocnego wyroku skazującego.

4. Funkcjonariusza można mianować na wyższy stopień służbowy przed upływem okresów, o których mowa w ust. 1, jeżeli:

- 1) ma szczególne kwalifikacje zawodowe lub
- 2) ma szczególne umiejętności do pełnienia służby, lub
- 3) zasługuje na wyróżnienie.

5. Funkcjonariusza zwalnianego ze służby, w przypadkach o których mowa w art. 177 pkt 10 oraz art. 178 ust. 1 pkt 3, za zgodą Szefa Krajowej Administracji Skarbowej, można mianować na wyższy stopień służbowy za szczególne zasługi w KAS.

6. W uzasadnionych przypadkach funkcjonariusza można pośmiertnie mianować na wyższy stopień służbowy.

7. Minister właściwy do spraw finansów publicznych określi, w drodze rozporządzenia:

- 1) tryb mianowania funkcjonariusza na stopień służbowy,
- 2) osoby uprawnione do składania wniosków,
- 3) terminy dokonywania mianowań,
- 4) wzór wniosku o mianowanie

- mając na uwadze sprawne i prawidłowe dokonywanie mianowań na stopień służbowy oraz właściwość położonych w tym zakresie.

Art. 196. 1. Funkcjonariusza Policji albo Straży Granicznej przyjmowanego do służby, mianuje się na stopień służbowy w Służbie Celno-Skarbowej równorzędny z posiadanym

stopniem służbowym, jeżeli osoba ta ma kwalifikacje i umiejętności szczególnie przydatne do pełnienia służby w Służbie Celno-Skarbowej.

2. Mianowanie funkcjonariusza Policji albo Straży Granicznej na stopień służbowy w Służbie Celno-Skarbowej może być uzależnione od odbycia szkolenia wymaganego do mianowania na dany stopień służbowy.

3. Minister właściwy do spraw finansów publicznych, w porozumieniu z ministrem właściwym do spraw wewnętrznych określi, w drodze rozporządzenia, równorzędność stopni, o których mowa w ust. 1, uwzględniając równorzędność okresów służby i stażu oraz uzyskanych w dotychczasowych jednostkach kwalifikacji zawodowych z kwalifikacjami w Służbie Celno-Skarbowej.

Rozdział 5

Obowiązki i prawa funkcjonariuszy

Art. 197. Funkcjonariusz jest obowiązany w szczególności:

- 1) dochować obowiązków wynikających ze złożonego ślubowania;
- 2) rzetelnie i terminowo wykonywać powierzone zadania;
- 3) racjonalnie gospodarować środkami publicznymi;
- 4) podnosić kwalifikacje zawodowe;
- 5) godnie zachowywać się w służbie oraz poza nią.

Art. 198. 1. Funkcjonariusz jest obowiązany złożyć oświadczenie o swoim stanie majątkowym w następujących przypadkach:

- 1) przy nawiązywaniu stosunku służbowego i przy zwalnianiu ze służby;
- 2) co najmniej raz w roku, w terminie wskazanym w ust. 2, oraz
- 3) na żądanie kierownika jednostki organizacyjnej.

2. Funkcjonariusz jest obowiązany corocznie, w terminie do dnia 31 marca, składać oświadczenia o stanie majątkowym. Oświadczenie należy składać według stanu na dzień 31 grudnia roku poprzedniego. Oświadczenie składa się kierownikowi jednostki organizacyjnej.

3. Dyrektor izby administracji skarbowej, naczelnik urzędu skarbowego, naczelnik urzędu celno-skarbowego, oraz ich zastępcy składają oświadczenia o stanie majątkowym Szefowi Krajowej Administracji Skarbowej.

4. W przypadku niezłożenia oświadczenia o stanie majątkowym w terminie, o którym mowa w ust. 2, z powodu nieobecności w służbie, funkcjonariusz składa oświadczenie o stanie majątkowym pierwszego dnia po stawieniu się do służby.

5. Oświadczenie o stanie majątkowym powinno zawierać informacje o źródłach i wysokości uzyskanych przychodów, posiadanych zasobach pieniężnych, nieruchomościach, uczestnictwie w spółkach cywilnych lub spółkach prawa handlowego, posiadanych udziałach lub akcjach w tych spółkach, mieniu nabytym od Skarbu Państwa, innej państwowej osoby prawnej, gminy, związku międzygminnego, powiatu, związku powiatów, związku powiatowo-gminnego lub związku metropolitalnego, które podlegało zbyciu w drodze przetargu, mieniu ruchomym, innych prawach majątkowych oraz o zobowiązaniach pieniężnych.

6. Do dokonywania analizy oświadczeń składanych przez funkcjonariuszy art. 146 ust. 3 stosuje się odpowiednio.

7. Oświadczenie o stanie majątkowym przechowuje się przez okres 6 lat.

8. Minister właściwy do spraw finansów publicznych określi, w drodze rozporządzenia, tryb postępowania w sprawach oświadczeń o stanie majątkowym, sposób ich analizy, a także wzór oświadczenia o stanie majątkowym z pouczeniem o odpowiedzialności za podanie informacji niezgodnych ze stanem faktycznym, uwzględniając zakres danych objętych oświadczeniem. Wydając rozporządzenie minister właściwy do spraw finansów publicznych uwzględni zapewnienie prawidłowego składania i przechowywania oświadczeń o stanie majątkowym oraz ograniczenie dostępności do tych oświadczeń.

Art. 199. Funkcjonariusz przy wykonywaniu obowiązków służbowych nie może:

- 1) kierować się interesem jednostkowym lub grupowym;
- 2) uczestniczyć w strajku, a także w działalności zakłócającej normalną pracę jednostki organizacyjnej KAS;
- 3) publicznie manifestować poglądów politycznych.

Art. 200. Funkcjonariusz nie może:

- 1) być członkiem partii politycznej;
- 2) być członkiem zarządów, rad nadzorczych lub komisji rewizyjnych spółek prawa handlowego lub spółdzielni, z wyjątkiem rad nadzorczych spółdzielni mieszkaniowych;
- 3) być zatrudniony lub wykonywać innych zajęć, które mogłyby wywołać podejrzenie o jego stronniczość lub interesowność albo pozostawałyby w sprzeczności z jego obowiązkami służbowymi;
- 4) być członkiem zarządów fundacji prowadzących działalność gospodarczą;

- 5) posiadać w spółkach prawa handlowego więcej niż 10% akcji lub udziałów przedstawiających więcej niż 10% kapitału zakładowego - w każdej z tych spółek;
- 6) prowadzić działalności gospodarczej na własny rachunek lub wspólnie z innymi osobami, a także zarządzać taką działalnością lub być przedstawicielem czy pełnomocnikiem w prowadzeniu takiej działalności; nie dotyczy to działalności wytwórczej w rolnictwie w zakresie produkcji roślinnej i zwierzęcej w formie i zakresie gospodarstwa rodzinnego;
- 7) sprawować funkcji w podmiotach, których działalność jest związana z obrotem towarami z zagranicą lub obrotem krajowym towarami pochodzącymi z zagranicy, lub świadczyć pracy na rzecz tych podmiotów albo na rzecz przedstawicielstw przedsiębiorców zagranicznych lub innych osób zagranicznych prowadzących działalność na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej.

Art. 201. 1. Funkcjonariusz w czasie pełnienia służby w oddziale obsługującym przejście graniczne urzędu celno-skarbowego albo wykonujący czynności, o których mowa w art. 110-123, art. 125, art. 128 i art. 130, nie może posiadać ani korzystać z prywatnych przenośnych urządzeń służących do komunikacji elektronicznej, które umożliwiają indywidualne porozumiewanie się na odległość, z wyjątkiem urządzeń, których posiadanie funkcjonariusz zgłosił przed każdym rozpoczęciem służby zgodnie z obowiązującym go rozkładem czasu służby, podając równocześnie dane identyfikujące to urządzenie.

2. Minister właściwy do spraw finansów publicznych określi, w drodze rozporządzenia, zakres danych identyfikujących urządzenie, o którym mowa w ust. 1, mając na uwadze zapewnienie możliwości ustalenia funkcjonariusza zgłaszającego urządzenie.

Art. 202. 1. Funkcjonariusz jest obowiązany wykonywać polecenia służbowe przełożonych.

2. Jeżeli polecenie służbowe w przekonaniu funkcjonariusza jest niezgodne z prawem, godzi w interes społeczny lub zawiera znamiona pomyłki, funkcjonariusz powinien przedstawić swoje zastrzeżenia przełożonemu na piśmie. W razie pisemnego potwierdzenia polecenia funkcjonariusz powinien je wykonać, zawiadamiając jednocześnie o zastrzeżeniach kierownika jednostki organizacyjnej, a gdy polecenie wydał kierownik jednostki organizacyjnej – Szefa Krajowej Administracji Skarbowej.

3. Funkcjonariusz jest obowiązany odmówić wykonania polecenia, jeżeli jego wykonanie prowadziłoby do popełnienia przestępstwa, wykroczenia, przestępstwa skarbowego lub wykroczenia skarbowego.

4. O odmowie wykonania polecenia, o którym mowa w ust. 3, funkcjonariusz jest obowiązany zawiadomić kierownika jednostki organizacyjnej bądź Szefa Krajowej Administracji Skarbowej, z pominięciem drogi służbowej.

5. Przepisy art. 115 § 18 oraz art. 318 Kodeksu karnego stosuje się odpowiednio do funkcjonariuszy.

Art. 203. 1. Funkcjonariusz może wykonywać dodatkowe zajęcia zarobkowe jedynie za zgodą kierownika jednostki organizacyjnej. W odniesieniu do dyrektora izby administracji skarbowej lub jego zastępcy zgody udziela Szef Krajowej Administracji Skarbowej.

2. Minister właściwy do spraw finansów publicznych określi, w drodze zarządzenia, rodzaje zajęć zarobkowych, które nie wymagają zgody kierownika jednostki organizacyjnej.

3. W przypadkach, o których mowa w ust. 2, funkcjonariusz jest zobowiązany poinformować kierownika jednostki organizacyjnej przed podjęciem tego zajęcia.

Art. 204. 1. Funkcjonariusz służby stałej podlega ocenie okresowej dokonywanej przez kierownika jednostki organizacyjnej raz na 2 lata.

2. W przypadku negatywnej oceny okresowej, dodatkową ocenę przeprowadza się po upływie 6 miesięcy od dnia doręczenia funkcjonariuszowi pierwszej oceny. W przypadku nieobecności funkcjonariusza w służbie, bieg terminu zawiesza się na czas trwania tej nieobecności.

3. Funkcjonariusz zapoznaje się z oceną okresową w terminie 14 dni od jej sporządzenia. W terminie 14 dni od zapoznania się z oceną funkcjonariusz może złożyć wniosek o ponowne rozpatrzenie sprawy.

4. Niezależnie od oceny okresowej dokonywanej przez kierownika jednostki organizacyjnej, bezpośredni przełożony może wydawać opinię służbową dotyczącą przebiegu służby funkcjonariusza. Funkcjonariusz może, w terminie 14 dni od zapoznania się z opinią, wnieść odwołanie do kierownika jednostki organizacyjnej.

5. Przepisów ust. 1-4 nie stosuje się do Szefa Krajowej Administracji Skarbowej oraz Zastępcy Szefa Krajowej Administracji Skarbowej.

6. Minister właściwy do spraw finansów publicznych określi, w drodze rozporządzenia:

1) kryteria, na podstawie których są sporządzane oceny i opinie,

- 2) skalę ocen i przesłanki, które uwzględnia się w procesie oceniania i opiniowania,
- 3) wzór kwestionariusza oceny okresowej i opinii,
- 4) tryb przeprowadzenia oceny okresowej oraz tryb rozpatrywania wniosków o ponowne rozpatrzenie sprawy dotyczących tej oceny,
- 5) tryb wydawania opinii służbowych oraz rozpatrywania odwołań od opinii służbowych - uwzględniając okoliczności powodujące sporządzanie opinii, przesłanki dokonywania oceny lub opiniowania oraz udział organizacji społecznych w procesie oceniania.

Art. 205. 1. O zdolności fizycznej i psychicznej kandydata do służby w Służbie Celno- Skarbowej oraz funkcjonariusza, do pełnienia służby, orzekają komisje lekarskie podległe ministrowi właściwemu do spraw wewnętrznych, o których mowa w ustawie z dnia 28 listopada 2014 r. o komisjach lekarskich podległych ministrowi właściwemu do spraw wewnętrznych (Dz. U. poz. 1822).

2. Funkcjonariusz może być skierowany do komisji lekarskiej, o której mowa w ust. 1:

- 1) z urzędu lub na jego wniosek - w celu określenia stanu zdrowia oraz ustalenia zdolności fizycznej i psychicznej do pełnienia służby, jak również związku poszczególnych chorób ze służbą;
- 2) z urzędu - w celu sprawdzenia prawidłowości orzekania o czasowej niezdolności do służby z powodu choroby lub prawidłowości wykorzystania zwolnienia lekarskiego.

3. Funkcjonariusz jest obowiązany poddać się badaniom zleconym przez komisję lekarską, o której mowa w ust. 1, w tym również badaniom specjalistycznym, psychologicznym i dodatkowym.

4. W przypadku gdy przeprowadzone badania i zgromadzona dokumentacja nie pozwalają na wydanie orzeczenia, funkcjonariusz może zostać skierowany na obserwację w podmiocie leczniczym, jeżeli wyrazi na to zgodę.

5. Skierowanie do komisji lekarskiej, o której mowa w ust. 1, wydaje kierownik jednostki organizacyjnej, w której funkcjonariusz pełni służbę.

6. Koszty zleconych badań są pokrywane z budżetu państwa z części, której dysponentem jest minister właściwy do spraw finansów publicznych.

7. W zakresie nieuregulowanym w ustawie stosuje się odpowiednio przepisy ustawy z dnia 28 listopada 2014 r. o komisjach lekarskich podległych ministrowi właściwemu do spraw wewnętrznych.

8. Minister właściwy do spraw finansów publicznych w porozumieniu z ministrem właściwym do spraw wewnętrznych określi, w drodze rozporządzenia, wykaz chorób i

ułomności wraz z kategoriami zdolności do pełnienia służby, na podstawie którego jest wydawane orzeczenie o stanie zdrowia, o zdolności lub niezdolności kandydata lub funkcjonariusza do pełnienia służby, oraz szczegółowe objaśnienia odnoszące się do tych chorób i ułomności, jak również zalecane czynności wskazane przy ich ustalaniu w przypadkach, w których wymaga tego wiedza medyczna, uwzględniając potrzebę ustalenia w toku badania przez komisje lekarskie, o których mowa w ust. 1, przydatności i predyspozycji do służby z uwagi na charakter i warunki pełnienia tej służby oraz konieczność zapewnienia jednolitego orzecznictwa.

9. Minister właściwy do spraw finansów publicznych w porozumieniu z ministrem właściwym do spraw wewnętrznych określi, w drodze rozporządzenia, wzór formularza skierowania funkcjonariusza do komisji lekarskich, o których mowa w ust. 1.

Art. 206. 1. Funkcjonariusz jest obowiązany wykonywać obowiązki służbowe w umundurowaniu.

2. Umundurowanie, o którym mowa w ust. 1, funkcjonariusz otrzymuje do bezpłatnego korzystania. Składniki umundurowania są wyceniane w sposób bezwalutowy poprzez przypisanie im odpowiedniej liczby punktów przeliczeniowych. W przypadkach zwolnienia ze służby z przyczyn, o których mowa w art. 177 pkt 2-11 oraz art. 178 ust. 1 pkt 1, 2 i 4-9, funkcjonariusz jest obowiązany do zwrotu równowartości pieniężnej składników umundurowania, z wyłączeniem zwolnienia funkcjonariusza na podstawie art. 177 pkt 10 w związku z przejściem na emeryturę albo rentę.

3. W uzasadnionych przypadkach kierownik jednostki organizacyjnej może zwolnić funkcjonariusza od wykonywania obowiązków służbowych w umundurowaniu.

4. Minister właściwy do spraw finansów publicznych określi, w drodze rozporządzenia:

- 1) wzory, kolory oraz rodzaje umundurowania,
- 2) wzory, kolory oraz rodzaje oznaczeń stopni służbowych i znaków identyfikacji osobistej funkcjonariuszy,
- 3) przypisanie składnikom umundurowania liczby punktów przeliczeniowych,
- 4) tryb przydziału składników umundurowania,
- 5) wykaz składników umundurowania, za które przysługuje równoważnik pieniężny, oraz wysokość tego równoważnika,
- 6) warunki przyznawania równoważnika pieniężnego w zamian za składniki umundurowania oraz za okresowe czyszczenie umundurowania,